பத்துப்பாட்டு
உரைநடை

"பெடைமயில் உருவிற் பெருந்தகு பாடினி
வாரியும் வடித்து முந்தியும் உறழ்ந்தும்
பாடின பாணி" — பொ-ஆ

பத்துப் பாட்டு

உரை நடை

(பல திருத்தங்களோடு கூடிய)

இரண்டாம் பதிப்பு

ஆசிரியர்
ந. சி. கந்தையா பிள்ளை

புரோகிரேசிவ் அச்சகத்தில்
அழுத்தப்பட்டது

பதிப்புரிமை]

1949

[விலை ரூ. 1-8-0

OPINION

CEYLON UNIVERSITY COLLEGE

Colombo, 7th June, 1936.

In rendering the Pattupattu or the Ten Idylls into prose, Pandit N. S. Kandiah Pillai of Jaffna has done real service to Tamil since the Idylls are, in their classical poetic form, unintelligible to most even with the commentary of the famous Nachinarkkiniar.

Mr. Kandiah Pillai's version is true to the original, and yet simple enough to be understood by pupils in the upper forms and students.

(Sd.) FRANCIS KINGSBURY,

Lecturer in Tamil.

முன்னுரை

சங்க நூல்கள் புலவர்க்கும் பொருள் எளிதில் விளங்குவன வல்ல. அதற்குக் காரணம் அந்நூல்கள் செய்யப்படுகின்ற காலத்து வழங்கிய சொற்களிற் பெரும்பாலான இன்று வழக்கு வீழ்ந்து விட்டமையேயாகும். பொருள் விளங்குதற் கருமையுடைய இந்நூல்கள் வித்துவான், பண்டிதர், புலவர்களால் மாத்திரம் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. பொதுமக்கள் சங்க நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பொருள்கள் எவை என்பதை அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் சங்க நூற்பொருள்களை எளிதில் அறிந்து கொள்ளும் முறையில் அவற்றை உரைநடைப் படுத்த வேண்டுமென்னும் உணர்ச்சி இற்றைக்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் நமது உள்ளத் தெழுந்தது. ஆகவே சங்க நூல்களில் பலவற்றை உரைநடைப் படுத்தலாயினேம். அவ் வுரைநடைகள் பெரிதும் பயனுடையன வென்று தமிழ் அறிஞர் தமது கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள்; மாணவர் பலரும் அவ்வாறே அறிவித்தனர். இப்பதிப்பில் கூடியளவு வசனங்களைக் குறுக்கியும் கடிய சொற்களை நீக்கியும் உள்ளோம். நமது நூல்களைத் தமிழ் உலகு அறியுமாறு இந்நூலின் முதற்பதிப்பையும் பிற நூல்களையும் வெளியிட்ட ஒற்றுமை நிலையத் தலைவர் எம். ஈ. வீரவாகு பிள்ளை அவர்களுக்கு எனது நன்றியும் கடப்பாடும் என்றும் உரியது.

சென்னை
10—3—1949.

ந. சி. கந்தையா.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை

சங்க நூல்களுள் பத்துப்பாட்டுத் தலைமை பெற்றது. அதன்கண் தமிழ் வேந்தரின் போரொழுக்கம், வீரம், கொடை முதலியனவும், அக்கால மக்களின் தொழில், வாழ்க்கை முறை, பழக்கவழக்கம் ஆதியனவும் துலக்க முறக்கூறப்பட்டுள்ளன. சுருங்கக் கூறுமிடத்துப் பத்துப் பாட்டு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ ரின் உண்மைச் சரித்திரமாகும். அதனைப் பண்டைத் தமிழகத்தின் களங்கமற்ற நிழற்படம் எனக்கூறினும் மிகையாகாது.

அந்நூல் பற்றுள்ளமின்றி உள்ளதை உள்ளவாறே கூறுகின்றமையின் ஒப்புயர் வில்லாதது. ஆனமைபற்றியே,

"பத்துப்பாட் டாதிமனம் பற்றினர் பற்றுவரோ
எத்துணையும் பொருட்கிசையு மிலக்கணமில் கற்பனையே"

என ஆசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் கூறுவாராயினர்.

ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் அந்நூற் குரை கண்டில ரேல் அதன்கண் காணப்படும் வியத்தகு பொருள்களை யாம் கண்டு மகிழ்தல் அரிதாகும். அந்நூல் உரையுடன் மிளி ரினும் அதனைக் கற்று விளங்குதல் சாதாரண கல்வி யாளர்க்கு எளிதன்று. இக்குறையை நீக்குதற்கு எழுந் ததே இந்நூலென்க.

வசன நடையில் அமைந்துள்ள இந்நூல் மாணவர்க் கும் பிறர்க்கும் பெரும் பயனளிக்குமென்பது எமது கருத்து. இதன்கண் நேர்ந்துள்ள குறை களைந்து குணம் பாராட்டல் கற்றறிந்தோர் கடன்.

"குணநாடிக் குற்றமுநாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்".

தமிழ் நிலையம்,
நவாலி,
1—5—1935.

ந. சி. கந்தையா.

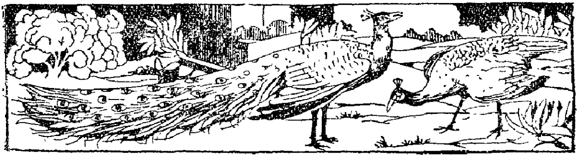

பொருளடக்கம்

1.	திருமுருகாற்றுப்படை	....	7
2.	பொருநராற்றுப்படை	....	22
3.	சிறுபாணாற்றுப்படை	....	32
4.	பெரும்பாணாற்றுப்படை	....	42
5.	முல்லைப்பாட்டு	....	61
6.	மதுரைக்காஞ்சி	....	66
7.	நெடுநல் வாடை	....	87
8.	குறிஞ்சிப்பாட்டு	....	94
9.	பட்டினப்பாலை	....	104
10.	மலைபடுகடாம்	....	117

OPINIONS

CEYLON UNIVERSITY COLLEGE,
Colombo, 6th February, 1938.

Mr. N. S. Kandiah Pillai of Navaly, Jaffna is doing valuable service for the advancement of the study of old Tamil literature—a branch of study which remains much neglected in this country. His prose renderings of the various poems of the Sangam literature will, without doubt, form a great help to the students who wish to have a thorough understanding and critical appreciation of these difficult works. Mr. N. S. Kandiah Pillai writes a clear and simple style which can be understood both by the scholar and the layman.

K. KANAPATHI PILLAI, D. LITT.,
Lecturer in Tamil.

PARAMESHWARA COLLEGE,
Jaffna, 26th January, 1938.

Mr. N. S. Kandiah Pillai is a Tamil Scholar of great erudition. He has published excellent prose versions of some of the ancient Tamil classics. His prose style is lucid and elegant, and his books reveal a sound literary judgment.

S. NATESAN, B.A., B.L., (M.S.C.)

தோற்றுவாய்

முருகக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் இடங்களிற் சென்று அவர் அருளைப்பெற்று மீள்கின்ற முருகனடியான் ஒருவன் முருகன் அருளைப் பெறுவதற்குப் பக்குவம் வாய்ந்த ஒருவனை வழியிடத்தே எதிர்ப்பட்டுத், தான் சென்று அருள்பெற்ற வரலாற்றை அவனுக்கு எடுத்துக்கூறி அவனையும் முருகன்பாற் சென்று அவன் அருளைப் பெறுமாறு செலுத்துவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல்.

"அகவற் பாவால் விறலிபாணர்
கூத்தர் பொருநர் நால்வரு ளொருவர்
பரிசிற்குப் போவாரைப் பரிசு
பெற்று வருவா ராற்றிடைக் கண்டு
தலைவன் சீர்த்தியுங் கொடையுங் கொற்றமும்
அறைவ தாற்றுப் படையா கும்மே"

திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் பாடலைச் செய்தவர் கடைச்சங்கத் திறுதிக்காலத்தில் சங்கத்துக்குத் தலைமை தாங்கியிருந்த ஆசிரியர் நக்கீரனாராவர். அவர் காலம் கி. பி. 100—130. இக்காலக் கணக்கும் பின்வருவனவும் ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர் என்னும் நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளபடி உள்ளன.

திருப்பரங்குன்றம்

[முருகன் அருள்பெற்றுமீளும் அடியவன் அக்கடவுளின் அருளைப்பெற விழைவுற்றிருக்கும் மற்றொரு அடியவனைப் பார்த்துக் கூறுகின்றான் :]

முருகக்கடவுள் குற்றமில்லாத கற்பினையுடைய தெய்வயானையாரின் கணவர். உலகிலுள்ள உயிர்கள் எல்லாம் மகிழும்படி ஞாயிறு மேருவை வலஞ்செய்யும். முருகக்கடவுள் அஞ்ஞாயிறு கடலிடத்தே தோன்றினாற் போன்று இடைவிடாது ஒளி செய்கின்ற திருமேனியையுடையர்; தம்மை அடைந்தாரது தீவினையைப் போக்கும் வலிய தாள்களுடையர்; இடியை ஒத்த வலியும் பகைவரை அழித்த ஆற்றலுமுடைய கைகளையுடையர்; கார் காலத்தில் கடல் நீரை வயிறு நிரம்பும்படி குடித்த முகில் ஞாயிறும் திங்களும் கிரணங்களை வீசும் ஆகாயத்தில் துளிகளைச் சிதறிக் காட்டில் முதல் மழையைப் பெய்யும். அதனால் காடு குளிர்ச்சியடையும். அக்குளிர்ந்த காட்டில் செங்கடம்பு இருண்டு தழைத்து வளரும். அதன் தேருருள் போன்ற மலர்களால் தொடுத்த மாலைகள் முருகக்கடவுளின் திருமார்பிற் கிடந்து அசையும்.

முருகக்கடவுளின் தோற்றம்

மூங்கில் தேவருலகைத் தொடும்படி மலையிடத்தே வளரும். அங்குத் தெய்வமகளிர் உறைவர். அவர்கள் விளங்குகின்ற தமது சிறிய பாதங்களில் சிறிய சதங்கைகள் அணிந்திருப்பர். அவர்களின் கால்கள் திரட்சியுடையன; இடை வளைந்து அசையும் தன்மையது; தோள்கள் பெருமையுடையன. அவர்கள் உடுத்திருக்கும் பட்டாடை தம்பலப் பூச்சி போன்று சிவந்த இயற்கை நிறமுடையது. அவர்கள் மணிகள் கோத்த வடங்களை அரையிடத்தே

அணிந்திருப்பர். அவர்களின் அழகு கையினால் அழகு செய்யப்படாது இயற்கை வனப்பு அமைந்துள்ளது. அவர்கள் அணிந்திருக்கும் அணிகலன்கள் சாம்பூநதமென்னும் உயர் செம்பொன்னினால் செய்யப்பட்டவை. அவர்களின் தூய நிறம் தூரத்தே விளங்கித் தோன்றும் ஒளியுடையது. இவ்வியல்பினராகிய தெய்வமகளிர் சோலையிடத்தே கூடுவார்கள்; நெய்பூசப் பெற்ற தமது மயிரில் சிவந்த காம்பையுடைய வெட்சிப்பூவை விடு பூவாகத் தூவுவார்கள்; அவற்றின் நடுவே குவளை மலரின் இதழ்களைக் கிள்ளி விடு பூவாகத் தூவுவார்கள்; பொட்டிட்ட தமது நெற்றியில் திறந்த வாய்போற் செய்த தலைக்கோலத்தை அணிவார்கள்; *சீதேவியார் என்னும் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரிச் சங்கின் வடிவாகச் செய்த தலைக்கோலத்தையும் வைத்தற்குரிய இடத்தே வைப்பார்கள். முடியவேண்டிய வகையில் முடியப்பட்டுள்ள கொண்டையில் சண்பகப் பூவைச் செருகுவார்கள்; அதன்மேல் விளங்குகின்ற பூங்கொத்துக்களை வைப்பார்கள்; நீரின் கீழ் நின்று மேலே எழும் கிளைகள் நீட்டிய அரும்பினால் தொடுத்த மாலையைக் கொண்டையில் வளையமாகச் சுற்றுவார்கள்; இருகாதுகளிலும் அசோகந் தளிரைச் செருகுவார்கள்; அவை, அணிகலன்களணிந்த அவர்கள் மார்பிடத்தே கிடந்து அசையும். இவ்வாறு தம்மை அழகு செய்து கொண்ட தெய்வமகளிர் கோங்கின் மொட்டை ஒத்த தமது தனங்களிடத்தே சந்தனக் குழம்பை அப்புவார்கள். அச்சந்தனப்பூச்சு, மணமுள்ள மருதம் பூவை அப்பியது

தெய்வமகளிர்

* சீதேவியார் - நடுவே திருமகள் இருக்க இருபக்கங்களிலும் பெண் யானைகள் தாமரைப் பூவேந்தி நிற்கும் வடிவாகச்செய்யப்பட்ட தலை அணி.

போலத் தோன்றும். சந்தனக் குழம்பின் ஈரம் உலர்வதன் முன் வேங்கைப் பூவின் தாதையும் அவர்கள் அதன்மேல் அப்புவார்கள்; விளாமரத்தின் சிறிய தளிரைக் கிள்ளித் தப்பாமல் ஒருவர்மேல் ஒருவர் எறிந்து "கோழி உயர்ந்த வெற்றிக்கொடி நெடிது வாழ்வதாக" என்று வாழ்த்தி மலை இடங்கள் எல்லாம் எதிரொலி செய்யும்படி தெய்வ மகளிர் பாடி ஆடுவார்கள். அத்தெய்வ மகளிர் இவ்வாறு ஆடல்பாடல் புரியும் சோலையையுடைய மலையில் மரங்கள் நெருங்கி வளர்ந்திருக்கும்; ஆகவே மந்திகளும் அம்மரங்களில் ஏறி அறியா. இம்மர நெருக்கம் உடைய மலையிடத்துள்ள செங்காந்தள் மலரால் தொடுத்த மாலையை முருகக் கடவுள் திருமுடியில் சூடியிருப்பார்.

முருகக்கடவுள் திருமுடியில் சூடிய செங்காந்தள் மாலை

முருகக்கடவுள் குதிரை முகத்தையும் மக்கள் யாக்கையையுமுடைய சூரபன்மாவோடு போர் செய்தார். அப்பொழுது சூரபன்மா கீழ் நோக்கிப் பூத்த கொத்துகளையுடைய மாமரவடிவாக மாயையினால் வடிவு கொண்டு நின்றான். அப்பொழுது முருகக்கடவுளின் செவ்வேல் விரைந்து சென்று அவனை அவனுடைய *அறுவகைப் படைகளும் அஞ்சும்படி அழித்தது. அப்பொழுது பேய்மகள் வெற்றிக்களத்தைப் பாடித் தோளை அசைத்துத் §துணங்கைக்கூத்து ஆடினாள். பேய்மகள் போர்க்களத்தில் அச்சந் தோன்றும்படி உலாவும் விரும்பினள். அவளது குறுகிய மயிர்கள் உலர்ந்தவை; பற்கள் தெற்றியவை; பசியகண்கள் கோபத்தாற்

பேய்மகள்

* 1. மூலப்படை. 2. கூலிப்படை. 3. காட்டுப்படை. 4. துணைப்படை. 5. பகைப்படை. 6. நாட்டுப்படை.

§ முடக்கிய இருகை பழுப்புடை யொற்றித்
துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்.

சுழல்வன ; பார்வை அச்சம் விளைப்பது; காதுகள் மார்பு அளவும் நீண்டு அசைவன ; அவை அச்சந்தரும் பாம்பும் பிதுங்கிய கண்களையுடைய ஆந்தையுமாகிய குண்டலங்களைப் பூண்டவை ; உடல் ஒப்பரவில்லாதது ; நடை கண்டோரால் அஞ்சத்தக்கது ; கூரிய நகங்களுடைய வளைந்தவிரல்கள் இரத்தம் அளைதலால் சிவப்பு ஏறப் பெற்றவை ; கைகள், முடைநாற்றமுடையவும் கண்களைத் தோண்டி உண்ணப்பட்டனவுமாகிய கரிய தலைகளை ஏந்துவன ; பெரிய வாய்கள் நிணந்தின்பன.

(இவ்வாறு பேய்மகள் வெற்றிக்களத்தே ஆடினாள்.) அவுணர்களுடைய வெற்றி அடங்கிற்று, கடல் நிலை குலைந்தது.

பாடவல்ல புலவனே ! இவ்வாறு பெருமை பெற்ற முருகக்கடவுளின் திருவருளைப்பெற நீ மிக விரும்புகின்றாயாயின், நீ அதனை இப்பொழுதே தப்பாமல் பெறுகுவை. அவர் எங்கு எங்கு உறைவார் என நீ கேட்பாயாயின், அதனை யான் கூறுவேன் கேட்பாயாக. மதுரை நகரின் கோபுரவாயிலில் வெற்றிக்கொடி அசையும் ; வரிந்து கட்டப்பட்ட பந்தும்பாவையும் அறுப்பாரின்றித் தொங்கும். நகரில்பல மாடங்களுடைய தெருக்களுண்டு. இவ்வகை அழகு வாய்ந்த மதுரைக்கு *மேற்கே பெரிய நெல்வயல்கள் உண்டு. கரிய சேற்றினையுடைய அவ்வயல்களில் முறுக்கவிழ்ந்த தாமரை மலர்களிடத்தில் வண்டுக்கூட்டங்

திருப்பரங் குன்றம்

* இப்பொழுதுள்ள மதுரைக்குத் தென்மேறகில் திருப்பரங்குன்றம் இருக்கின்றது. அக்காலத்தில் மதுரைக்கு மேற்கில் திருப்பரங்குன்றம் இருந்ததெனப்படுதலால் இக்கால மதுரை முற்கால மதுரை அன்று எனக்கருதப்படுகின்றது.

கள் இராப்பொழுதில் துயில்கொள்ளும்; விடியற்காலத்தில் தேன் மணக்கின்ற நெய்தற்பூவை ஊதும்; ஞாயிறு தோன்றியபின் சுனை மலரில் இருந்து ஆரவாரஞ் செய்யும். இவ்வகை அழகியவிடத்தேயுள்ள திருப்பரங்குன்றம் என்னும் கோயிலில் முருகக்கடவுள் எழுந்தருளியிருப்பார். (இதுஅவர் இருக்கும் வீடுகளுள் ஒன்றாகும்).

2. திருச்சீரலைவாய்[1]

முருகக்கடவுள் பிணிமுகம் என்னும் யானைமீது எழுந்தருளுவார். பிணிமுகம் என்னும் யானையின் நெற்றி அங்குசம் வெட்டுதலால் தழும்பு ஏறப்பெற்றது. நெற்றியில் பொன்னரிமாலையும் நெற்றிப்பட்டமும் கிடந்து அசையும்; இருபக்கங்களிலும் மணிகள் கிடந்து ஒலிக்கும். அதன் நடை பிறரால் தடுத்தற் கரிய கடுமையுடைய தாதலின் கூற்றுவனை ஒக்கும். முருகக்கடவுள் அணிந்திருக்கும் *ஐந்து வேறு வடிவுடைய முடிகளில் ஒளிவிடும் இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

முருகக் கடவுள் யானைமீது இருக்கும் தோற்றம்

அவர் காதிலணிந்திருக்கும் பொற்குழைகள் மதியைச் சூழ்ந்து நீங்காத § விண்மீன்களைப்போல் விளங்கும். அவரது திருமுகம் தவத்தை முடிப்பவர்களது உள்ளத்தில் விளங்கும் ஒளிபோல் விளங்கும்.

முருகக் கடவுளின் ஒரு முகம் இருண்ட பெரிய உலகம் குற்றமின்றி விளங்கும் பொருட்டுப் பல கதிர்

---

[1] திருச்செந்தூர்.

* கோடகம், கிம்புரி, மகுடம், பதுமம், தாமம்

§ வியாழமும் வெள்ளியுந் திங்களினிரு மருங்கும் நிற்கும் கோள்கள்.

களைத் தோற்றுவிக்கும்; ஒரு முகம், அன்பர்கள் துதிக்க அதற்கு மகிழ்ந்து அவர்கள் வேண்டும் கருமங்களை முடித்துக்கொடுக்கும்; ஒரு முகம் மந்திரமுடைய வேத முறையில் ஒழுகும் அந்தணரது யாகங்களில் தீமை வராமற்காக்கும்; ஒரு முகம் வேதத்தின் மறை பொருள் களை ஆராய்ந்த இருடிகள் மகிழும்படி அவற்றை உணர்த்தித் திங்கள்போலத் திசைகளை எல்லாம் விளக்கு விக்கும். ஒருமுகம் மாறுபட்டுப் போர்க்கெழுந்த பகை வரைக் கொன்று கோபித்த உள்ளத்தோடு போர்க் களத்தை விரும்பும்; ஒரு முகம் குறவரின் இளமையுடைய மகளாகிய வள்ளியுடன் மகிழ்ச்சியைப் பொருந்தும்.

ஆறு முகங்களின் தொழில்கள்

முருகக்கடவுளின் திருமார்பினின்றுதோளளவும் உத் தம இலக்கணமாகிய மூன்று வரைகள் நீண்டு கிடக்கும். அவரது வலிய தோள்கள் பகைவர்மேல் படைக்கலங்களை எறிந்து மார்பைப்பிளந்து வாங்கும் பெருமையுடையவை. அவர் திருக்கரங்களிலொன்று ஆகாயத்தே இயங்குகின்ற இருடிகளுக்கு அபயங் கொடுக்கும்; உயர்த்திய அக் கையின் இணைக்கை பக்கத்தே கிடக்கும்; ஒருகை தொடைமீது ஆடைமேற் கிடக்கும்; ஒருகை யானையை அங்குசத்தால் செலுத்தும்; இருகைகள் கரிய கேடகத் தையும் வேலையும் வலமாகச் சுழற்றும்; ஒருகை முனிவர் களுக்குத் தத்துவங்களைக் கூறி உரையிறந்த பொருளை உணர்த்தும் காலத்து மார்பிடத்து விளங்கும்; ஒருகை திருமாலையைத் திருத்தும்; ஒருகை பாரவளையோடு சுழலும்; ஒருகை இனியஓசையுடன் ஆடுகின்ற மணியை ஒலிக்கும். ஒருகை நீல ஆகாயத்தில் மிக்க மழையைப்

பன்னிருகரங்கள் புரியும் தொழில்கள்

பொழியும். ஒருகை இந்திரன் மகளாகிய தெய்வயானைக்கு மணமாலை சூட்டும். இவ்வகை பன்னிருகைகளும் ஆறு முகங்களுக்குப் பொருந்தும் வகை தொழில் புரியா நிற்கும்.

ஆகாயத்தில் துந்துமி ஒலிக்கும். வயிரமுடைய கரிய கொம்புவாத்தியங்களும் வெண்சங்கும் முழங்கும். இடியேற்றின் இடிப்புப்போன்ற ஓசையுடைய முரசு அதிரும். பல புள்ளிகள் உள்ள இறகுகளுடைய மயில் வெற்றிக் கொடியிலிருந்து ஒலிக்கும். முருகக்கடவுள் இவ்வகைப் பல ஆர்ப்புடன் ஆகாயமே வழியாக விரைந்துசென்று மிக்க அழகுடைய சீரலைவாய் என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருப்பார். இதுவே அவரது நிலைபெற்ற குணமாகும்.

சீரலைவாயில் முருகக் கடவுள் எழுந்தருளும் தோற்றம்

3. திரு ஆவினன்குடி [2]

திரு ஆவினன்குடியிலே முனிவோர் முருகக் கடவுளை வழிபடுவர். அவர்கள் தைத்துப் பொருத்திய மரவுரி உடையினர்; அவர்களின் நரைத்த முடிகள், வடிவு நிறம் அழகு முதலியவற்றால் வலம்புரிச் சங்கை ஒத்தவை. அவர்களின் உடம்பு நீராடுதலால் அழுக்கின்றி விளங்குவது. பட்டினியிருந்து விரதங் காத்தலால் அவர்கள் மார்பிடத்து என்புக் கோவைகள் தோன்றும்; அவர்களின் போர்வை பொருத்தித்தைத்த மான்தோலாகும்; அவர்கள் பல நாட்கள் பட்டினியிருப்பர்; வெறுப்பும் சினமும் அவரிடம் தோன்றுவதில்லை. அவர்களின் அறிவு எவ்வகைப் பொருளைக்கற்று வல்லுநரும் அறியமுடியா

முனிவர் தோற்றமும் இயல்பும்

[2] இது பழனிமலையின் அடிவாரத்திலுள்ளது.

தது. பலவற்றைக் கற்றோர்க்கும் அவர் தலைமையாயிருக்குந் தன்மையர் ; காமம், வெகுளி முதலியவை அவிந்த தோற்றத்தினர் ; மெய் வருத்தம் உளவேனும் மனவருத்தம் சிறிதும் அறியாத இயல்பினர்.

நாற்பெருங் கடவுளர்

வெள்ளிய நச்சுப் பற்களையும் அழல்போன்ற மூச்சையுமுடைய பாம்பைச் சாக அடிக்கும் கருடனை ஊர்தியாகவும் கொடியாகவும் உடைய திருமால் காத்தற்றொழில் புரிவர். முப்புரத்தை அழித்த வெற்றியையும், மூன்று கண்களையும், இடபக் கொடியையும், பாகத்தே உமாதேவியாரையு முடைய உருத்திரன் அழித்தற்றொழில் புரிவர். நிலத்தில் தோய்கின்ற வளைந்த துதிக்கையினையும் நான்கு மருப்பினையுமுடைய ஐராவதமாகிய வாகனமும், ஆயிரம் கண்களுமுடைய இந்திரன் நூறு வேள்விகள் வேட்டு அதன் பயனால் பகைவரை அடக்கிய வெற்றியுமுடையன். முப்பத்துமூவர் என்னும் தேவர்குழுவினர் நான்குபிரிவினராவர். கந்தருவர் மெல்லிய வார்த்தையும், முறுக்கவிழ்ந்த மலர் மாலைசூடிய மார்பையும், புகையைக் கையினாலள்ளினாற் போன்ற மாசேறாத உடையையும் யாழ் வாசிக்கும் திறமையையு முடையர். காந்தருவமகளிர் மக்களுக்குரிய நோயில்லாத உடம்பும், பொன்னுரை விளங்கினாற் போன்ற அழகிய தேமலும் மாந்தளிர் போன்று விளங்கும் நிறமும் உடையர்.

ஒரு காலத்தில் செருக்குற்றிருந்த பிரமனை முருகக் கடவுள் சிறையிலிட்டார். அக்காலத்துப் படைப்புத் தொழில் இல்லை ஆயிற்று. அதனால் திருமால் உருத்திரன் முதலானோர்க்குரிய காத்தல் அழித்தற் றொழில்களும் இல்லையாயின. தமக்குரிய காத்தல் அழித்தற் றொழில்களைப் பழமைபோல் பெறவிரும்பிய திருமாலும் உருத்

திரனும் முருகக் கடவுளின் கோபத்தைத் தணித்துப் பிரமாவைச் சிறையினின்றும் மீட்க எண்ணினார்கள்; எண்ணி இந்திரன் பதினெண் கணங்கள் முப்பத்துமூவர் முதலிய தேவர்களுடன், விண்மீன்கள் போன்ற தோற்றமும், காற்றில் நெருப்புத்தோன்றினாலொத்தவலியும், இடிஒத்த குரலும் உடையாராய் அந்தரத்தே சுழன்று திரிந்தனர். கந்தருவர் தமது மகளிரோடு யாழ்வாசித்துப் பின்னே செல்ல முனிவர்கள் முன்னே சென்றனர். இவ்வகைத் தோற்றத்துடன் முருகக்கடவுள் தெய்வயானையாருடன் ஆவினன் குடியில் எழுந்தருளுவர்.

முருகக்கடவுள் ஆவினன் குடியில் வீற்றிருக்கும் தோற்றம்

4. திரு ஏரகம்[3]

அந்தணர் ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் ஆறு தொழில்களும் உடையர்; தூய மரபில் உதித்தோர்; நாற்பத்தெட்டு ஆண்டு பிரமசாரியம் காக்கும் இயல்பினார்; தருமத்தையே எந்நாளும் கூறும் கொள்கையர்; நாற்சதுரம், முச்சதுரம், வில்வடிவமாகிய ஆகவனீயம், தக்கணாக்கினி, காருகபத்தியம் என்னும் முத்தீ ஓம்பும் செல்வமுடையர்; நூலணிதற்குமுன் ஒன்றும் அணிந்தபின் ஒன்றுமாகிய இருபிறப்புடையர்; நீராடுங்கால் தோய்த்த ஆடையைப் புலரும்படி உடுக்கும் இயல்பினர். இவ்வகைப் புனிதமுடைய அந்தணர் நறியபூவைக் கையிலேந்தி, "நமோகுமராய" என்னும் மந்திரத்தை நாப்புடைபெயர உச்சரித்து முருகக்கடவுளை வழிபடுவர். அதற்கு மகிழ்ந்து அவர் திரு ஏரகத்தில் எழுந்தருளுவர்.

அந்தணர் இயல்பு

---

[3] இது கும்பகோணத்துக்கு அருகேயுள்ள சுவாமிமலை எனக் கருதப்படுகின்றது.

5. குன்றுதோறாடல்

குன்றிடங்களில் வாழும் வேடர் வில்லாற் கொலைத் தொழில் புரியும் இயல்பினர். தேனைப் புளிக்கவிட்டுச் செய்த கள்ளை மூங்கிற்குழாயிலிட்டு முற்றும்படி வைப்பர்; அக்கட்டெளிவை மலை உச்சியிலுள்ள சிறுகுடிச் சுற்றத்துடன் உண்டுகளிப்பர்; தொண்டகப்பறை கொட்டிக் குரவை ஆடுவர். அதனைக்கண்ட பெண்மான் போன்ற சாயலையுடைய பெண்கள் தாமும் *குரவையாடுவர். அதனைக் கண்ணுறும், கச்சினையும், தண்டையையும், சிறுவாத்தியங்களையும், கிடாயையும், மயிலையும், கோழிக் கொடியையும், நெடுமையையும், தோள்வளையையும், துகிலினையுமுடைய முருகக்கடவுள் தாமும் ஆடலை விரும்புவர்; விரும்பி மார்பிலே சந்தனம் பூசிய வேலன் என்னும் வெறியாட்டாளன் பச்சிலைக் கொடியையும், சாதிக்காயையும் இடையிட்டுத் தக்கோலக்காய், காட்டு மல்லிகை, வெண்டாளி முதலியவற்றைக் கலந்து கட்டிய மாலையை அணிவர்; சிவந்த ஆடையை உடுத்து, அசோகந் தளிரைக் காதிற்செருகி யாழோசைபோலுங் குரலுடைய பாடுமகளிரோடே குன்றுகள்தோறும் சென்று *குரவை ஆடும் குறத்தியர் கைகளைத்தழுவி, ஏந்தி, முன்கைகொடுத்து விளையாடுவர். இது முருகக்கடவுளுக்கு நிலைபெற்ற குணமாகும்.

முருகக்கடவுள் குறமாதரோடு ஆடும் காட்சி

* "குரவை யென்ப தெழுவர் மங்கையர்
செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத்
தந்நிலை கொட்பநின் றாடலாகும்"

"குரவை யென்பது கூறுங்காலைச்
செய்தோர் செய்த காமமும் விறலு
மெய்த வுரைக்கு மியல்பிற் றென்ப"

ப—2

6. பழமுதிர் சோலை[4]

முருகக்கடவுள் தங்கியிருக்கும் இடங்களாவன: சிறுதினை அரிசியைப் பூவுடனே கலந்து வைத்து ஆட்டு மறியை அறுத்துக், கோழிக் கொடியை நிறுத்தி ஊர்கள் தோறும் கொண்டாடுகின்ற விழாக்கள், அன்பர்கள் துதித்து மனம் பொருந்தி இருக்கின்ற இடங்கள், வேலன் வெறியாடுகளம், காடு, சோலை, ஆற்றிடைக்குறை பல ஊர்கள், நாற்சந்தி, முச்சந்தி, புதுப்பூவினையுடைய கடம்பு, ஊருக்கு நடுவே இருக்கும் மரத்தடி ஆதீண்டு குற்றி முதலியன.

முருகக்கடவுள் எழுந்தருளும் இடங்கள்

குறமாது அகன்ற நகரிடத்தே கோழிக் கொடியை நிறுத்துவாள்; நெய்யும் வெண்கடுகும் அப்புவாள்; வழிபடும் மந்திரங்களை உச்சரித்து அழகிய மலர்களைத் தூவுவாள்; மாறுபட்ட நிறமுடைய இரண்டு பட்டாடைகளை உள்ளொன்றும் புறம் ஒன்றுமாக உடுப்பாள்; சிவந்த நூலைக் கையிற் காப்பாகக் கட்டுவாள்; வெண்பொரியைத் தூவுவாள். இரத்தத்தோடு பிசைந்த வெள்ளரிசியைச் சிறுபலியாகத் தூவுவாள்; பச்சை மஞ்சளோடு வாசனைமிகுந்த சந்தனம் முதலியவற்றைத் தெளிப்பாள்; செவ்வலரி மாலைகளையும் பிறமாலைகளையும் ஒரேமட்டமாக அறுத்து அசையும்படி தூக்கி "மலைப்பக்கத்துள்ள ஊர்களைப் பசியும் பிணியும் பகையும் வருத்தா தொழிக" என்று வாழ்த்துவாள்; நறிய புகை காட்டிக் குறிஞ்சிப் பண்பாடி மலை அருவியோடு பல வாத்தியங்கள் ஒலிக்கச் சிவந்த மலர்களைத் தூவி, இரத்தமளைந்த தினை அரிசியைப்

குறமாது முருக பூசை செய்யும் வகை

[4] இது அழகர் கோயிலென்று சிலரும், பழனி என்று சிலருங் கூறுவர்.

பரப்பி முருகக்கடவுள் மகிழும்படி வாத்தியங்களை ஒலிக்கச் செய்து வழிபடுவாள். இவ்வாறு அச்சந்தரும் முருக பூசை செய்யப்படும் அகன்ற நகரிடத்தும் முருகக் கடவுள் உறைவார்.

வெறியாடுவோன் வெறியாடுகளம் ஒலிக்கும்படி யாடிப், பல கொம்புகளை ஊதி மணியை ஒலிப்பித்துப் பிணிமுகம் என்னும் யானையை வாழ்த்தி வேண்டினோர் வேண்டிய வரங்களைப் பெறவேண்டுமென்று வழிபட முருகக்கடவுள் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளுவார்.

மலையிடத்தினின்றும் கொடிச் சீலைகளைப்போன்று ஆரவாரத்துடன் அருவிகள் குதித்தோடும். அவை அகில் மரத்தை அடித்துக் கொண்டுவரும்; சந்தன மரத்தைத் தள்ளும்; கிளைகள் அந்தரிக்கும்படி மூங்கிலின் வேர்களைக் கிளறும்; தேன்கூடுகளைக் கெடுத்துப் பலாச்சுளைகளை வாரிச் சுரபுன்னை மலரை உதிர்த்துப் பெண் குரங்கையும் ஆண் குரங்கையும் நடுங்கச்செய்யும்; பெண்யானைகள் குளிரால் வருந்தும்படி நீரைவீசி, பொன்னும் இரத்தினமும் ஒளிவிட்டு இலங்கும்படி குதித்து, பொன் பொடியைக் கரையில் வீசி, வாழை முறியவும் தெங்கின் இளநீர்க் குலைகள் உதிரவும் மோதும்; மிளகுக் கொடியின் கரிய பூங்கொத்துக்களைச் சாய்த்து, மயில்களும் பேட்டுக் கோழிகளும் பயந்தோடச்செய்து, ஆண்பன்றிகளும் கரடிகளும் கல்அளைகளில் நுழையவும், கொம்புடைய காட்டுமாடு முழங்கவுஞ்செய்து ஆரவாரிக்கும். இவ்வகை அருவிகள் உடைய பழமுதிர்சோலையில் முருகக் கடவுள் அமர்ந்திருப்பார்.

பழமுதிர் சோலையின் இயற்கை வளம்

யான் கூறிய அவ்வவ்விடங்களிலாயினும் பிற விடங்களிலாயினும் முருகக்கடவுள் வீற்றிருப்பார்.

அவரைக் காணும்போது கைகூப்பி வணங்கு. பின்பு பின் வருமாறு துதி; இமயமலையினுச்சியில் தருப்பை வளர்ந்த சுனையில் அந்தியங்கடவுள் தன் உள்ளங்கையில் வாங்கி விட அருந்ததி அல்லாத அறுவராற் பெறப்பட்ட ஆறு வடிவு பொருந்திய செல்வனே! கல்லாலின் கீழிருக்கும் கடவுளின் புதல்வனே! பெரிய மலை அரையன் மகனே! பகைவர் கூற்றே! வெற்றி அளிப்பவளும் அணிகலன்களணிந்தவளுமாகிய காடுகிழாள் குழவியே! வளைந்த வில்லையுடைய தேவர் படைத்தலைவனே! எல்லா நூல்களையும் அறிந்த அறிவுடையோனே! போர்த் தொழிலில் நிகரில்லாதவனே! வெற்றியுடைய இளமைப் பருவத்தோனே! அருமறையுணர்ந்த அந்தணர் செல்வனே! சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லும் சொற்களின் பொருளாயிருப்பவனே! தெய்வயானையாருக்கும் வள்ளியம்மையாருக்கும் கணவனே! வீரர்க்கு இடபமே! வேல் தாங்கிய கையையுடைய செல்வனே! கிரௌஞ்ச மலையைப் பிளந்த வெற்றியுடையவனே! அமரருலகைத் தீண்டும் உயர்ந்த மலைகளையுடைய குறிஞ்சி நிலத்துக் குரிமை உடையவனே! கல்வியில் மதயானை போன்றவர்க்குச் சிங்க ஏறு போன்றவனே! பிறர்க்குப் பெறற்கரிய வீட்டினையுடைய முருகனே! வீடுபேற்றினைப்பெற விரும்பி வந்தவர்க்கு அதனை நுகர்வித்தலால் பெரிய புகழை ஆளுதலுடையவனே! பிறரால் வருத்தமுற்று வந்தோர்க்கு அருள் செய்யும் சேயே! பெரிய போர்களை முடித்து வென்று பகைவரைக் கொல்கின்ற நின்மார் பிடத்துப் பொன்னுபரணங்களை அணிந்த சேயே! இரந்து வந்தோரை வேண்டுவன கொடுத்துப் பாதுகாக்கும் நெடிய வேளே! தேவரும் முனிவரும் ஏத்தும் திருநாமத்தையுடைய தலைவனே! போர் வலியால் சூரபன்மாவின்

குலத்தை அழித்த மதவலி என்னும் பெயருடையவனே! இவ்வாறு நீ அறிந்த துதிகளைக் கூறிப் புகழ்ந்து பாடி, ஒப்பில்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை யுடையவனே! உமது தன்மைகளை எல்லாம் முற்ற அளவிடுதல் பல்லுயிர்களுக்கெல்லாம் அரிது ஆதலின், நின் பாததாமரைகளைப் பெற எண்ணி வந்தேன்' என்று நீ கருதிய வீடுபேற்றை விண்ணப்பஞ் செய்வாயாக. உடனே

முருகக்கடவுள் காட்சி அளித்து அருள் வழங்கும் தோற்றம்

முருகக்கடவுளைச் சேவித்து நிற்கின்ற வேறு வேறு வடிவினையுடைய குறுகிய பல பூதங்கள் தோன்றிப் "பெருமானே! நீ அருளத் தக்கவனாகிய அறிவு முதிர்ந்த புலவனொருவன் நின் புகழினை விரும்பிக் கேட்போர்க்கு உறுதி பயக்கும் இனிய பல வாழ்த்துரைகளைக் கூறி வந்தான் என்று கூறும். அப்போது பழமுதிர்சோலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகக்கடவுள் அச்சந்தரும் தெய்வத்தன்மையை உள் அடக்கிக்கொண்டு தனது இளைய வடிவைக் காட்டி, "நீ வீடுபெற நினைந்து வந்த வரவை நான் முன்னமே அறிவேன்; அது நினைந்து எய்துதல் அரிது என்று அஞ்சவேண்டாம்" என்று உன்மேல் அன்புடைய நல்வார்த்தைகளைப் பலகாலும் அருளிச் செய்வார். பின் இவ்வுலகில் நீ ஒருவனுமே பிறர்க்கு வீடளித்தற்கு உரியவனாகத் தோன்றும்படி திருவருளாகிய பசிரிலைத் தந்தருளுவார்.

பொருநராற்றுப்படை

பாணன் ஒருவன் கொடை வழங்கும் வள்ளல்களைத் தேடி அலைந்து திரிகின்றான். அவன் பின்னே அவன் மனைவியாகிய விறலியும் கரிய பெரிய சுற்றத்தினராகிய சிறுவரும் செல்கின்றனர். அவர்கள் செல்கின்ற இடம் காட்டுவழி.

பாடினி சிறந்த அழகி. அவள் கூந்தல் ஆற்றின் கருமணல்போன்று இருண்டு நெளிந்தது; நெற்றி பிறை போன்றது; புருவம் கொலைத்தொழிலுடைய வில்லை ஒப்ப வளைந்தது; அழகிய கடைகளுடைய கண்கள் குளிர்ந்த நீர்மையின; இனிய சொற்களை மிழற்றும் சிவந்த வாயோ இலவிதழ்போன்றது; பற்கள் முத்தை நிரைபட வைத்தாற்போன்றவை; மகரக்குழைகள் அசைந்து ஊசலாடும் காதுகள் கத்திரிகையின் குழைச்சுப்போல் அமைந்து அழகுறுவன; கழுத்தோ நாணம் வருத்துதலால் பிறரை நோக்காது முன் வளைந்திருக்கும் இயல்பினது; தோள்கள் பருத்துத் திரண்ட மூங்கில்போலத் திரண்டவை; அவள் முன்கையில் ஐதமயிருண்டு; அவள் விரல்கள் உயர்ந்த மலைகளில் வளரும் காந்தட்பூப் போன்றவை; நகங்கள் கிளியின் அலகுபோல் சிவந்து விளங்குவன; தனங்கள் சுணங்கணிந்து ஈர்க்கிடைபோகாத

* இது கரிகாற் பொருவளத்தானை முடத்தாமக் கண்ணியார் பாடியது. இவர் காலம் கி. பி. 60—90—பொருநர் - போர்க்களம் பாடுவோர்.

எழுச்சியும் அழகுமுடையன; கொப்பூழ் நீர்ச்சுழி போன்றது; இடை உண்டு என்று பிறரால் அறிய முடியாது ஒடுங்கி அசையும் இயல்பினது; அரை பலமணிகள் கோத்த மேகலாபரணம் அணியப் பெற்றது; துடைகள் பெண்யானையின் தும்பிக்கைபோன்று திரட்சியுடையன; அடிகள் ஓடி இளைத்த நாயின் நாக்குப் போன்றனவாய் மயிர் ஒழுங்கு பெற்ற கணைக்காலுக்குப் பொருத்தமானவை.

இவ்வாறு பேரழகு வாய்ந்தபாடினி, சாதிலிங்கம் உருக்கி வார்த்தாற்போன்று சிவந்த நிலத்திலே நண்பகல் வெய்யிலில் நடந்து செல்கின்றாள்; கால்களில் கூரிய சுக்கான்கற்கள் உறுத்துகின்றன; அதனால் பன்னைப்பழம் போன்று கால்களிற் கொப்புளங்கள் உண்டாகின்றன. அவள் மேலும் நடத்தற்கு இயலாதவளாகின்றாள். யானைகள் உலாவுகின்ற காட்டுப்பாதையின் ஓரத்தே இலைகள் உதிர்த்த மராமரம் நிற்கின்றது. அதன் நிழல் வலைவிரித்தது போன்று ஐதாகக் காணப்படுகின்றது. அந்நிழலில் பாடினி சிறிது தங்கி இருந்து இளைப்பாறுகின்றாள். அவள் தனது பாலையாழை எடுக்கின்றாள். அங்கு உறையும் தெய்வங்கள் மகிழும்படி நரம்புகளைவாரியும், வடித்தும், உந்தியும், உறழ்ந்தும் தெய்வங்களைத்துதிக்கும் பாடல்களைப் பாடுகின்றாள்.

பாடினி யாழ் வாசித்துத் தெய்வத்தைத் துதித்தல்

அப் பாலையாழின் [1]பத்தர் மானின் குளம்பு அழுத்தின இடம் போன்று இரண்டருகுந் தாழ்ந்து நடு உயர்ந

---

[1] "பத்தரானது தோணிவடிவாகவும், மகரமீன் வடிவாகவும், குடத்தின் வடிவாகவும் பலதிறப்பட்டிருந்ததெனக் காண்கின்றோம். போர்வைத் தோலினை நீக்கப் பத்தரின் வறுவாய் தோன்றும். தமிழ்நாட்டு யாழ்களிலே இது எண்திங்கள் வடிவிற்றாக விருந்த

யாழின் வடிவு

துள்ளது. இரண்டு தலையும் கூட்டித் தைக்கப்பெற்ற போர்வை பொன்னிறத் தோலினாலானது. இரண்டு பத்தருஞ் சேர்வதற்கு கடாவிய ஆணிகள் நண்டின் கண் போன்றவை; வாய் எட்டாநாள் திங்கள்போன்று உண்ணாக்கில்லாதது; கரிய தண்டு பாம்பு தலையை நீட்டினாற்போன்ற தோற்ற முடையது. வார்க்கட்டுக்கள் பெண்கள் கையிலணியும் வளையல்கள்

தெனத் தமிழ்ப்புலவர் வாய்மொழியால் அறியக்கிடக்கின்றது. பத்தரினது மேற்புறத்தில் ஒரு பாதியே வறுவாய் ஆக்கப்பட்ட தென்பதும் இதனுடாக மற்றப் பாதி மரமும் குடைந்தெடுக்கப் பட்டமையின் 'இருள் தூங்கு வறுவா'யாயிற்று எனவும் அறிகின் றோம்......போர்வைத் தோலைப் பத்தரோடு பொருத்தும் சுள்ளாணி களின் தலை நண்டின்கண் போலப் புறப்பட்டுத் தோன்றும்...... மான் குளம்பு அழுத்திய இடம் நடுவு உயர்ந்து இருபுறமும் தாழ்ந் திருக்குந் தோற்றம் போல அமைந்திருப்பதனைப் படத்திற் காண்க.

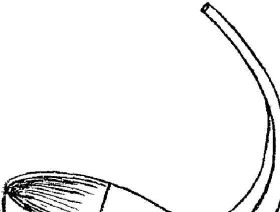

அப்படத்திலே யுள்ள போர்வைத் தோல் இருதுண்டாக அமைந்து முழு நீளமும் படத்திற்போல வறு வாய் எண்ணாட்டிங்கள் வடிவிற் றாக அமையுமிடத்துப் பொல்லம் பொத்துதல் போர்வைத்தோலின் ஒரு பகுதியில், அஃதாவது வறு வாய் மூடுகிறபாதியில் மாத்திரம் அமையும், நரம்பு நிற்கும் பகுதி அதுவாதலின் மடந்தையது மார் பிடத்தை அணுகிப் பின்பு இல்லை யென மயிர் ஒழுங்குபட்டுக் கிடக் கின்ற அழகிய வயிற்றிடத்தின் தோற்றம் பொல்லம் பொத்திய போர்வையென்று பெறப்பட்டது. ......போர்வையாக்குதற்குரிய தோலாகிய பச்சை துவரூட்டப் பெற்று அழகிற் சிறந்த தோற்றத்தை உடையதாயிருந்த தென்பது பெறப்பட்டது".

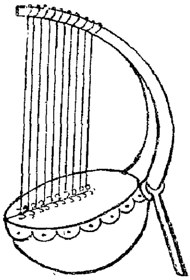

யாழ்

போன்றவை. விரலால் அலைத்து வாசிக்கப்படும் நரம்புகள் தினையின் குற்றலரிசி போன்றவை.

பரிசில் பெற்று வரும் பாணன் பொருநனை எதிர்ப்படல்

இவ்வாறு பாணன் விறலியுடனும் தனது சுற்றத்துடனும் இளைப்பாறியிருக்க அவ்வழியே இன்னொர் பாணன் தனது சுற்றத்தோடு வருகின்றான். அவன் கரிகாற் பெருவளத்தானைப் பாடிப் பரிசில் பெற்று வருகின்றவனவன். வறுமையால் மெலிவுற்றிருக்கின்ற பாணனை அவன் நோக்கிக் கூறுகின்றான் :

விழாக் கொண்டாடுங்காலத்துச் சுற்றத்துடன் மிகுந்த சோற்றை உண்டு மகிழ்ந்தும் அது கழிந்தபின் பிறிதோர் விழாக் கொண்டாடும் ஊரை அடைந்தும் திரியும் பொருநனே ! யாழையுடைய கூத்தருக்குத் தலைவனே ! பிறர் புகழை அரசர் சபையில் உயர் வடைவிக்க வல்லவனே ! யான் கூறுகின்ற வற்றை விரும்பிக் கேட்பாயாக. வழி அறியாமையால் இவ்வழி யைத் தப்பி வேறொரு வழியிற்

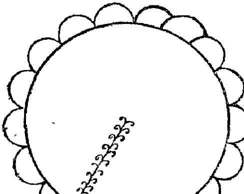

*போர்வை

*"போர்வைத்தோல் இருகூருகி நடுவிலே பொல்லம் பொத்தப் பட்டிருந்தது. போர்வையின் கீழுள்ள யாப்பு உறுப்பிலே கட்டப் பட்ட நரம்பு பொல்லம் பொத்தலினூடாக வெளியே கொண்டுவரப் பட்டுக் கோட்டிலமைந்த முறுக்காணிகளிலே தொடுக்கப்பட்டிருந்தது".

சென்றுவிடாதே. இவ்வழியிடத்தே நீ என்னைக் கண்டது நீ முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினையின் விளைவாகும். உன்னையும் உனது கரிய சுற்றத்தையும் என்றும் வருத்துகின்ற பசியைப் போக்கிக்கொள்ள விருப்புகின்றாயாயின் விரைவில் எழுந்திரு. யானும் பழ மரங்களைத் தேடி அலையும் பறவைகளைப்போலப் பரிசில் தருவாரைத் தேடி அலைந்தேன். ஒரு நாள் கரிகாற் சோழனது ஆரவாரமிக்க கோபுர வாயிலை அடைந்தேன்; வாயில் காப்போனிடமுங் கூறாது உள்ளே சென்றேன். செல்கின்ற மகிழ்ச்சியினால் எனது இளைப்பு நீங்கிற்று. எனது உடுக்கையின் கிழிசல்களின் கைபடுதலினால் பாம்பின் படத்திலுள்ள பொறிகள் போன்ற தழும்புகள் பெற்றிருந்தன. நான் அதனிடத்தே இரட்டைத் தாளத்தைப் பிறப்பித்து எனது வறுமை தீரும்படி ஒரு பாட்டுப் பாடினேன். அப்போது விடிவெள்ளியின் வெளிச்சம் தோன்றும் விடியற்காலம். உடனே அரசன் உறவினரைப்போலத் தன்னிடத்தில் நான் உறவு கொள்ளும்படி பல முகமன் மொழிகள் கூறினான்; தான் எப்பொழுதும் பார்க்கக்கூடிய அண்மையில் என்னை இருக்கும்படி செய்தான்; என்னை அன்புடன் பார்த்தான்; அப்பார்வையால் எனது என்புகள் உருகும்படி குளிர்ந்தன; எனது ஆடையில் ஈரும் பேனும் இருந்து ஆட்சி செய்தன; அது பல தையல்களிடப்பட்டதாயும் வியர்வையால் நனைந்ததாயும் இருந்தது. அவன் எனது பழைய ஆடையைக் களையும்படி செய்தான். அதற்குப் பதில் நூல்போனவிடம் எது என்று அறிய முடியாத நுண்மையுடையதும், பூவேலைப்பாடுடையதுமாகிய பட்டாடையை உடுக்கும்படி தந்தான். அரண்

தன்னைக் கரிகால் வளவன் வரவேற்றுப் பரிசில் வழங்கிய வகையினைப் பாணன் எடுத்து மொழிதல்

மனையிலே அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் பாட்டாலும் கூத்தாலும் அரசனை மகிழ்வித்தார்கள். அவர்கள் பொன் கிண்ணத்தில் * கள்ளை வார்த்துத் தந்தார்கள்; அவர்கள் தரத்தர வழி நடந்த வருத்தம் தீரும்படி அதனை நிறைய உண்டேன்; உண்டதனால் இது வரையும் 'கள்ளுண்ணவில்லையே' என்னும் வருத்தத்தைப் போக்கினேன். மாலைக் காலத்தில் களிப்பு மிகுந்தவனாய் அரண்மனையின் ஒரு புறத்தில் தங்கினேன்: தவஞ்செய்வார் தமது உடம்பை அழிய விடாது அத்தவத்தாற் பெறும் பயனைப் பெறுவதுபோல வழி நடந்த வருத்தம் சிறிதும் இல்லாமல் போக்கினேன். கள்ளுண்டதனால் உண்டான மெய்வருத்த மல்லாது வேறு வருத்தம் யாது மின்றி நித்திரை விட்டெழுந்தேன். அரசனைக் காண்பதற்கு முதனாள் சொல்லுக் கடங்காத வறுமையுடையவனா யிருந்தேன். அரசனைக் கண்ட மற்றை நாட் காலையில் என்னைக் கண்டோர், நேற்று வந்தவன் இவனல்லன் என ஐயுற்றனர். நான் பலவகை நறுமணப் பொருள்களை உடலிற் பூசியிருந்தேன்; அதனால் வண்டுகள் இடையறாது என்னை மொய்த்தன. இது கனவாயிருக்கலாமென்று நினைத்தேன். இது கனவல்ல நனவு என்று எனது நெஞ்சு துணிந்து சொல்லிற்று. கொடிய வறுமையால் வருந்திய எனது சுற்றத்தினர் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். நான் இப்பொழுது மாறுதலடைந்திருந்த போதும் 'நேற்று வந்த இரவலனே நீ' என்று என்னுடன் வந்த இளைஞர் சொன்னார்கள். அதனைக் கேட்ட அரசன் அவர்களைக் காவலாளர்கள் மூலம் அழைத்து அவர்களுக்

* கள் என்பது இங்குப் பனை தென்னைகளிலிருந்து இறக்கப்படும் கள்ளன்று; பழம், தேன் தாதகிப்பூ முதலியவற்றைப் புளிக்கவிட்டுச் செய்யப்படும் ஒருவகை வெறிப்பானம்.

குச் செய்யும் முறைமைகளைச் செய்தனுப்பினுன். யானும் என் சுற்றத்தினரும் புல்லாற்றிரித்த பழுதையைத் தின்று வளர்ந்த செம்மறிக்கிடாயின் புழுக்கிய இறைச்சியை உண்டோம்; இரும்புக்கம்பியில் கோத்துப் பொரித்த கொழுத்த இறைச்சிப் பொரியலை வாயின் இடப்புறத்தும் வலப்புறத்தும் சேர்த்தி ஆற்றி உண்டு களித்தோம். இவ்வாறு இறைச்சிப் பொரியலையும் இறைச்சிப் புழுக்கலையும் உண்டு அலுத்தோம். இன்னும் பல வடிவினையுடைய பலகாரங்களையும் உண்டோம். கள்ளுண்டு பல நாட்களைக் கழித்தோம். 'நீங்கள் சோறும் உண்ணுதல் வேண்டும்' என்று கூறி முல்லை முகைபோன்ற சோற்றையும் பொரிக் கறியையும் கழுத்துவரையும் நிரம்பும்படி அரசன் உண்ணத்தந்தான். பகலும் இரவும் இறைச்சியைத் தின்றதனுல் எங்கள் பற்கள் கொல்லை நிலத்தை உழுத கொழுப் போல முனை மழுங்கிப்போயின. இளைப்பாற நேரமின்றி உணவுகளை உண்டு வெறுத்தோம். நாங்கள் நமது ஊருக்குச் செல்லுதல் வேண்டுமென ஒருநாள் அவனிடத்தில் மெதுவாகக் கூறினேம். அதைக் கேட்டுக் கோபித்தவன் போல் அவன் யாம் வருந்தும்படி பார்த்து "எமது கூட்டத்தை விட்டுப் போகின்றீரோ" எனக் கூறினுன். அவன் யானைகளைக் கன்றுகளுடன் கொடுத்தான்; இன்னும் ஊர்திகள், ஆடைகள், அணிகலன்கள் முதலியவற்றையும் தந்தான். அவற்றை வாரிக்கொண்டு இனி எக்காலமும் எமக்கு வறுமை இல்லையாகும்படி நாம் வருகின்றேம்.

இரவலனே! கரிகாற் பெருவளத்தானின் சிறப்புக்கள் சிலவற்றைக் கூறுகின்றேன். கேள்! அவன் முருகக் கடவுளின் சீற்றம்போன்ற கோப முடையவன். அவன் தாய் வயிற்றிலிருந்தே அரசுரிமையைப் பெற்றுப் பிறந்தான்.

கரிகாலனின் சிறப்புக்கள்

தவழுங்காலம் தொட்டே அவன் மிக வலிமை பெற்றிருந்தான். அவன் ஆத்திமாலையைத் தரித்திருப்பான். பனங்குருத்தினுற் கட்டிய மாலையணிந்த சேரனையும், அரத்தின் வாய் போன்ற வேப்பிலையாற் ரொடுத்த மாலையைத் தலையிலணிந்த பாண்டியனையும் அவன் வெண்ணி என்னும் போர்க்களத்தே பொருது வென்ருன்.

இரவலனே! அவன்முன் நீ உனது சுற்றத்துடன் உனது வறுமை தோன்றும்படி நிற்பாயாயின் கற்ரு தனது கன்றுக்குப் பால் சுரந்து கொடுக்க விரும்புவது போல அவன் உங்கள் வறுமை நீங்கப் போதுமான பரிசில் தருவான்; உங்கள் பாடல்களைக் கேட்பதன்முன் கொட்டைப் பாசியின் வேர்போல அழுக்கையும் தையல் களையுமுடைய உங்கள் துணிகளைக் களையும்படி செய்வான்; சிறு குஞ்சங்களைக் கரையிலுடைய பட்டாடைகளை உடுக்கும்படி தருவான்; பூமணங் கமழ்கின்ற காரமுள்ள கள்ளைப் போதும் போதும் என்னும்படி பொன் வள்ளத்தில் வார்த்து நாள்தோறும் நல்குவான்; பாடினியின் சுருண்ட மயிரிடத்தே பொற்ருமரை மலரைச் சூட்டுவான்; அணிந்துகொள்வதற்குப் பொன்னரிமாலையையும் முத்துமாலையையும் கொடுப்பான். யானைத் தந்தத்தினுல் செய்த தாமரை முகையினையுடைய தேரில் நான்கு குதிரைகளைப்பூட்டி அதில் உன்னை ஏற்றி ஏழடி பின் சென்று விடுவான்; பின் நிலையில்லா உலகத்துப் புகழை நினைந்து நீ பெற்ற பரிசிலைப் பிறர்க்குங் கொடுத்துச் செல்லுதி எனக் கூறிப் பல மருத நிலத்து ஊர்களையும், பல யானைகளையுந் தருவான்.

சோழநாடு மிக்க செழிப்புடையது. திடர்கள் தோறும் நெற்கூடுகள் (குதிர்) கிடக்கும். மக்கள் தென்னஞ்சோலைகளின் நடுவே வீடுகளமைத்து வாழ்வர். காக்

கைகள் இரத்தம் அளைந்த சோற்றை உண்ணும்; உண்டு வீட்டைச் சூழ்ந்த நொச்சிச் செடியின் நிழலிற் பொரித்த ஆமைப்பார்ப்புகளை எடுத்துப் பசிக்கும் போது உண்பதற்கு மறைத்துவைக்கும். கடற்கரை மணற் குற்றுகளில் உழத்தியர் வண்டல் இழைத்து விளையாடுவர். பாகற் பழத்தையும் பலாப்பழத்தையும் தின்ற மயிற் சேவல்கள் வளைந்த காஞ்சி மரத்திலும் மருதிலும் இருந்து பெடை அழைக்கும்போது பறந்து செல்லும்; சென்று யாழின் ஓசை போன்ற வண்டின் பாடலைக் கேட்டு அதற்குப் பொருந்த நிலவுபோன்ற மணலில் நின்று ஆடும்.

சோழநாட்டு வளம்

நாட்டிலே கரும்பும் நெல்லும் செழித்துவளரும்; அடும்பும் பகன்றையும், புன்கும், ஞாழலும் ஏனைய மரங்களும் நெருங்கி நிற்கும். அங்குறைவோர் நாட்டு வாழ்க்கையை வெறுத்தாராயின் நீல நிறமுடைய முல்லைக் கொடி படர்ந்த காடு சார்ந்த நிலத்தே சென்று வாழ்வர். அங்குத் தளவும், முல்லையும், தேற்றுவும், கொன்றையும் காயாவு மாகிய மரஞ் செடிகள் தழைத்து நிற்கும். முல்லை நிலத்து வாழ்வோர் அங்கு வாழ்தலை வெறுத்தாராயின் மருத நிலத்தே சென்று வாழ்வர். கடலிடத்தே இறுல்மீனைத் தின்ற நாரை புன்னைக் கொம்பில் வந்து தங்கும்; பின்பு புன்னை மரத்தின்மீது கடல் சிந்துகின்ற நீரின் ஆரவாரத்துக்குப் பயந்து எழுந்து வாழை மரத்தில் தங்கும். கடற்கரை ஊர்களிலே குலைகளையுடைய தெங்குகளும், குலைக்கமுகும், குலைவாழைகளும், பூக்கள் மலர்ந்த சுரபுன்னையும் காட்சி அளிக்கும். அவைகளின் செறிவிலே பேராந்தைகள் உறையும். அங்கு உறையும் பரதவர் நெய்தல் நிலத்தை வெறுத்தார்களானால் குறிஞ்சி நிலத்தே சென்று வாழ்வர்; தேனும் கிழங்கும் விற்ற குறிஞ்சி நில மக்கள் மீனின் நெய்

யோடு கள்ளையும் பண்டமாற்றுச் செய்துபோவர். மருத நிலத்து வீடுகளில்நிற்கும் கோழிகள் தினையை உண்ணும். மலையிடத்தே திரிகின்ற மந்திகள் உப்பங்கழியில் மூழ்கும்; கழியிலிருந்து எழும்பிய நாரைகள் மலையிடத்துத் தங்கும். இவ்வகை நான்கு நிலங்களும் மயங்கி இருக்கும் உலகத்துக்கு அருள் செய்தற்குச் செங்கோலை எடுத்த தலைவன் வாழ்வானாக !

வெய்யிலின் வெப்ப மிகுதியால் தாமரையும் குவளையும் தீயும்; மரக் கொம்பர்கள் கரியும்; மலையிடத்து அருவிகள் வறளும்; மேகங்கள் கடல்நீரை முகத்தல் செய்யா. இவ்வகையான வறட்சிக் காலத்தும் நுரையைத் தலையிலுடைய காவிரிநீர் நறைக் கொடியையும், நரந்தம் புல்லையும், அகிலையும், சந்தனமரத்தையும் நீராடும்துறைகள்தோறும் தள்ளிக் குளத்திலும்மருதநிலத் தூர்களிலும் புகும். நீராடு மகளிர் நீர் விளையாடுவர் நெல் அறுப்போர் அரிவாளால் அரிந்த நெற்போரினை மலைபோல் உயரும்படி அடுக்குவர். உழவர் தினமும் கடாவிட்டுப் போரினை உழக்கி நெல்லைத்திரட்டுவர்; திரட்டிய நெல்லைக் குதிர்கள் நிறையும்படி கொட்டுவர். வரம்புகளையுடைய வேலி நிலம் ஆயிரம் கலம் நெல் விளையும். கரிகாற் பெருவளத்தான் இவ்வாறு வளம் பொருந்திய காவிரி நாட்டுக்குத் தலைவன். [இரவலனே ! நீ காலந்தாழாது இப்பொழுதே அவன்பாற் சென்று பாடி உனதும் உனது சுற்றத்தினரதும் வறுமையைக் கடிதிற்போக்கி இனிது வாழ்வாயாக.]

மூங்கிலைத் தோளாகவுடைய நிலமகளுக்கு மலைகள் மார்பிடத்தே பொருந்திய பெரிய தனங்களாகும். மலை உச்சியினின்றும் இறங்கி ஆற்றிடைக் குறைகளில் பிளவுபட்டுப் பின் ஒன்றுசேர்ந்து செல்லும் காட்டாறு அவ்வழகிய தனங்களில் அணியப்படும் முத்து வடமாகும். காட்டாற்றினால் குளிர்ச்சியடைந்த மரங்கள் மலர்களை நிறையப் பூக்கும். குயில்கள் அலகினால் கோதுதலால் உதிர்ந்த பூக்கள் உலர்ந்து கருமை அடைந்திருக்கும்; அத்தோற்றம் இளவேனிலாகிய மாது தனது கூந்தலை விரித்தாற் போன்றது. காட்டிடத்தே வேல்போற் கூரிய பருக்கைக் கற்கள் கிடக்கும்; முதுவேனிற் காலத்தில் வெய்யிலால் வெப்பமடைந்த அவை வழி நடப்போரின் கால்களைக் கிழிக்கும்; ஆகவே அவர்கள் மென்மையாக நடந்து கடப்பமர நிழலில் இருந்து இளைப்பாறிப் போவர்.

முதுவேனிற் காலம்

முதுவேனிற் காலம் ஞாயிற்றின் வெப்பத்தால் பாலைத்தன்மை உடையதாயிருக்கும். பாலைத்தன்மையாவது காலையும் மாலையும் நண்பகலன்ன கடுமை கூரச் சோலை தேம்பிக் கூவல் மாறி நீரும் நிழலுமின்றி நிலம் பயந்துறந்து புள்ளும் மாவும் புலம்புற்று இன்பமின்றித் துன்பம் பெருகுவதொரு காலம்.

---

* ஓய்மான் நாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியது - காலம், கி. பி. 70—90.

இவ்வாறு பாலைத்தன்மையுடைய காட்டுவழியே, அழகிய முல்லை சூடுதற்கமைந்த கற்புடைய விறலி நடத்தலினால் களைப்படைந்து கடப்பமர நிழலில் தங்கி இருக்கின்றாள். அவளுடைய நோக்கு மான் போல் மருண்ட தன்மையுடையது; கூந்தல் கருமையுடையது; அடிகள் ஓடி இளைத்த நாயின் நாக்குப் போன்றவை; வாழைத்தண்டு போற் பருத்து ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கிய தொடைகள் யானையின் துதிக்கை போன்றவை; கொண்டை வாழைப் பொத்தி போன்றது; அழகுதேமல் படர்ந்த தனங்கள் கோங்கின் முகை போன்றவை; பற்கள் அழகு வாய்ந்தவை.

விறலியின் தோற்றம்

பாணன் பொற்கம்பி போன்று முறுக்கிய நரம்புடைய சீறியாழை இடப்பக்கத்தே தழுவி நட்ட பாடை என்னும் பண்ணை வாசிக்கின்றான். பரிசில் அளிக்கும் வள்ளல்களைப் பெறாமல் காட்டிடத்தே இப்பாணன் இவ்வாறு இருந்து வருந்தும் போது, நல்லியக் கோடனைப் பாடிப் பரிசில் பெற்று மீள்கின்றான் ஒரு பாணன் அவனை எதிர்ப்பட்டுக் கூறுகின்றான்:

பாணன்

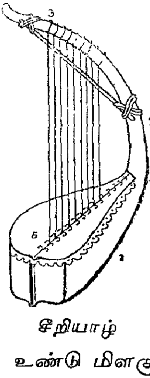

சீறியாழ்

பாணர் தலைவனே! மேற்கே உள்ள சேரநாடு மிக்க செழிப்புடையது. அங்கு எருமைகள் கொழுத்த மீன்கள் நொறுங்கும்படி வயல்களில் நடந்து சென்று செங்கழுநீர்ப்பூவை உண்ணும்; உண்டு மிளகு படர்ந்த பலாமர நிழலில் காட்டு மல்லிகையாகிய படுக்கையில் கிடக்கும்; காற்றுக்கு

சேரநாட்டின் செழுமை

கொடி அசையும் மஞ்சளின் மெல்லிய இலைகள் அதன் முதுகைத் தடவும்; இவ்வாறுகிடந்து அது தான் உண்ட செங்கழு நீர்ப்பூவைத் தேன் நாறும்படி மென்று அசையிட்டுத் துயில்கொள்ளும். இவ்வாறு செழுமை மிகுந்த நாடுகளையும், வலிய தோளினையும், ஓடுகின்ற தேரினையுமுடைய சேரனது வஞ்சிமூதூரில் கிடைக்கும் பரிசிலோ நல்லியக் கோடன் கொடுக்கும் பரிசிலைவிடக் குறைவுடையது.

கொற்கை நகரின் வளம்

தெற்கே உள்ள கொற்கை நகருக்குத் தலைவன் பாண்டியன். அந்நகர் திரை கொழிக்கும் கடலை எல்லையாக வுடையது. கடற்கரைகளிலிருந்து உப்பு வாணிகரின் வண்டிகள் செல்லும். * அவ்வண்டிகளின் அச்சுத்தங்கும் குடங்கள் தேன் பனிக்கின்ற பூக்களுடைய முற்றிய நுணாத்தடியை உளியினால் கடைந்து செய்து செவ்வரக்குப் பூசப்பட்டவை. கிடேச்சையால் செய்த பூமாலையைச் செவியடியில் நெற்றிமாலையாக அணியப் பெற்ற வலிய எருதுகள் வண்டியை இழுத்துச் செல்லும். உப்பு வாணிகர் பிள்ளைகளைப் போல வளர்க்கின்ற குரங்குகள் வண்டிகளோடு வரும். உப்பு வாணிகரின் குழந்தைகள் பெண்களின் பற்கள் போன்ற வெள்ளிய முத்தையும் வாள்போன்ற கிளிஞ்சிலையும் § அரையிலே ஆபரணமாக அணிந்திருப்பர். அக்குழந்தைகளோடு மந்திகள் கிலுகிலுப்பையைக்கையில் வைத்துக் கிலுக்கி விளையாடும். தமது கணவரைத் தழுவும் உமட்டியர் மயிரினை ஐந்து வகையாகக் கோதி முடிந்

* "நுணாத்தடியைச் சீவிச் சிவப்புப் பூசிக் கட்டப்பட்ட மார்பையுடைய மந்தி முத்தைக் கிளிஞ்சிலில் பொதிந்து கிலுகிலுப்பையாகக் கொண்டு உமணச் சிறுரோடு விளையாடும்" எனினும் பொருள் அமையும்.

§ அரை மூடி சலங்கை.

திருப்பர். இவ்வாறு சிறப்புடைய கொற்கை நகரையும் வெண்கொற்றக் குடையையும் தேரையும் முத்து மாலையையுமுடைய பாண்டியனிடத்திற் சென்று பெறும் பரிசிலிலும் பார்க்க நல்லியக்கோடனிடம் பெறும் பரிசில் பெரிதாகும்.

சோழநாட்டினுள்ள மருத நிலத்தே மலைபோல வளர்ந்த கடப்பமரங்கள் நெருக்கமாகப் பூத்திருக்கும். அப்பூக்களின் தம்பலப் பூச்சிகளைப் போன்ற தாது உதிர்ந்து பரந்திருத்தலால் நீருண்ணும் துறையின் கரை ஒவியம்போல் அழகு பெற்று விளங்கும். அத்துறையிடத்தே மலர்ந்திருக்கும் தாமரை மலராகிய பீடத்தில் தும்பிகள் தமது பெடையைத் தழுவி மகிழ்ந்திருந்து 'சீகாமரம்' என்னும் பண்ணைப்பாடும். கிழக்குப் பக்கத்தே இவ்வாறு செழிப்பு மிக்குள்ள நாட்டுக்குத் தலைவனாகிய சோழன் தூங்கெயில் எறிந்த வீரவளை விளங்கும் கையுடையன். அவ்வரசனது உறந்தை நகரிற் சென்று பெறும் பரிசில் நல்லியக் கோடனிடம்பெறும் பரிசிலைவிடச் சிறிதாகும்.

சோழ நாட்டின் சிறப்பு

பருவம் பொய்யாது மழை பெய்தலால் செல்வமிகுந்த மலைப்பக்கத்தே திரியும் மயில் கூவியதைக் கேட்ட பேகன் என்னும் வள்ளல் அது குளிர் மிகுதியால் கூவுகின்றது என எண்ணித் தனது போர்வையை அதற்கு அளித்தான். சிறிய பூக்களையுடைய முல்லைக் கொடி, சிறுபுன்னையின் நறியபூ தேன் துளிக்கின்ற வழியிடத்தே கொழுகொம் பின்றிக் கொழுந்து எறிந்தது. அதனைக் கண்ட பறம்புமலைக்குத் தலைவனாகிய பாரி அது படர்தற்குத் தனது தேரைக் கொடுத்தான்.

காரி என்னும் வள்ளல் மணியையும் தலையாட்டத்தையு முடைய குதிரையோடு தனது நாட்டையும் இரப்வர்க்குக் கொடுத்தான்.

கொடைப் பெரும் வள்ளல் எழுவர்

ஆய் என்னும் வள்ளல் பாம்பு ஈன்று கொடுத்த ஒளியுடையை நீலப் பட்டாடையை ஆலின் கீழ் அமர்ந்த கடவுளுக்கு அன்பு மிகுதியால் கொடுத்தான்.

இளமையைக் கொடுத்தலின் அமிழ்தத்தின் தன்மையுடைய நெல்லிக்கனியைக் கமுகம் பூக்களுடைய பக்க மலையினின்று பெற்ற அதிகன் அதனை ஒளவையாருக்கு அளித்தான். நள்ளி என்னும் வள்ளல் தன்னை நட்புச் செய்தோர் மகிழ்ந்து இல்லறம் நடத்தற்கு வேண்டும் பொருள்களை அவர்க்கு நாடோறும் நல்கினான்.

காரி என்னும் குதிரையைப் பெற்ற காரி என்னும் வள்ளலுடன் போர் செய்த ஓரி என்னும் வள்ளல் முதிர்ந்த சுரபுன்னையும் குறிய மலைகளுமுடைய நல்லநாடுகளைக் கூத்தாடுவோர்க்குக் கொடுத்தான்.

நல்லியக் கோடனின் ஓங்கு புகழ்

பாணர் தலைவ! இவ்வெழுவருடைய கொடைகளையும் தாங்கி நிற்கும் ஒருவனாகிய நல்லியக் கோடனிடத்து நீ உனது சுற்றத்துடன் செல்வாயாக. அவன் பகைவரது மார்பிலும் முகத்திலும் வெட்டின வீரவாளையும், புலிபோன்ற வலிமையையு முடையன்; ஒவியர் குடியில் உதித்தோன்; நறும் பூக்களையுடைய சுரபுன்னையையும், அகிலையும், சந்தனமரத்தையும் நீராடுந் துறையில் புனலாடும் மகளிர்க்குத் தெப்பமாகத் தருகின்ற நீர்மோதும் மாவிலங்கையின் அரசர் தோன்றுதற்கு இடமாயுள்ள ஒவியர் குடியிற் பிறந்தோன். அவனது பின்னிடாத அடிகளில் வீரக்கழல் கிடந்து அசையும்; மழைபோன்று வழங்குகின்ற அவன் கைகளோ கூத்தரை வரவேற்றுப் பிடிகளைக் கொடுக்கும்.

இரவலனே ! யாங்கள் நல்லியக்கோடனையும் அவன் தந்தையின் மலையிடத்துள்ள செல்வத்தையும் பாடிச் சென்றோம். அப்பொழுது நமது வறுமை சொல்லுக் கடங்காததாக விருந்தது. நமது வீட்டில் தாயின் முலை உண்ணாமல் இருக்கமாட்டாத நாய்க்குட்டிகள் பசி மிகுதியால் சத்தமிட்டன. அடுக்களையின் இறப்புத் தடிகள் கட்டறுந்து கீழே விழுந்தன. சுவரில் எழுந்த கறையான் வீட்டின் வரிச்சுகளை உண்டது. ஒடுங்கிய நுண்ணிய இடையும் வளையலணிந்த கையும் உடையவளும் பசியால் வருந்துகின்றவளுமாகிய கிணையனுடைய மகள் குப்பையினின்றும் நகத்தினாற் கிள்ளிய கீரையை உப்பில்லாமல் சமைத்துக் கரிய சுற்றத்துடன் பசி நீங்கும்படி உண்டாள். இவ்வகையான கொடிய வறுமையும் பசியும் இனி நமக்கு ஒருபோதும் இல்லையாகும்படி நாம் மதஞ்சொரியும் யானைகளையும் பெரிய தேரையும் பெற்று அவ்விடத்தினின்றும் வருகின்றோம்.

பரிசில் பெற முன் இரவலனின் வறுமை

இரவலனே ! கடற்கரையிடத்துள்ள தாழை அன்னம் போல் பூவை ஈனும்; செருந்தி பொன் போற் பூவை மலரும்; கழியிடத்துள்ள முள்ளி நீலம்போற் பூவை மலர்த்தும்; புன்னை முத்துப்போல அரும்புகளை முகிழ்க்கும். இவ்வகைக் கழிசூழ்ந்த ஊர்களையும் குளிர்ச்சி பொருந்திய குளங்களையுமுடைய எயிற்பட்டினத்தே செல்வாயாக. அங்கு முறுக்கவிழ்ந்த அரும்புகளால் கட்டிய மாலையை அணிந்தவனும் தோட்டங்கள் பல உடையவனுமாகிய கிடங்கில் என்னும் ஊர்க்கரசனைக் காண்பாய். அவனைப் பாடுவாயாயின் அவன் அதற்கு மகிழ்ந்து விறலியும் உனது சுற்றமும் மகிழ்ந்து உண்ணும்படி சுட்ட குழல்மீனைத் தருவான்; பரதவர், நீவிருண்ணும்

நெய்தல் நிலம்

படி கள்ளையும் தருகுவர். அவர் உங்களுக்குக் கொடுக்கும் கள், திரையினுற் கொண்டுவரப்பட்டு உறங்குகின்ற ஒட்டகம் போற் குவிக்கப்பட்ட அகில் விறகைப் பெரிய தோளும் மதி போல் மறுவில்லாத முகமும் வேல்போன்ற கண்ணுமுடைய நுழைச்சியர் தீமூட்டி எரித்து அரித்ததாகும்.

நெய்தல் நிலத்தைக் கடந்து காட்டுவழியே செல்வாயானல் அங்கு அவரை பவளம்போல் பூத்திருக்கும்; காயா மயிலின் கழுத்துப்போல் பூத்த கரிய அரும்புகளை உடையதாயிருக்கும்; காந்தட்கொடிகள் கைவிரல்கள் போல் மலர்ந்து காட்சியளிக்கும்; வழியிற் செல்லுமிடத்து வானவில் தோன்றும்; முல்லைக் கொடிகள் படர்ந்திருக்கும். வெடிப்புகளில் நீர் குதிக்கும் அருவிகளையுடைய மலையில் ஞாயிறு மறையும். இவ்வாறு எழும் மாலைக் காலத்தே நீ வேலூரை அடைவாயாயின் நீ உனது சுற்றத்துடனே உண்டு பசி திரும்படி சமைத்த சோற்றைப் புளிங்கறியோடும் ஆமானின் சூட்டிறைச்சியோடும் எயிற்றியர் தருவர்.

முல்லை நிலம்

மாலை தொடுத்தாற் போன்று மலர்ந்த பூக்களுடைய கிளைத்த காஞ்சிமரத்தின் கிளைகளில் இருக்கும் பொன்னிற வாயினையும் நீல மணியின் நிறத்தினையுமுடைய சிச்சிலிப் பறவை நீரில் மூழ்கி மீன்களைப் பிடிக்கும். சிச்சிலிப் பறவையின் கால்கள் கிழித்த இலைகளுடைய தாமரையின் பூக்களில் தேன் நுகர்கின்ற நீல நிறத்தினையும் சிவந்த கண்ணினையுமுடைய வண்டுகள் திங்களைச் சேர்ந்த கரும்பாம்பு போலத் தோன்றும்.

ஆமூரின் மருத நில வளம்

இவ்வாறு அழகிய வயல்களையுடைய ஆமூர், அரிய காவலையும், அகன்ற வீடுகளையும், அந்தணர் குடியிருப்பை

யும் உடையது. வீட்டின் உள்ளே இருக்கும் உழவருடைய மனைவியர் யானையின் துதிக்கை போன்று பின்னால் தொங்கும் பின்னிய கூந்தலையும், வளை அணிந்த கையினையுமுடைய தம் பிள்ளைகளைக்கொண்டு நம் எல்லோரையும் போகாதபடி தடுப்பர்; தடுத்துப் பூணுலக்கையாற் குத்திய அரிசியைச் சமைத்த சோற்றை நண்டும் பீர்க்கங்காயும் கலந்த புழுக்குடன் உண்ணும்படி தருவர்.

நல்லியக் கோடனது விழாக் கொண்டாடும் மூதூர் சேய்மையி லன்று. மேல் நோக்கி எரிகின்ற நெருப்புச் சாய்ந்தால் ஒத்த நாக்கும், வெள்ளாட்டு மறிகள் கிடந்து அசைகின்ற காதும், கவைத்த காலுமுடைய பேய்மகள் பிணத்தைத் தின்று சிரிக்கும்போது விளங்கித் தோன்றுகின்ற பற்கள் போன்றவும், போர்க்களத்தே பிணத்தலைகளைப் பெரிய கால்களால் தள்ளுதலால் சிவப்பேறினவுமாகிய நகங்களையுடைய யானைகளின் மதஅருவி சிந்தித் தெருவில் எழும் தூசியை அடக்கும். கோபுரவாயில் மேரு கண்விழித்துப் பார்த்தாற்போல் தோன்றும்.

நல்லியக்கோடனின் மூதூர்

கிணைப் பொருநருக்கும், அறிவுடையோர்க்கும் அந்தணருக்கும் அதன் வாயில் ஒருபோதும் அடைக்கப்படாது; ஏனையோர்க்கு அடைக்கப்பட்டிருக்கும். அரசன் பிறர் தனக்குச் செய்த நன்றியை அறிந்து அவர்க்குத் தானும் நன்றியைச் செய்வான்; அறிவும் ஒழுக்கமும் இல்லாதார் அவனிடத்தில் இடம் பெறார். தன்னை நோக்கினார்க்கு அவன் எக்காலமும் இனிய முகமுடையன். தனது வீரத்தைக் கண்டு அஞ்சி அடி பணிந்தார்க்குத் தன்னுடன் இருப்போர் புகழும்படி அருளுவான்; போர்முகத்தே

அவனது கோபுரவாயில் பாணர்க்கும் அறிவுடையோர்க்கும் அடைக்கப்படாது

கெட்டதனது படையைத் தாங்கி வாள்வலியிற் சிறந்தவீரர் புகழும்படி தான் விரும்பியவற்றை முடிப்பான்; பெண்கள் வசத்தனாகாத் தன்மையன்; பரிசிலர் தரமறிந்து அவர் பெறத் தக்கவற்றைக் கொடுக்கும் இயல்பினன். கல்வி யில்லாத பரிசில் வேண்டுவோர்க்கும் கொடாதிருத்தலை மேற் கொள்ளாது அவர்கள் தரத்துக்குத் தக்க வற்றைக் கொடுப்பான்; இயலிசை நாடகங்களாலும் இனிய மொழிகளாலும் மகிழ்ச்சியைத் தரும் கூட்டத்தினரோடு பல விண் மீன்களுக்கு நடுவிருக்கும் மதியம் போல் விளங்குவான்.

நல்லியக் கோடனின் இனிய பண்புகள்

இரவலனே! நீ இவ்வியல்புடையனாய் இருக்கும் நல்லியக்கோடனைக்கண்டதும், குரங்கு பாம்பின் தலையைப்பிடித்தால் அப்பாம்பு ஒருகால் இறுகவும் ஒருகால் நெகிழவும் அதன் கையை எப்படிச் சுற்றுமோ அப்படியே யாழ்த்தண்டினிடத்தே நெகிழ வேண்டிய இடத்து நெகிழ்ந்தும் இறுக வேண்டிய இடத்து இறுகியும் சுற்றின நரம்பு, துவக்கும் வார்க்கட்டும், காவி நிறம் ஊட்டப்பட்ட போர்வையும் அமிழ்தத்தைத் தம்மிடத்தே பொதிந்த தன்மையுடைய நரம்புகளுடைய சீறியாழைக் கையில் எடுப்பாயாக. எடுத்து அரசன், உவாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தமையன் முதலியோர்க்குப் பலகாலும் குவித்த கையை யுடையவனே! வீரர் எறிதற்கு மகிழ்ந்து கொடுத்த மார்பையுடையவனே! எரியினையுடைய குடிகளுக்கு நிழல் செய்யும் செங்கோலுடையவனே! என்று அவனது சில புகழ்களைக் கூறுவாயாக. நீ அவ்வாறு கூறுவதன்முன் மூங்கில் ஆடையை உரித்தாற்போன்ற குற்

குரங்கின் கையைப் பாம்பு சுற்றியது போன்ற யாழின் வார்க்கட்டு.

றமில்லாத உடையை உடுக்கும்படி தருவான். பாம்பின் நஞ்சு ஏறி மயங்கினாற் போல மயக்கம் தரும் கட்டெளி வைத்தருவான். வீமசேனனது மடைநூலில் கூறிய முறைப்படி சமைத்த சோற்றைப் பொற்கலத்திலிட்டுத் தான் உடன் நின்று உண்ணும்படி செய்வான்.

அரசன் பாணர்க்குப் பரிசிலளிக்கும் முறைமை

முடிவேந்தரின் அரண்களை அழித்து அப்பகைவர் நாட்டிற் பெற்ற பொருளைக் கொண்டு தம்மை விரும்பி வந்தவர்களதும், பாணரதும் வறுமையைப் போக்குவான். தச்சர் உளிகொண்டு வேலைப்பாடு செய்த தேரோடு யானை, குதிரை, அணிகலன் முதலிய வற்றைத் தந்து உன்னைச் செல்லும்படி வழி விடுவான். ஆதலால், நீ குறிஞ்சி நிலத்தையுடையவனும் தழை விரவித் தொடுத்த மாலை யணிந்தவனும் பெரும் புகழுடையவனுமாகிய நல்லியக்கோடனிடத்துச் செல்வாயாக.

முதுவேனிற் காலத்தில் ஒருநாள் பல கதிர்களையுடைய ஞாயிறு பரந்த ஆகாயத்தில் நிறைந்த இருளைப் போக்கி விளங்குகின்றது. ஞாயிறும் திங்களும் வலஞ் செய்கின்ற மேருவை உடையதும் கடல் சூழ்ந்ததுமாகிய இவ்வுலகிலே தம்மை ஆதரிப்பார் இன்மையால் யாழை இடப்பக்கத்தே அணைத்த பெரும்பாணன் ஒருவன் தனது கரிய பெரிய சுற்றத்துடன் அலைந்து திரிகின்றான். அவன் தோட்புறத்தே அணைத்திருக்கும் யாழ் உள்நாக்கில்லாத வறுவாயுடையது; அதன் கவைக்கடை பிறை ஏந்தினாற் போன்றது. வார்க்கட்டுப் பெண்கள் கையில் அணியும் வளையலை ஒப்ப நெகிழவேண்டிய இடம் நெகிழ்ந்து இறுக வேண்டிய இடம் இறுகப்பெற்றது; கரிய பெரிய தண்டு நீலமணி ஒழுகினாற் போன்றது; நரம்புகள் இழுக்கப்பட்ட பொற்கம்பிகள் போன்றன; போர்வை விரியாத கமுகம் பூவைப்போலத் தையலழுந்தும்படி தோலை மூட்டிச் செய்யப்பட்டன.

பாணனும் சுற்றத்தினரும் அலைந்து திரிதல்

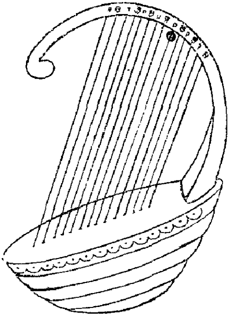

செங்கோட்டியாழ்

* இது தொண்டைமான் இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடியது. காலம் கி. பி. 50—95.

இவ்வகை யாழை இடத்தோள்மீது சார்த்திய பாணன், மழை இல்லாமல் பழுத்த மரத்தைத் தேடித்திரியும் பறவைபோல ஓரிடத்தில் தங்காமல் ஆவிசூழ்ந்த மலையிடத்தில் ஓடித்திரிகின்றான். தொண்டைமான் இளந்திரையனைப்பாடி அவன்பால் பரிசில்பெற்று மீள்

பரிசில் பெற்று வரும் பாணன் பெரும் பாணனை எதிர்ப்பட்டது

கின்ற பாணன் ஒருவன் இப்பெரும் பாணனை வழியிடத்தே எதிர்ப்படுகின்றான்; அவன் இவனுடைய மெலிவைக் கண்டு கூறுகிறான்: பொலிவழிந்த தோற்றத்தினையும் கல்வியை வெறுத்துக் கூறுகின்ற நாவினையும் உடைய இரவலனே! யான் இளந்திரை

யனது அரசிருக்கையாகிய காஞ்சி நகரினின்றும் பிறர்க்குக் கொடுக்கக் குறைவுபடாத செல்வத்தையும், வெள்ளிய தலையாட்டத்தையுடைய குதிரைகளையும் யானைகளையும் பரிசிலாக வாரிக்கொண்டு வருகின்றேன். சேரசோழ பாண்டியரினும் மிக்க தலைமையுடையவனும் சோழர் கலைக் குடியிற் பிறந்தவனுமாகிய இளந்திரையனை நீயும் கடை உனது சுற்றத்தினரும் நினைப்பீராயின் உங்கள் வறுமை ஒழிந்துவிடும். நீவிர் செல்லும் வழியின் இயல்பினைக் கூறுகின்றேன், கேட்பீராக!

இரவலனே! அவனுடைய நகரில் வழிப்போக்கரை அலறும்படி வெட்டி அவர் பொருளைக் கொள்ளை கொள்ளும் தீயோர் இல்லை. அவனுடைய காட்டில் இடியேறும் இடியாது; பாம்புகளும் தீண்டா; புலி முதலிய விலங்குகளும் தீங்கிழையா. இவ்வியல்புடைய காட்டிடத்தே நீங்கள் இருந்து இளைப்பாறிச் செல்லுங்கள்.

காட்டிடத்தே பிரிந்து செல்லும் கவர்பட்டவழிகள் உண்டு; அவ்வழிகளில் உப்பேற்றிய உமணர் வண்டிகள்

செல்லும். அவ்வண்டிகளின் அச்சுமரம் தங்கும் குடங்கள் மத்தளத்தின் வடிவின. அக்குடங்களில் அச்சுமரம் மாட்டப்பட்டிருக்கும். அச்சு மரத்தினூடே ஏணிக்கால் போன்று நீண்ட திரண்ட மரங்கள் கடாவப்பட்டிருக்கும். அம்மரங்களில் குத்துக்கால்கள் போல உயரமான கம்புகள் நாட்டப்பட்டிருக்கும். கம்புகள் நாட்டிய முன்புறம் தொத்துளிப்பாயால் வேயப்பட்டிருக்கும். அது, தினைப்புனத்தை யானைமேயாது இருந்து காவல் செய்வதற்கு அமைத்த பரண்மீது கட்டிய குடிலைப்போல் தோற்றமளிக்கும். அதன் முன்புறத்தே கோழிக் கூடுகள் கிடக்கும்; மேலே மரத்திறைற் செய்த யானையின் முழந்தாள் போன்ற உறிதுளைஇட்டுக் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். அதன்மீது, நாடகமகளிர் ஆடுகளத்தில் கொட்டப்படும் மத்தளத்தை ஒப்பவரிந்து கட்டப்பட்ட காடிப் பானைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். உமணப்பெண் வண்டியின் முன்புறத்தே யிருந்து எருதுகளை அடித்து ஓட்டுவாள். அவள் கையிடத்தே பிள்ளையையும் அதற்குக் காவலாக பூவோடு கூடிய வேப்பிலையையும் வைத்திருப்பாள். வலுவேறின உடலினராகிய உமணர் தழையினால் தொடுத்த மாலையை மார்பிடத்தே அணிந்திருப்பர்; வண்டியை இழுத்துச் செல்லும் எருதுகள் இளைத்துவிட்டால் அவைக்குப் பதில் பூட்டுதற்குப் பல எருதுகளை அடித்து ஓட்டிச்செல்வர். பல துளைகளையுடைய நுகத்தில் ஒரு முகப்படக் கயிற்றினாற் கட்டிய பல எருதுகள் வண்டிகளை இழுத்துச் செல்லும். உமணர் அவைகளின் பக்கத்தே அச்சுமுறியாதபடி காத்துச்சென்று உப்பின் விலையைக் கூறுவர். இவ்வகையான வண்டிகள் பல கவர்பட்ட வழிகளிற் செல்லும்.

உப்பேற்றிச் செல்லும் உமணர் வண்டிகள்

பிற நாடுகளினின்றும் வந்த வணிகர் மாணிக்கம், முத்து, சந்தனம் முதலியவற்றை எவ்விடங்களிலும் கொண்டு சென்று விற்பர். அவர்களின் மார்பில் அம்புகள் கிழித்தலால் உண்டான புண்கள் ஆறிய தழும்புகள் கிடக்கும் அவர்கள் அரையிற்கட்டிய உடையிலே உடைவாள் செருகியிருப்பர்; யானைத் தந்தத்தைக் கடைந்து பாம்பு போற் செய்த உறையில் வாளையிட்டு அதனை வரியுடைய துணியில் கோத்துத் தோளிடத்தே தொங்கவிட்டிருப்பர்; காலில் செருப்புத் தரித்திருப்பர். இவ்வியல்பினராகிய வணிகர் புலாப் பழத்தைப் போன்று ஒத்த கனமாகச் சேர்க்கப்பட்ட மிளகு பொதிகளைச் சுமந்து செல்லும் கழுதைகளின் பின்னே கவர்பட்ட வழிகளாற் செல்வர். கழுதைகளுக்கு நீண்ட செவிகளும் முதுகிலே தழும்புகளும் உண்டு.

வணிகர் மிளகு பொதிகளைக் கழுதைகளில் ஏற்றிச் செல்லும் காட்சி

இவ்வாறு வண்டிகளும் கழுதைகளும் செல்கின்ற வழிகள் கூடுகின்ற சந்தியில் அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட சுங்கங்கொள்ளவோர் விற்படையுடன் காத்து நிற்பர். அவர் தங்கிநிற்கும் காட்டிடத்தில் எயினர் குடியிருப்பு உண்டு. எயினரின் சிறு குடிசைகள் அணிலும் எலியும் நுழைய முடியாதபடி ஈந்தின் ஓலையால் வேயப்பட்டு முட்பன்றியின் முதுகுபோலத் தோன்றும். பிள்ளைகளைப் பெற்ற எயிற்றியர் அக்குடிசைகளின் ஒருபுறத்தே மான் தோலில் முடங்கிக் கிடப்பர். ஏனைய பெண்கள் பாரையினால் கரம்பை நிலத்தைக் கிளறி எறும்பு சேர்த்துவைத்த புல்லரிசியை எடுத்து வருவர்; எடுத்துவந்து *பார்வைமான்

பாலைநில மக்கள் குடிசைகள்

---

* வேட்டையாடுவோர் விலங்குகளையோ பறவைகளையோ தங்கள் தொழிலுக்கு இசைந்து நடக்குமாறு பழக்கி வலை முதலிய

கட்டி நிற்கும் விளாமரம் நிழல்செய்கின்ற முற்றத்திலே தோண்டப்பட்டுள்ள நில உரலில் இடுவர்; இட்டு வயிர உலக்கையினால் குத்துவர்; ஆழ்ந்த கிணற்றில் உவர்நீரை மொள்வர்; மொண்டு கொண்டுவந்து பழைய ஒறுவாய் போன பானையிலே உலைவார்த்து முரிந்த அடுப்பிலே வைத்து ஆக்குவர். அவர் குடிசைகளை நீவிர் அடைவீராயின் அவர்கள் தாம் சமைத்த புல்லரிசிச் சோற்றை உப்புக் கண்டத்துடன் உண்ணும்படி தேக்கிலையில் தருவர்.

பாலை நிலத்தே நீரின்மையால் அலைந்து திரிகின்ற மான்களின் அடிச்சுவடுடைய வழிகள் உண்டு. அவ்வழிகளின் பக்கத்தே மழை வறண்ட காலத்து நீர் நிற்றற்குத் தோண்டிய குழிகள் காணப்படும். கானவர் அவற்றிற் பதுங்கியிருந்து நடு இரவில் நீருண்ண வருகின்ற அத்திப் பூப்போன்று வளைந்த மருப்புடைய பன்றிகளை வேட்டையாடுவர். பகற்காலத்தே வளைந்த வேலியிடத்தே வலைகளை மாட்டி, அங்காந்த வாயுடைய நாய்களுடனே சென்று புதர்களை அடித்துத் தாமரைப் பூவின் புறவிதழ் போன்ற செவியுடைய முயல்களை அவற்றிற்கிடவாமல் வலையிடத்தே செல்லும்படி ஓட்டி வேட்டையாடுவர்.

கானவர் பன்றி வேட்டையாடுதல்

இவ்விடத்தைவிட்டு அப்பாற் செல்வீர்களானால் எயினரின் கோட்டை தோன்றும். அதன் உயர்ந்த மதிற்சுவர் ஊகம்புல்லால் வேயப்பட்டிருக்கும். உள்ளே முள்வேலியாலும் அதன் புறத்தே காவற் காட்டாலும்

கட்டுமிடத்தில் விடுவார்கள். இவற்றால் நம்பிக்கை கொண்டு இவற்றின் இனங்கள் வந்து கண்ணியில் மாட்டிக்கொள்ளும். இவற்றுள் பறவையைப் பார்வைப் பறவை என்றும், விலங்கை பார்வை விலங்கென்றும் கூறுதல் மரபு.

சூழப்பட்ட அகன்ற வீடுகள் காணப்படும். அவைகளின் வாயிலில் சங்கிலியிற் கட்டிய நாய்கள் காவல் காத்து நிற்கும். திரண்ட மரங்களினால் வீடுகளின் உட் கதவுகள் தாழிடப்பட்டிருக்கும். கழுகுகள் நிரையாக இருக்கும் வீடுகளின் உட்புறத்தே பகைவரைக் குத்தியதால் கூர்மழுங்கிய வேல்களும் மணிகட்டிய பரிசைகளும், விற்களும் அம்புகளும் சாத்திவைக்கப்பட்டிருக்கும். தலைவாயில்களில் மலையிடத்துள்ள தேன்கூட்டைப் போன்ற கீழ்ப்புறத்தை உடைய அம்புக் கட்டுகளும் மிக்க ஓசையுடைய பறையும் தூங்கும். இவ்வியல்பினதாகிய ஊரிடத்தே செல்வீராயின் ஈந்தின் விதைபோன்ற சோற்றை நாய் வேட்டையாடிக் கொண்டுவந்த சங்குமணி போன்ற முட்டைகளையுடைய உடும்பின் பொரியலாலே மறைத்து எயினர் தர நீவிர் மனைதோறும் பெறுகுவிர்.

எயினரின் அரண்

பாலை நிலத்தைக் கடந்து அப்பாற் செல்வீராயின் குறிஞ்சி நிலத்தை அடைவீர்கள். அந்நிலத்துத் தலைவன் தோன்றிய மறக்குடியிலுள்ளோர் வலிமையால் கொள்ளையடித்துண்ணும் உணவினையும், வாட்போர் செய்யும் தொழிலையுமுடையர். அக்குடியிலுள்ள சூற்கொண்ட மகளிர் யானை எதிர்ப்பட்டாலும், பாம்பு தம்மீது ஏறி ஊர்ந்து சென்றாலும், மேகம் இடித்தாலும் அஞ்சார். இவ்வாறு மறம் மிக்க குடியிற் பிறந்த அந்நாட்டுத் தலைவன் தனது சொற் கேளாத பகைவருடைய நாட்டகத்தே துணைவர்களுடன் குறிவைத்த விலங்கைத் தப்பாமற் பிடிக்கின்ற வேட்டை நாயைப்போற் செல்வான்; அவர்களின் பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்ந்துவந்து கள்ளுக்கு விலையாகக் கொடுப்பான். பின் தனது வீட்டிலே வடிக்கப்பட்ட கள்ளை உண்டு பல

குறிஞ்சி நிலத்து மறவன்

ரும் கூடும் ஊர்நடுவே உள்ள மரத்தடியிலே கிடாயை அறுத்து அதன் ஊனை உண்டு மத்தளங்கொட்ட இடத் தோளை வலப்புறத்தே வளைத்து மகிழ்ச்சி உண்டாகும்படி ஆடுவான்.

இவ்வியல்பினதாகிய ஊரைக் கடந்து சென்றால் முல்லை நிலத்து ஊர்களை அடைவீர்கள். அங்கு வீடுகள் குறுகிய தடிகளைக் காலாக இறுக்கி அவைகள் மீது கட்டப்பட்டிருக்கும். கால்களில் ஆட்டு மந்தைகள் நின்று தின்னும்படி தழைகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். வீட்டின் வாயில்களில் சிறு புதர்கள் காணப்படும். வீட்டின் கதவுகள் கயிற்றால் வரியப்பட்டவை. கயிற்றினால் வரிந்து வரகு வைக்கோல் பரப்பப்பட்ட படுக்கையில் கிடாயின் தோலை விரித்து அதன்மீது முதியவன் காவலாகப் படுத்திருப்பான். முற்றத்தே அறையப்பட்டுள்ள முளைகளில் பசுக்களைக் கட்டும் கயிறுகள் கிடக்கும். ஊரைச்சூழ்ந்து வேலியின் பக்கத்தே வெள்ளாடும் செம்மறியாடும் படுத்திருக்கும்.

முல்லை நிலத்து ஊர்

இவ்வியல்பினதாகிய முல்லை நிலத்து ஊரிடத்தே பறவைகள் துயில் எழுகின்ற விடியற்காலத்தே இடைப் பெண்கள் மத்துகள் ஆரவாரிக்கும்படி தயிரைக் கடைந்து வெண்ணெயை எடுப்பர். தாளுருவி அசைகின்ற காதும் பொன்னிற மேனியுமுடைய ஆய்மகள் புள்ளியாகத் தயிர்தெறித்த பானையிலுள்ள மோரைப் பூவாற்செய்த சும்மாட்டின்மீது தலையில்வைத்துக் குறிஞ்சி நிலத்தே சென்று விற்பாள்; விற்றதனால் கிடைத்த நெல் முதலியவைகளைக்கொண்டு சுற்றத்தாரை உண்ணும்படி செய்வாள். குறிய கரிய கூந்தலையுடைய இடைமகள் தான் நெய்யை

மோர் விற்கும் இடைப் பெண்

விற்றவிலைக்குக் கட்டியாகிய பசும் பொன்னை வாங்காளாய் பாலெருமையையும், நல்ல பசுவையும் எருமை நாகையும் கொள்வாள். இவ்வியல்பினராகிய பெண்களும் வாயை மடித்துச் சீழ்க்கை அடிக்கின்றவருமாகிய இடையரும் உறையும் குடியிருப்பில் தங்குவீராயின் அவர்கள் சிறுத்த தினையரிசிச் சோற்றைப் பாலுடன் தருவார்கள்.

முல்லை நிலத்து ஊரைக் கடந்து செல்லும்போது மந்தைகளை மேய்க்கும் இடையரைக் காணுவீர்கள். செருப்புத் தரித்திருத்தலால் அவர் அடிகளில் தழும்பு ஏறியிருக்கும்; கோடரியைக் கையில் பிடித்திருப்பதால் அவர்களின் கை காய்த்து விறைத்திருக்கும்; கையிலே பசுக்களை அடித்து ஓட்டுகின்ற கோலை வைத்திருப்பர்.

இடையர்
மந்தை
மேய்க்கும்
புல்வெளி

காவடியின் இரண்டு தலைகளிலும் உறிகளைத் தூக்கிச் செல்வதால் தோள்கள் காய்த்து மயிருடையனவாயிருக்கும்; அவர்கள் மயிரிடத்தே பாற்கறையைத் தடவியிருப்பர்; மரக்கொம்புகளின் உச்சியிலிருந்தும், கொடிகளிலிருந்தும் பறித்த பூக்களை மாலையாகக் கட்டி அணிந்திருப்பர்; அரையில் ஒரு உடையை உடுத்திருப்பர்; பாற்சோற்றை உணவாகக் கொள்வர். அவர்கள் கன்றுகளுடைய பசுக்கூட்டத்தைக் காட்டில் மேயும்படி விட்டுத் தாம் மரநிழல்களிலிருந்து, கடைக் கொள்ளியால் இட்ட துளையுடைய குழல்களில் பாலைப் பண்ணை இனிமையாகப் பாடுவர்; குழல் ஊதி வெறுத்தார்களாயின் குமிழின் கொம்பை வளைத்துக்கட்டிய அரலையின் தும்பாகிய நரம்பைக் கையினால் தெறித்து, வண்டினங்கள் தம்மினத்தின் ஓசையென்று காது கொடுத்துக் கேட்கும்படி குறிஞ்சிப்பண் பாடுவர்.

இவ்வகையான புல்லடர்ந்த இடத்தைக் கடந்து முள்ளடர்ந்த விடர்த்தர் மரங்கள் சூழ்ந்த மாடு தங்கு மிடத்தையுடைய ஊர்களிற் செல்வீராயின், வீடுகளின் முற்றத்தே யானைக் கூட்டம் நின்றாற்போல வரகு முதலிய தானியங்கள் நிறைக்கப்பட்ட குதிர்கள் தோன்றும். தலைவாயில்களில் யானையின் கால்கள்போன்ற குதிர்கள் நடப்பெற்றிருக்கும். புகைபிடித்த கொட்டில்களின் சுவர்களில் வண்டிச் சக்கரங்களும் கலப்பைகளும் சார்த்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும் வீடுகளின் கூரைகள் கரிய வரகு வைக்கோலால் வேயப்பட்டு மாரிகாலத்து மேகம்போலத் தோன்றும். இவ்வியல்பினவாகிய குடியிருப்புகளை அடைவீராயின் வரகுடன் அவரை விதையை இட்டுச் சமைத்த சோற்றினை உண்ணும்படி அங்குள்ளார் தருவர்.

தானியம் விளைத்தும் மந்தை மேய்த்தும் வாழும் இடையர் குடியிருப்பு

இக்குடியிருப்பைக் கடந்து செல்வீர்களாயின் வீடு நிறைந்த உணவுப் பொருள்களுடைய உழவரின் வீடுகளைக் காண்பீர்கள். உழவர் எருதுகளை நுகத்தில் பூட்டிப் பெண்யானையின் வளைந்த வாய் போன்ற கலப்பையின் உடும்பின் முகம் போன்ற பெரிய கொழுக்கள் மறையும்படி அமுக்கி உழுது விதைத்த பயிர்கள் தோட்டங்களில் விளைந்து காட்சி அளிக்கும். அவைகளினிடையே தங்கியிருந்த காடை அறுப்புக் காலத்துக் களமரின் ஆரவாரத்துக் கஞ்சித் தனது பறக்கலாற்றாதவும் கடம்பின் பூப்போன்று வெண்ணிற முடையனவுமாகிய குஞ்சுகளைக் கூட்டிக் கொண்டு முல்லை நிலத்தே தங்கும்.

மருத நிலக் காட்சி

அமுக்கி ஊதுகின்ற உலையில் தொழில் செய்கின்ற கொல்லனது முறிந்த குறட்டைப் போன்ற கவர்பட்ட

கால்களுடைய நண்டுகள் வயல்களிலே, புற்றுகளில் வாழும். கோரைப் புல்லை வேருடன் கொம்பால் குத்தி எடுக்கின்ற எருதுகள் நண்டுப் புற்றுகள் அழியும்படி அங்கு நின்று ஒன்றோடு ஒன்று சண்டையிடும். இவ்வியல்பினதாகிய வயலை உழவர் ஒப்புரவு செய்து நாற்று முடிகளை நடுவர். வயல்களில் வேலை புரிவோரின் இரும்புத் தகடுபோன்று திரையாத மெல்லிய தோலுடைய பிள்ளைகள் சண்பகக் காயின் தாதை மார்பிடத்தே பூசியிருப்பர். அவர்கள் களை பறிப்பார் பிடுங்கிப் போட்ட நெய்தற் பூவை அணிவதை வெறுத்தார்களாயின் முள்ளியின் பூவைப் பறித்துப் பல்லினால் மென்று கிழித்து முடிந்த கோரைநாரால் அதனை மாலையாகக் கட்டி ஈருடைய கரியதலை நிறையும்படி சூடுவர். அவர்கள் பழஞ்சோற்றை வெறுத்து வரம்பிலே கட்டப்பட்டுள்ள சிறிய குடிலின் முற்றத்தில் அவலிடிப்பர். அவ்வோசைக்கு அஞ்சிக் கிளிகள் பறக்கும். நெல்லறுப்போர் வளைந்த கதிருடைய முற்றிய நெல்லின் தாள்களை அறுப்பர்; அறுத்துக் களங்களில் உறையும் தெய்வங்கள் பலி கொள்ளும்படி பாம்புறையும் மருதமர நிழலில் போரடுக்குவர். போர்களின் அடிப்பக்கங்களில் துணங்கையாடும் பூதங்களின் வெள்ளாடைகளைப் போல் சிலந்தி நூல்கள் சூழ்ந்துகிடக்கும். போர்களின் அடியைப்பிடித்து விரித்துக் கடாக்களால் மிதித்து வைக்கோலையும் கூளத்தையும் மணியினின்றும் பிரித்து ஈரம் புலரும்படி மேல் காற்றில் கையினால் தூவித்தூற்றின பொலி மேருவைப் போல உயர்ந்து தோன்றும். இவ்வாறு சிறப்பு மிக்க மருத நிலஞ் சூழ்ந்த குடியிருப்புகளிலே வீடுகளின் பக்கத்து இறுக்கப் பெற்ற முளைகளில் ஆன்கன்றுகளைக் கட்டும் கயிறுகள் கிடக்கும்; தலையைத் திறந்து தானியங்

கள் உள்ளே கொட்டப்பெற்ற குதிர்கள் தோன்றும். தச்சச்சிறுர் செய்த சிறு தேர்களைப் உருட்டிச் சென்ற களைப்பால் பிள்ளைகள் செவிலித் தாயாருடைய பாலை நிறையவுண்டு படுக்கையிலே கண்வளர்வர். இவ்வாறு வறுமை தெரியாத குடியிருப்பினையுடைய ஊரிலே செல்வீராயின் அங்குள்ளார் நெற்சோற்றினைக் கோழிப் பேட்டின் பொரியலோடு தருவர்.

வயல்களிலே புகைசூழ்ந்த கொட்டில்கள் காணப்படும். அங்குக் கரும்பு ஆலைகள் ஆடுகையினாலே மலையிடத்தில் சிங்கம் பாய்தலால் யானை பயந்து சத்தமிட்டாற்போன்று ஆரவாரம் உண்டாகும். இவ்வாறு ஆட்டிப் பிழியப்பட்ட கருப்பஞ் சாற்றை அங்குள்ளார் கட்டியாகக் காய்ச்சுவர். அக்கொட்டில்களிற் செல்வீராயின் கருப்பஞ்சாற்றையும் சற்கண்டையும் உண்ணும்படி பெறுகுவிர்.

கரும்பு ஆலைகள்

இக்கொட்டில்களைக் கடந்து அப்பாற் சென்றால் ஏரிகளிலும் மடுக்களிலும் மீன்பிடிப்பார் குடியிருப்பைக் காண்பீர்கள். அவர்களின் வீடு காஞ்சி வஞ்சி முதலிய மரங்களின் கொம்புகளைக் கைகளுக்கு நடுவே தூணாக நாட்டி மூங்கிற்றடிகளை வரிச்சாக நிரைத்துவைத்துத், தாழை நாராற் கட்டித் தருப்பைப் புல்லால் வேய்ந்த இறப்புகளை உடையன. தலைவாயில்கள் புன்னைக் கொம்பினால் கட்டப்பட்டிருக்கும். அவற்றின் கூரைகளில் படரவிட்ட சுரைக் கொடிகளில் காய்கள் தொங்கும். முற்றத்தே மீன்களை வாரி எடுக்கும் வலைகள் கிடக்கும். இளையவர்களும் முதியவர்களும் தலைவாயிலில் தங்கி இருப்பார்கள்; பின்பு இறாலும் கயல் மீனும் பிறழுகின்ற ஆழ்ந்த குளங்

மீன் பிடிப்போர் குடியிருப்பு

களில் உலாவி மீன்களைப் பிடிப்பார்கள். அவர்கள் குற்றாத கொழியலரிசியைக் கழியாகத் துழாவி அடுவர்; அட்ட கூழை அகன்ற வாயுடைய தட்டுப்பிழாவிலே விட்டு ஆற்றுவர்; பாம்பு இருக்கும் புற்றிற் கிடக்கும் புற்றாம்பழஞ்சோற்றை ஒத்த புறத்தினையுடைய நெல் முளையை இடித்துச் சேரும்படி அதிலே கலப்பர்; பின்பு விரலாலே கலக்கி அரிப்பர். அவர் குடியிருப்பில் தங்குவீ ராயின் இவ்வாறு அரித்துச் சாடியில் விட்டு முற்றிய காரமுள்ள கள்ளை மீன் சூட்டோடு பெறுகுவிர்.

இக்குடியிருப்பைக் கடந்து சென்றால் அங்கு நீர் நிலைகள் காணப்படும். தூண்டிலில் கோக்கும் இரையை இட்டு வைக்கும் தோற்பையை உடையவனும் மீனைத் தப்பாமற் பிடிக்கும் திறமையுடையவனுமாகிய பாணன் மூங்கிற்றடியிற் கட்டிய கயிற்றிடத்துள்ள தூண்டிலில் இரையைக் குற்றி நீருள் விடுவான். அவ்விரையைக் கவர்ந்து அகப்படாமற் போன வாளைமீன் நீர் நிலையின் பக்கத்தே நின்ற பிரம்பின் நிழலைக்கண்டு அஞ்சும். அந் நீர் நிலையில் பூத்த கடவுள் சூடுதற் குரிய தாமரைப் பூவைச் சூடாது பொய்கைகளில் வானவிற் போன்று பூத் துள்ள குவளையையும் நீலத்தையும் பிறபூக்களையும் அவற் றைப் பறிப்பார் உங்கட்குத்தர நீங்கள் அவற்றைப் பெற்றுச் சூடிக் கொண்டு அப்பாற் செல்வீராக.

அப்பாற் சென்றால் பார்ப்பார் இல்லங்களைக் காண்பீர் கள். பசுக்கள் பசும்புற்றரைகளைத் தேடி மேயச் செல்ல அவற்றின் செழிய கன்றுகள் பந்தற்கால் களில் கட்டி நிற்கும். கோழி, நாய் முத லியவை அவ் வில்லங்களுள் செல்ல மாட்டா. சாணியால் மெழுகப்பட்டிருக்கும் வீடுகளுள்

பார்ப்பார் இல்லம்

வழிபடு தெய்வங்களின் உருவங்கள் காணப்படும். கிளிகள் வேதம் படிக்கும். அருந்ததியைப்போன்ற சிறந்தகற்பும் நல்லொழுக்கமும் வளையணிந்த கைகளுமுடைய பார்பனப் பெண்கள் நல்ல சுவையுள்ள உணவுகளை ஆக்குவார்கள். அவ் வீடுகளை அடைந்தால் இராசான்னம் என்னும் சோற்றினையும், மாதுளங்காய்களைப் பில்லைகளாக அரிந்து மிளகுதூள் தூவிக் கருவேப்பிலை கூட்டி நெய்யில் வெதுப்பிய பொரியல்களையும், மாங்காய் ஊறுகாய் முதலியவற்றையும் உண்ணும்படி பெறுகுவிர். நீராடுந் துறைகளிலே மகளிர் விளையாடிப் போகவிட்டுப் போன குழையினை நீல நிற

நீராடுந் துறை

முடைய சிச்சிலிப் பறவை எடுத்துக் கொண்டு பறவைகள் நிறைந்திருக்கும் பனையிற் செல்லாது, அந்தணர் யாகசாலையில் நட்ட யூபத்தின் மேலிருக்கும். அது சோனகர் பாய்மரத்தின் மேலேற்றிய அன்ன விளக்கைப் போலவும் விடிவெள்ளி போலவும் ஒளிவிட்டு விளங்கும்.

கடற்கரையில் மேற்குத்திசையிலுள்ள குதிரைகளையும் வடக்குத்திசையிலுள்ள பண்டங்களையும் கொண்டு வந்த மரக்கலங்கள் சூழ்ந்து நிற்கும். மணல் மிக்குடைய வீதிகளில் தொழிலாளர் காவல்புரியும் பண்டசாலைகளும்

துறைமுகக் காட்சி

பரதவர் வாழும் வானைமுட்டும் மாளிகைகளும் காணப்பெறும். வீடுகளில் விளைபொருள்கள் நிறைந்து கிடக்கும். வயல்களில் உழுகின்ற எருதுகளைப் பசுக்கள் நெருங்காதபடி ஆட்டுக்கடாக்களும் நாய்களும் சுழன்று திரியும். உயர்ந்த மாடங்களில் உறையும் பேரணிகலன்களை அணிந்த மகளிர் பசிய மணிகோத்த வடங்கள் உடைய அரையில் கிடக்கின்ற மெல்லிய துகில் அசைய மலையிலே ஆரவாரிக்கின்ற மயில்கள் போல் உலாவுவர்: காவிடத்துள்ள

பெண்கள் பந்தாடுதல்

பொற் சிலம்புகள் ஒலிக்க நூலினால் வரிந்து செய்யப்பட்ட பந்தினை அடித்து விளையாடுவர்; மெத்தெனக் கையிற் றரித்த வளைகள் அசையும்படி பொற்கழங்கு கொண்டு முத்தை ஒத்த வார்ந்த மணலில் விளையாடுவர்.

கள்ளுண்பார் பலரும் புகுகின்ற கள் விற்கும் கடை வாயிலில் பசியகொடிகள் ஆடிக்கொண்டிருக்கும். முற்றத்தே தெய்வத்துக்குத் தூவின பூ வாடல்கள் காணப்படும். அவ்விடத்தே கள்ளைச் சமைக்கின்ற மகளிர் வீட்டில் கழுவியநீர் வடிதலின் நிலம் சேறாயிருக்கும். அச் சேற்றில் புரளுகின்ற பெண் பன்றியோடு சேர்க்கைக்கருத்தால் செல்லாமல் குழியில்விட்டு இடித்த மாவை உணவாகக் கொடுத்து ஆண்பன்றி வளர்க்கப்படும். நீவிர் நெய்தல் நிலத்திலுள்ள பட்டினத்திற்றங்கு வீராயின் அப்பன்றியின் தசையோடு கள்ளையும் உண்ணும்படி பெறுகுவிர்.

கட்கடை

துறைமுகத்தில் வானை முட்டும்படி உயர்ந்ததும் கற்றை முதலியவற்றால் வேயப்படாததுமாகிய கலங்கரை விளக்கம் தோன்றும். அது கடலிற் செல்லும் மரக்கலங்கள் தாம் சேரும் இடத்தை அறிந்து செல்லும்படி அமைக்கப்பட்டது. அவ்விடத்தைக் கடந்து சென்றால் தென்னங்கீற்றால் வேய்ந்த கூரையையும் முற்றத்தே மஞ்சட்செடிகளையும் முடைய வீடுகளைக் காண்பீர்கள். அவ்வீடுகளில் தங்குவீர்களாயின் இளநீரையும் வாழைப் பழத்தையும் பனையின் நுங்கினையும், வேறு பண்டங்களையும், முற்றின வள்ளி முதலிய கிழங்குகளையும் உண்ணும்படி பெறுகுவிர். இச்செல்வம் பொருந்திய பட்டினத்தே வழிச்செல்வோர்

கலங்கரை விளக்கம்

பசி தீரும்படி சோற்றை ஆக்குகின்ற பானை அசைந்து விழும்படி கமுகின் பக்கத்தே நிற்கும் தெங்கின்காய் விழும். இப்பட்டினத்தை விட்டுச்சென்றால் பல மரங்கள் அடர்ந்த இடங்களில் அமைக்கப்பட்ட விண்ணைத்தொடும் மாடங்கள் விளங்கும் ஊர்களில் பெண்கள் வள்ளிகூத்து ஆடுவர். இவ்வகையான புறநாடுகளைக் கடந்தபின் காந்தள் வளர்கின்ற மலையிடத்து யானை கிடந்தாற் போலப் பாம்பணையிலே திருமால் பள்ளி கொள்கின்ற திரு எஃகாவை அடைவீர்கள்.

திரு எஃகா

அங்கு வெய்யில் நுழையாதவும் இலை நெருக்கத்தால் குயில்கள் நுழைகின்றவுமாகிய இளமரச் சோலைகள் உண்டு. அச்சோலைகளுள் உள்ள காஞ்சி மரத்திலே யடர்ந்திருக்கும் குருக்கத்திக் கொடியின் வரிகளையுடைய பூக்கள், வார்ந்த மணலிடத்தே குழிகளில் நிற்கும் நீரில் விழுந்து அப்பவாணிகர் சுட்ட அப்பம் பாலிலே கிடந்தாற் போல் தோன்றும். முன்பு நீர்நின்ற அப்பொழில்களிடத்தே இளம்பிறையைக் கரும்பாம்பு பற்றினாற்போல மகரவாயென்னும் தலைக்கோலமும், வண்டுகள் சூழும் நெற்றியும், கள்ளுண்ணலால் குளிர்ச்சி பொருந்திய கண்களுமுடைய மகளிர் பகற்பொழுதில் விளையாடுவர். அவர்களோடு நீவிரும் விளையாடுவீர்களாக. பின்பு, நீவிர் பெரிய நீராடும் துறையில் இளவேனில் இன்பம் நுகர்பவர்களோடு இருந்து இளைப்பாறுங்கள்; சூல் கொண்ட கமுகின் வயிற்றைப் போன்ற பச்சைக் குப்பிகளை (தொன்னைகளை) உண்டு களித்து நாடோறும் பெரிய மகிழ்ச்சிக்குரிய அவ்விடத்தே இருங்கள்; நம்முடைய கரிய தண்டினையுடைய இனிய யாழை வாசித்துத் திருவெஃகாவிலிருக்கும் கடவுளை வாழ்த்தி அவ்விடத்தினின்றும் செல்லுங்கள்.

அப்பாற் சென்றால் காஞ்சி மூதூரை அடைவீர்கள். அங்குச் சோலைகளில் பரிக்கோலைக் கையிலேயுடைய யானைப்பாகர் சோர்ந்திருக்கும்போது, சூலுடைய மந்தி யானைக்கு நெய்யுடன் கலந்து வைக்கப்பட்ட அரிசியைத் திருடிக்கொண்டு சென்று உண்ணும். தேர் ஓடுதலால் தெருக்கள் குழிந்திருக்கும். புகழுடைய மூதூரிடத்து வாழும் மக்கள் கடைகளில் விற்றலும் வாங்கலும் செய்வர். உலகத்தே கொடுப்பாரைக் கொடாது தடுத்த* அம்மூதூர் பரிசிலர்க்கு அடையாத வாயிலுடையது; செங்கற்களால் எடுக்கப்பட்ட மதில்கள் காவற்காடு சூழ்ந்த பக்கங்களை உடையன. அந்நகர், புலால் நாற்றமுடைய கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில், புறுக்களிருக்கின்றவும் பூவாமற் காய்க்கின்றவும் மரங்களுட் சிறந்த பலாவைப் போன்று சிறப்புடையது; பலசமயத்தவர்கள் தொழும்படி எடுக்கப்படும் விழாக்களால் சிறந்தது.

காஞ்சி மூதூர்

ஐவர் தாமரைமுகையுடைய நெடிய தேரை உடையர். தருமன் முதலானோர், பிறையை மேலே சூடி அந்திக் காலத்தே உலாவுகின்ற முகிலைப் போன்றவும் வெள்ளிய கொம்புடையவுமாகிய யானைகளின் பிணத்தை இரத்த ஆறு இழுத்துச் செல்லும்படி பொருது துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவரும் மடியும்படி வென்றான். அத்தருமன் முதலானோர் போல இளந்திரையன் மட்டுக்கடங்காப் படையுடயன்; அவன் வந்த பகைவரை வென்று பரிசிலை விரும்பி அடைக்கலமாகச் சென்றார்க்குப்பாதுகாவலாகக் காஞ்சிநகரில் வீற்றிருக்கின்றான்.

ஐவர் நூற்றுவரை வென்றது

* தான்பெரிதும் கொடுத்தலால் இரவலர் பிறரிடம் இரக்கச் சென்றிலர் என்பது.

தன்னோடு மாறுபட்ட அரசனின் மன்றுகளில் மக்களின்ரும்படி அழித்தலும், தன்னை விரும்பிவந்தோர் நாடு திருமடந்தை பொலிவு பெற்றிருக்கும்படி அளித்தலும் அவனுக்கு எளிது. மலையிடத்தினின்றும் இழிகின்ற அருவி அம்மலையிலுள்ள பண்டங்களை வாரிக்கொண்டு வந்து கடலுக்குக் கொடுத்தாற் போலத் திறைகளுடன் வந்த பலநாட்டு வேந்தர் அவனுடைய தலைவாயிலில் காத்துநிற்பர். அன்னோர், கங்கையைக் கடக்க விரும்பினோர் தோணிக்குக் காத்திருந்து தூங்கினது போல யானை முதலிய செல்வங்களோடு நெருங்கி நின்று காலம் பார்த்திருப்பர்.

அரசன் காஞ்சி மூதூரில் இரவலர்ப்புரந்து வீற்றிருக்கும் இயல்பு

மாடத்திருக்கும் சேவற்புறு, யானைக்கு வளைந்த பூண் செய்கின்ற கொல்லனது கூடத்தில் எழுந்த ஓசைக்கு வெருவித் துயில் நீங்கும். கடவுள் இருப்பதற்கும் இலக்குமி உறைவதற்கும் இடமாயுள்ள இத்தொன்னகரில் வேந்தன் இருப்பான். அவன் கடலின் நடுவே ஞாயிறு தோன்றி ஒளிசெய்தாற்போல மயக்கமில்லாத அறிவுடையன். அவன் வறியராய் நலிவெய்தினோர்க்கும் வறுமையுற் றிரந்தோர்க்கும் விரும்பியவற்றைக் கொடுப்பான்; புலவர்க்கு ஆபரணங்களை அளிப்பான்; பரிசிலர்க்கு அளித்துக் கொடுமை இல்லாத அமைச்சரோடு வீற்றிருப்பான். நீ அவனைப் பார்த்து, "யானையைக் கண்ட சிங்கக்குட்டி அதன் மத்தகத்தைக் கொள்ள விரும்பினாற் போலப் பகைவரது மதில்களை அழித்து அரசருடைய முடிக்கலம் முதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வீரமுடி புனையும் வெற்றியினையும், பகைப் புலத்துக்கொண்ட கொள்ளையாகிய உணவினையும், மாறு

இளந்திரையனின் நல்லியல் புகள்

பட்ட அரசரோடு சந்துசெய்யும் விருப்பமின்மையையும் உடையவனே! தொண்டைக் கொடியைச் சூடிய மரபில் உதித்தவனே! வீரர்க்கு வீரத்தைக் கொடுக்கின்றவனே! கொடியார்க்குக் கொடியவனே! செல்வமுடையோர்க்குக் கொடுத்தலை விரும்புகின்றவனே! போர்த்தொழிலில் புகழ் பெற்றவனே! கடலிடத்தே சென்று சூரனைக்கொன்ற முருகனைப் பெற்ற பெருமையுடைய வயிற்றையும் பேய்களாடும் துணங்கைக் கூத்தையுமுடைய இறைவிக்குப் பேய்மகள் சில நொடி சொன்னாற்போலக் குறையாத கொடையுடைய நின்புகழிற் சிலவற்றைக் கூறிப் புகழ்ந்துவந்தேன்; நெடிது வாழ்க!'' என்று சொல்லி யாழை வாசிக்கும் முறைமையில் வாசிப்பாயாக. மயில்கள் ஆரவாரிக்கின்ற இளமரக் காட்டில் மந்திகள் பாய்வதால் சிந்திக் கிடக்கும் மலர்களையுடைய காடும், தெய்வங்கள் உறைகின்றவும், கின்னரப் பறவை பாடுகின்றவும், முற்றத்தே மானும் புலியும் துயில்கொள்ள யானை முறித்துக்கொண்டு வந்த விறகால் முனிவர் ஓமஞ்செய்கின்றவுமாகிய சாரல்களும் பல அருவிகளுமுடைய மலைகளுக்குத் தலைவனாகிய அரசன் செல்வமும் யாக்கையும் நிலையில்லாத இவ்வுலகில் புகழைப் பெறுதல் நன்று என்று உணர்ந்து உன்னை விரும்பி

இளந்திரையன் இரவலர் புகழக்கேட்டுப் பரிசில் வழங்கும் தன்மை

அழைப்பான்; அழைத்து உனது அரையிற் கிடக்கும் கொட்டைப் பாசியின் வேரைப்போன்ற கிழிந்த உடையைப் போக்கிப் பாலாவியை ஒத்து விளங்குகின்ற நூலால் நெய்த பட்டாடைகளை நீயும் உனது சுற்றத்தினரும் உடுக்கும்படி தருவான். வளைந்த அரிவாளைப் பிடித்தலால் கைகாய்ப் பேறின மடையன் ஆக்கிய இறைச்சியையும் சோற்றையும் இனிய சுவையுடைய பிற உணவுகளையும் வெள்ளிக் கலங்

களிவிட்டு உனது பிள்ளைகளினிடையே வைத்து ஆசையுடன் உண்ணும்படி செய்வான். கார் காலத்து மின்னல் தோன்றினாற்போன்று விறலி மயிரிடத்தே சூடும்படி பொன்மாலையையும் பொற்றாமரைப் பூவையும் அளிப்பான்; சங்கின்நிறம்போன்று வெள்ளிய குதிரைகள் பூட்டிய பொற்றேரினைத் தருவான்; அதோடு அமையாது பகை அரசரிடமிருந்து கவர்ந்த குதிரைகளையும் சேணத்தையும் கொடுப்பான்; நாவலந் தண் பொழில் குற்றமின்றி விளங்கும்படி இவை ஒழிந்த பரிசில்களையும் வழங்குவான். இரவலனே காலந் தாழ்த்தாது கடிதில் அவன்பால் ஏகுக.

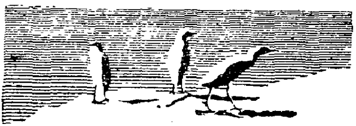

முல்லைக்குரிய கார்காலம் நேர்ந்தது. போர்வயிற் பிரிந்த தலைவரின் பிரிவைப் பொறாமையால் இராசமாதேவி துயருழந்து துயில் கொள்ளப் பெறாளாயினாள். அவள் கண்கள் முத்துப்போற் கண்ணீரை உதிர்த்தன. அவள் தனது நெகிழ்ந்த வளைகளைத் திருத்தினாள்; அம்பு தைத்த மயில்போல நடுநடுங்கி அணிகலன்கள் நெகிழப் பெற்றாள். அதனைக்கண்டு வருந்திய முதுபெண்டு பல இனிய மொழிகளைக் கூறினாள்; தலைவனது மானம் புகழ் முதலியவற்றையும் அரசியல் நடப்பதற்கு அவன் பிரிய வேண்டிய இன்றியமையாமையையும் எடுத்துக்காட்டினாள். தலைவி தனது ஆற்றாமை மிகுதியால் முதுபெண்டு கூறியவற்றைத் தெளியும் திறமை இல்லாளாயினாள். அஞ்ஞான்று அம்முது பெண்டு இராசமாதேவியை நோக்கி, ''படைத்தலைவர் ஊர்ப்புறத்துள்ள பாக்கத்தே நற்சொற் கேட்பாரைப் போக்கினார். அவர்கள் தாம் நாழியிற் கொண்டு சென்ற நெல்லையும் முல்லை மலரையும் தூவித் தெய்வத்தை வணங்கி நற்சொற் கேட்க நின்றார்கள். குளிரால் நடுங்கும் இடைச்சி தோளிற் கட்டின கையளாய்ப் போந்து தாம்பிற் பிணிக்கப்பட்டு நிற்பனவும் முலையுண்ணாமையால் சுழன்று

நற்சொற் கேட்டல்

* பாடினார் காவிரிப் பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார். பாட்டுடைத்தலைவன் நெடுஞ்செழியன் என்பது சிலர் கருத்து. காலம். கி. பி. 90—130

வருந்துகின்றவுமாகிய கன்றுகளை நோக்கி, 'உங்கள் தாய்மார் நிரம்பமேய்ந்து இப்பொழுதே வருவர்' என்றாள். அந்நற்சொல்லின் பலனாக நின் தலைவர் பகைவரை வென்று அவரிடத்திற் பெற்ற திறைப் பொருள்களுடன் மகிழ்ச்சி பெருக இப்பொழுதே வருவர் எனக் கூறினள். அதனைச் செவிக் கொண்ட தலைவி தலைவர் இவ்வாறு பிரிந்தாலன்றி அரசியல் நிகழாதென மனதிற் கொள்வாளாயினள்.

சக்கரத்தையும் வலம்புரிச்சங்கையும் தாங்கிய பெரிய கைகளையும், இலக்குமியைத் தாங்கும் மார்பினையுமுடைய திருமால் மாவலியிடம் குறள் வடிவிற் சென்று மூவடி மண்ணிரந்தார். அதனை அளிக்கவேண்டி மாவலி அங்கையில் நீர் பெய்த ஞான்று திருமால் நெடிய வடிவுகொண்டார். கடலிடத்து நீரைக்குடித்த முகில்கள் அந்நெடிய மாலைப்போல உயர்ந்து மலையில் தங்கி மாலைக்காலத்தில் மழை பெய்தன. அரண்மனையிடத்துப் பள்ளியறையில் பொற்பாவை ஏந்தி நின்ற தகளியிலே விளக்கு நின்றெரிந்தது. எழு நிலை மாடத்தின் மூட்டுவாய்களினின்றும் சொரிகின்ற நீர்த்தாரையின் ஓசைகள் ஆரவாரித்தன. இவ்வாறு எய்தலும் தலைவன் வருவேன் என்று கூறிச் சென்ற பருவகாலம் வந்ததாதலின் அவன் தவறாது வருவான் என்னும் எண்ணத்தோடு இராசமாதேவி படுக்கையில் கிடப்பாளாயினள். இஃது இவ்வாறாகப் பகை அரசன்மீது படை எடுத்துச் சென்ற தலைவனது நிலை மேல் வருமாறுள்ளது.

இராசமாதேவி அரசனின் வரவை எதிர் நோக்கிக் கிடத்தல்

பகைமேற்சென்ற அரசனது படைவீரர் காட்டாறு சூழ்ந்த காட்டிடத்தே பிடவம் முதலிய புதர்களை வெட்டினர்கள்; பகைப் புலத்தே காவல் காத்து நின்ற வெட்

டுவர் அரண்களை அழித்தார்கள்; அரணைக நாற்புறமும் முள்வேலி இட்டார்கள்; அதன் நடுவே பரந்த பாடி வீட்டை அமைத்தார்கள். அரசன் அப்பாசறையினிடத்தே, ஒருகையைப் படுக்கையின் மேல் வைத்தும் ஒரு கையை முடியுடன் சேர்த்தியும் இருந்து, யானையை எறிந்து பட்ட வீரரை நினைந்தும் அம்பு தைத்த வருத்தத்தால் செவி சாய்த்துப் புல்லுண்ணாமல் நிற்கும் குதிரைகளை நினைந்தும், இப்படை நொந்த அளவுக்கு நாளை எவ்வாறு பொருதும் என்று நினைந்தும் வருந்துவான். அப்பாசறையில் தங்கும் பல மொழிகளைப் பேசும் படை வீரருக்கு நடுவில் ஓரிடத்தை அரசனுக்குக் கோயிலாக எல்லோரும் அமைத்தார்கள்; கால்களைக்

பாசறை
வகுத்தல்

கூடமாக நட்டார்கள்; கயிற்றை வளைத்துக் கட்டினார்கள்; வலிய விற்களை ஊன்றினார்கள். அவற்றின் மீது துணிகளைத் தூக்கினார்கள். அத்தோற்றம் முக்கோல் அந்தணன் முக்கோலில் தனது காவி உடையை இட்டுவைத்த தன்மையை ஒத்திருந்தது. பின்பு பூத்தொழிலைத் தலையிலுடைய எழிகோல்களை ஊன்றினார்கள்; பரிசைகளை நிரையாக வைத்தார்கள்; பல நிறமூட்டிய துணிகளைக் குத்துக் கால்களில் தைத்து அவைகளை வளைத்து வைத்தார்கள். இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட அரசனது கூடாரத்தின் வாயிலில் சட்டையிட்ட வலிய யவனர் புலியைச் சங்கலியிற்

அரசனது இல்

கட்டிவைத்த வடிவினை எழுதினர். அங்குக் காலத்தின் அளவை அளந்து சொல்லுவோர் அரசனை வணங்கி வாழ்த்தி நாழிகை வட்டிலிற் சென்ற நாழிகை இத்தனை எனக்கூறினர். அப்போது தூவெண்டுகிலுடுத்த பெண்கள் * விளக்கைக் கொளுத்திக்

* ஆலத்தி

காட்டினார்கள். அரசன் திரைச்சீலை தொங்க விடப்பட்ட உள்ளறையில் துயிலும்படி சென்றான்.

தெருவின்நாற்சந்தி தழைகளால் வேயப்பட்டிருந்தது. அங்குக் காவலாக நிறுத்தப்பட்ட யானை கரும்பையும் நெற்கதிரோடு கலந்து கட்டிய இலையையும் அதிமதுரத் தழையையும் உண்ணாது அவற்றால் தனது நெற்றியைத் துடைத்தும் கொம்பின்மீது இட்ட தனது கையிடத்தே அவற்றைக்கொண்டும் நின்றது; யானைப்பாகர் யானைப் பேச்சாகிய வடமொழியைச் சொல்லிக் கவர் உடைய பரிக்கோலால் கவளத்தை உண்ணும்படி குத்தினார்கள். சிற்றாட்கள் நெய் கொப்பளிக்கின்ற திரிக்குழாயில் நீண்டதிரியைக் கொண்டு ஒழுங்காயமைத்த விளக்குகளைக் கொளுத்தினார்கள். விளக்குகள் அவியுந்தோறும் தம் கையிடத்துள்ள பந்தத்தைக் கொளுத்தினார்கள்.

பாசறைக் காட்சி

தலைப்பாகையும் சட்டையும்தரித்த மெய்க்காப்பாளர் அரசனைக் காவலாகச் சூழ்ந்து திரிந்தனர். சட்டையிட்ட ஊமராகிய மிலேச்சர் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்து திரிந்தனர். இவ்வாறு மணியோசை அடங்கிய நடுயாமத்தும் மற்றை நாள் செய்யவிருக்கும் போரை நினைந்து அரசன் துயில் கொள்ளானாயினான். அடுத்தநாள் அவன் பகைவரைக்கொல்லக் கருதி வைத்த வாளைப்பிடித்து வெற்றியைப் பெற்றான்; பகை அரசர் விரும்பும் நிலங்களை வென்ற வெற்றியின் அடையாளமாக வெற்றிக் கொடியை உயர்த்தினான். அவன் மீண்டுவரும் காட்டு வழியிலே காயா கரிய பூக்களைப் பூத்தது. கொன்றை பொன்னிற மலர்களை மலர்ந்தது; வெண்காந்தள் உள்ளங்கைபோல் விரிந்தது. முறுகிய கொம்புடைய ஆண்

அரசன் வெற்றி பெற்று மீளுமிடத்து வழியிற் காணும் காட்சி

மான் பெண்மானோடு துள்ளி விளையாடிற்று; திரண்ட தோன்றி இரத்தம்போற் பூத்தது. வெற்றிக் கறிகுறியாகிய கொம்பும் சங்கும் முழங்கின. நிரைத்த சேனைக்கும் குதிரைப் படைக்கும் முன் வந்த அரசனது தேரிற் பூட்டிய குதிரைகள் இராசமாதேவியின் செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன. *

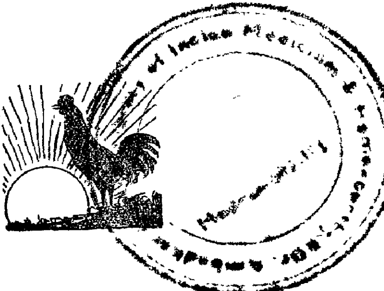

* இவ்வாறு தலைவி பிரிவாற்றியிருத்தல் கற்பின்பாற்படும். கற்பொழுக்கம்முல்லை எனவும்படும். இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் முல்லைக்கு உரிப்பொருள்களாகும். போர்வயிற் பிரிந்த அரசன் வருகையை எதிர்பார்த்து இராசமாதேவி வருந்தி யிருப்பதாக இப்பாடல் செய்யப்பட்டுள்ளமையின் இது முல்லைப்பாட்டு எனப் பெயர்பெற்றது.

அக ஒழுக்கம் களவு, கற்பு என இருவகைப்படும். கற்பு என்பது தலைவன் தலைவியைப் பலரறிய மணந்து இல்லிருந்து நல்லறம் நடத்துதல். இவ்வாறு இல்லறம் நடத்தும்போது தலைவன் ஏதேனுமொரு காரணத்தின் பொருட்டுத் தலைவியைப் பிரிந்து தூர தேசம் செல்வான். அப்பொழுது அவன் தான் வரும்காலம் இன்னதெனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வான். தலைவி தலைவன் வருந்துணையும் பிரிவாற்றி வருந்தியிருப்பாள். இப்பொருள்பற்றிப் புனையப்பட்ட பாடல்கள் முல்லை ஒழுக்கத்தின் பாற்படும்.

உலகம் பெரிய திரைகள் வீசுகின்ற கடலை எல்லையாக வுடையது. அது தேன்கூடு தூங்கும் உச்சியன வாகிய மலைகளையுடையது. திசைகள் குளிரவும், மரங்களும் பல்லுயிரும் தழைக்கவும் வானம் பொய்யாது

அரசன் நல்லாட்சியில் நிகழ்வன

பெய்தது. ஞாயிறும் திங்களும் களங்கமின்றி விளங்கின. விண்மீன்கள் செல்லும் முறைமையிற் சென்றன. மக்கள் பசியும் பிணியுமின்றி வாழ்ந்தனர். அரசன் உலகத்தைக் காத்தலால் திக்கு யானைகள் வருத்தந் தீர்ந்தன. இவ்வகை உலகைப் பொய்மொழியாத அமைச்சருடன் பல ஊழிகளிலும் தமது புகழ் நிலைக்கும்படி ஆண்ட உயர்ந்த அரசர் மரபில் உதித்தவனே! அச்சந்தரும் போர்க்களத்தே குறைத்தலைப் பிணங்கள் எழுந்து தாளத்துக்கு ஆடும்படி கொம்புகளுடைய யானையின் பிணந்தின்ற பேய்மகள் ஆரவாரம் பொருந்திய துணங்கைக் கூத்தாடுவாள்.

இராவணனை அகத்தியர் தெற்கே இயங்காது தவிர்த்தது

சோறடுகின்ற பேய், வீரரின் தலையாகிய அடுப்பில் அரசருடைய இரத்தமாகிய உலை சினமாகிய தீயினாலே கொதித்துப் பொங்குகையால் வீரவளையணிந்த தோளுடைய கைகளை அகப்பையாகக் கொண்டு துழாவிச் சமைத்த ஊன்சோற்றை பிறங்கிடாத

* இது தலை ஆலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனை மாங்குடி மருதனார் பாடியது. காலம் கி. பி. 90—130

வீரர்க்கு வேள்வி செய்யும். இவ்வகைத்தாகிய போரை வெல்லும் படையுடைய இராவணன் தமிழ் நாட்டை ஆளாதபடி போக்கின பொதியின் மலையில் இருக்கும் அகத்தியனுக்குப் பின் சான்றோனாயிருக்கும் சிறப்புடையவனே!

முகபடாத்தையும் நெற்றிப்பட்டத்தையும் கோபத்தையும், மதத்தையுமுடைய மலைபோலுயர்ந்த போர்க் களிறு கோபித்து வீரரைக் கொன்று திரிந்தது; பகைவர் மேற் செல்கின்ற குதிரைகளின் வேகத்தால் எழும்புகின்ற புழுதி ஞாயிற்றை மறைத்தது; குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்கள் காற்றைப்போல் வேகமாகச்சென்றன; வாள்வீரர் வாளினால் விரைந்து வெட்டினர். இவ்வாறு நடக்கின்ற போரில் சேர சோழர்களாகிய இருபெரு வேந்தரோடு குறுநில மன்னரும் இளைக்கும்படி பொருது வென்றதோடமையாது குறுஞ்சிறுநில மன்னரையும் வென்று பகைவர் நிலங்களைக் கைக்கொண்டு பொன்னாரத்தை மார்பில் அணிந்த வடிம் பலம்ப நின்ற பாண்டியன் மரபில் வந்த வேந்தே! பகைவர் கிட்டுதற்கரிய காவற்காட்டையும் உயர்ந்த கோபுரவாயில்களையும் நீண்ட மதிலையும் நிரைத்த * சூட்டினையுமுடைய அம்புகள் உமிழும் அரணையும் மதியாது சென்று பகைவர் நிலங்களைக் கொண்டவனே!

(வடிம் பலம்ப நின்ற பாண்டியன்)

கடலிடத்தே வேகமாக அடிக்கின்ற காற்றால் வளைகின்ற திரையைக் குறுக்கே பிளந்தோடும்படி பாய் விரித்துச் சென்று செல்வ மிகுதற்குக் காரணமாகிய சரக்குகளை இறக்கும்படி கரையைச் சேர்ந்து கருமேகஞ் சூழ்ந்த மலைகள்

(மரக்கலங்கள் குழுமிய சாலியூர்)

* அம்பு எய்து மறைந்திருத்தற்குரிய இடம்.

போல மரக்கலங்கள் சூழ்ந்து நிற்கும் கடலையும் அகழியை யுமுடைய சாலியூருக்குத் தலைவனே!

வயலிடத்துள்ள பயிர்கள் தழைக்கும்படி நீர் நிறைந்த குளங்களில் துலாக்கோலிற் கட்டி இறைக்கும் பன்றிப் பத்தல் என்னும் இறை கூடையின் ஓசை ஒருபால் எழும்; ஒருபால் எருதுகளிற் கட்டப்பட்ட மணி ஓசை ஒலிக்கும்; ஒருபால் பயிர்களிடத்தே கிளிகளை ஓட்டுவோர் ஓசை எழும்.

இவற்றோடு நீல மலருடைய கழிமுள்ளிகள் நிற்கும் மணற் குன்றுகளுடைய கடற்கரையில் நின்று பரதவர் மகளிர் ஆடும் குரவை ஆரவாரமும் சேர்ந்து ஒலிக்கும்.

குட்ட நாட்டுச் சிறப்பு

ஊர்களின் வெவ்வேறிடங்களில் விழாக் கொண்டாடும் ஓசைகளும் ஒலிக்கும். இவ்வாறு செல்வமிகுந்த ஊர்களிலிருந்து கிணைப் பொருநருக்குக் கன்றுடன் பிடிகளையும் கொம் புள்ளகளிறுகளையும் கொடுத்துப் பொற்றாமரைப் பூவைச் சூட்டி நல்ல அணிகலன்களையும் கொடுக்கும் குட்ட நாட் டாரை வென்ற வேந்தே!

இவ்வுலகில் தொழில்களுள் மேலாகச் சொல்லப் படும் உழவு வாணிகம் என்னும் இரண்டால் பெறப் பட்ட பெரிய செல்வத்தால் புகழ்நிறைந்த குடிகள் உனது நாட்டில் வாழ்வர். முதுவெள்ளிலை என்னும் குறுநில மன்னனது நாடு செல்வம் மிகுந்தது. வேனிலால் மேகம் வறப்பினும், தோன்றவேண்டிய காலத்தே தோன்றும் வெள்ளி தெற்கே எழினும் ஆற்று வெள்ளம் வந்து பெருகுதலால் அந்நாட்டில் விளைவுமிகும்; முற்றி விளைந்த நெற்கதிர்கள் காற்றிலசைந்து ஒலிக்கும்; அவற்றை அறுப்போர் ஆரவாரிப்பர். அவ்விடத்தே தங்கிய பறவை

கள் ஓசை செய்யும், சுறுக்கள் திரிகின்ற கடலின் வெண் மணல் பரந்த கரையில் குடமுழாப் போன்ற காய்களைத் தாழைகள் தாங்கி நிற்கும். தாழைகளை வேலியாகவுடைய குளிர்ந்த இளமரக்காவில் வந்து வீசுகின்ற துவலையின் ஓசையும், படகில் மீன்பிடிக்கச் சென்றோர் வந்து இறங்கும் ஆரவாரமும், கரியபெரிய கழியிடத்துள்ள உப்புப் பாத்திகளில் வெள்ளிய உப்பை விற்கும் அளவர் ஒலியும், சிறுகுடியாய்ப் பெரிய தொழில்களைச் செய்வோரின் ஆரவாரமும் கலந்தொலிக்கும். இவ்வியல்புடைய நாடுகளையுடைய குறுநில மன்னரும், நானிலத்தோரும் ஏவல் கேட்கும்படி விரைந்து சென்றாய்; சென்று தீக்கொளுவித் தலையாலங்கானம் என்னும் ஊரிற்றங்கிப் பெருநில மன்னரிருவரும் குறுநில மன்னர் ஐவரும் படும்படி போர் வென்று அவர் முரசைக் கொண்டு களவேள்வி வேட்டாய். இவ்வாறு புரிந்த வலிய புயங்களையுடையவனே!

நெடுஞ்செழியன் குறுநில மன்னரையும் சேர சோழரையும் வென்றது

நன்மக்களிடையே தலைமையும், சங்கும் முத்துமுடைய சங்கு குளிப்பார் சேரியும், கள்ளை உண்ணும் குடிகளுடைய ஊர்களுமுடைய கொற்கையிலுள்ளோர் விரும்பும் பொருநனே!

நீ நின் ஊரிடத்தே இருத்தலை விரும்பாது பகைவர் மேற்சென்று பொருதலை மேற்கொள்வை; யானைகளைப் பரப்பிப் புறங்கொடுத்தார் மேற் செல்லாத படையோடு முருகன் பகைமேற் செல்வதுபோலத் தடையறப் பகைவரிடத்திற் செல்லுவை; சென்று நாவலந் தீவிலுள்ள சோழ மண்டலம், தொண்டை மண்டலம் என்னும் மண்டலங்களை அடிப்படுத்திப் பகைவர் நின் ஏவல் கேட்கும்படி ஒழுகுவை; நின்னோடு நட்புக் கொண்டவர்

குடியை உயர்த்துவை. அம்முறையினுல் நின் குலத்துப் பெரியோர் ஒழுகிய அரசமுறை இதுவென்று அவர்க்கு விளக்குவை. பின்னர் அம்மண்டலங்களைச் சூழவிருக்கும் குறுநில மன்னர் அரண்களிலுள்ளவற்றை எளிதிற் கொண்டு அவற்றை எல்லாம் நினக் கெனப் பாதுகாவாது ஊரிடத்திருந்து பிறர்க்குக் கொடுப்பை. பனி ஒழுகும் மலைகளுள்ள காடுகளைக் கடந்து பகைவர் உள்நாடுகளிலே புகுந்து அவர் அரண்களைக் கைக்கொள்வை. தொன்று தொட்டுவரும் பகைவர் நின் ஏவல் கேட்டு ஒழுகாமையால் அவர் நிலத்தை அடைந்து, மரங்களைச் சுட்டு மலைகளை நீறுக்கும் இடிபோன்றுய். அரசர் படை எடுக்கும் முறைமையில் எழுந்த நின்படையின் ஆரவாரம் விண்ணில் ஒலித்தது. குதிரைகள் செல்லும் வேகத்தில் தூசி எழுந்தது; சங்கும் கொம்பும் ஆர்த்தன; வீரர் மழைபோல் அம்புகளைத் தூவினர்; காவற்காட்டை வெட்டி மதில்களைக் கைக்கொண்டு சுற்றத்தாரோடு கூடிய பகைவரின் வலியைத் தொலைத்தனர். மருதமரங்களை நெருப்பு உண்டது. நாடென்னும் பெயர் பெற்ற இடம் காடென்னும் பெயர் பெற்றது. பசுத்திரள் தங்குமிடம் புலி தங்குமிடமாயிற்று; ஊராயிருந்த இடங்கள் பாழாய்க் கிடந்தன. வளையணிந்த கையையும் அழகையுமுடைய மகளிர் துணங்கைக் கூத்தையும் தாளஅறுதியுடைய குரவைக் கூத்தையும் மறந்தனர். சான்றோர் இருந்த அம்பலங்களில் இரட்டை அடிகளையும் அச்சந்தரும் பார்வையினையுமுடைய பேய்மகளிர் உலாவி ஆடினர். இல்லுறை தெய்வங்கள் உலாவும் அகன்ற ஊரிடத்து மக்களை உள்ளேவிடும் வாயில் காப்போர் நின்ற வாயில்களில் மனவருத்தமுடைய பெண்கள் இருந்து வருந்தி அழுதனர்.

போரில் பாழடைந்த பகைவர் நாடு

பசியால் உலர்ந்த குடிகளுக்குப் பாதுகாவலாக அயல் நாடுகளிலுள்ள சுற்றத்தார் வந்து சேர்ந்தனர். பெரிய மாளிகைகளிலே வெந்து வீழ்ந்த கரிந்த குதிரிலே கூட்டிணையுடைய கூகைச் சேவல் பேட்டுடனிருந்து குழறிற்று. செங்கழுநீர் நெருங்கிவளரும் இடமகன்ற பொய்கையிடத்து யானை நின்றால் மறையும் வாட்கோரையுடன் சண்பகக் கோரையும் வளர்ந்தன. எருதுகள் உழுத விளைகின்ற வயல்களில் பெண்பன்றிகளோடு ஆண் பன்றிகள் ஓடித் திரிந்தன. நின் ஏவல் கேளாமையால் பகைவரது நாடுகள் இவ்வாறு கெட்டுப் பாழாயின. அந் நாடுகளை ஆளவேண்டுமாதலின் அங்குப் பல ஆண்டுகள் தங்கி யிருப்பை; நீ அங்குத் தங்குதலால் அந்நாடுகள் முன்னிலுமதிகம் சிறப்படைதற்குக் காரணமாயுள்ள வெல்லும் போரினையுடைய தலைவனே! தென்திசைக் குமரி வடதிசை இமயம் கிழக்கும் மேற்கும் கடல் ஆகிய எல்லைகளுக்குட்பட்ட நாட்டிலுள்ளார் எல்லாரும் நின் ஏவல் கேட்கும்படி வெற்றிமிகுந்த தன்மையுடையை. ஒரு பொய் சொல்லித் தேவருலகை அமுதத்தோடு பெறலாமாயினும் அதனை விரும்பாது மெய்யுடன் நட்புச் செய்தலுடையை. இவ்வுலகிலுள்ள எல்லாருடனும் தேவர்களும் பகைவர்களாய்ப் படை எடுத்துவரினும் பகைவர்க்கஞ்சிப் பணியாய். தென்றிசைக்கண் மலைகள் நிறையும்படி வாணன் என்னும் அசுரன் வைத்த பொருட்டிரள் கிடைப்பதாயினும் பிறர் கூறும் பழி வருமென்பதால் அதனை விரும்பாய்; பிறர்க்குக் கொடுக்கும் புகழை விரும்புவை. புகழுடையவனே! எல்லாராலும் தொழப்படும் பிறை நாள்தோறும் வளருமாறு போல உனது வெற்றித் திருவிளுல் உன் கால் வழியில் வருவோரின் வெற்றியும் தலைமுறை தலைமுறையாக வளர்வதாக. பகை

வரது ஆக்கம் தேய்பிறைத் திங்கள் போல நாடோறும் தேய்வதாக. செய்மைக்கண் சென்று விளங்கும் புகழ் ஒருபோதும் கெடாது நிலை பெறுவதாக.

திருவழுதி நாடென்னுஞ் சிறப்புப் பெயர் பெற்ற பாண்டிய மண்டலம் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பெரியோரால் வரையறுக்கப்பட்ட ஐவகை நிலங்களும் பொருந்தி இனிது விளங்கும்.

கீழ்த்திசைக் கடலில் நீரையுண்ட மேகம் மேற்றிசைக் கடற்கரையிலுள்ள மலையிற்றங்கி மருதநிலத்தே மழையைப் பொழியும். அதனால் எழுந்த வெள்ளம் கவலைக் கிழங்கு அகழ்ந்த குழிகளில் பாய்ந்து ஓசை செய்யும். மலையிடத்துள்ள யானைக்கூட்டங்கள் அஞ்சும்படி இடியோடு கூடிப் பெய்கின்ற பெருமழை மிகுதலால் ஆறு முட்டி ஆற்றிடைக் குறையில் ஏறும்படி வெள்ளம் பாயும்.

மருத நிலங்கள்

அவ்வெள்ளத்தைத் தேக்கி வைத்த குளத்து நீரால் வயல்களில்யானை நின்றால் தெரியாது வளர்ந்த நெல் விளைந்திருக்கும். மடுக்களிலும் பொய்கைளிலும் தாமரைப்பூவும், இதழ் விரிந்த நீலப்பூவும் மெல்லிய இலையினையும் வண்டுகளையுமுடைய ஆம்பற்பூவும், வண்டுகள் தங்கும் நறுமணமுள்ள பிறபூக்களும் விளங்கும். ஒருபால், வளைந்த கொண்டையுடைய வலைஞர், சம்பங் கோழிகள் உறங்கும்படி வள்ளைக்கொடிகளைத் தள்ளி மீன்களை வாரிக்கொண்டு வந்து விலை கூறி விற்கும் கம்பலை எழும். கரும்பிற்கு இட்ட ஆலையிடத்து ஓசையும், களை பறிக்கு மோசையும் ஒருபால் எழும். வயலிடத்துச் சேற்றிலே கிடக்கும் கிழ எருதின் வருத்தந் தீர்க்கும் கள்ளுண்ட களமரின் ஆரவாரமும் நெல்லறுப்போரின் ஆரவாரமும் ஒருபால் எழும். மழைத்துளிகளைத் தூறும் மேகந்தங்கும் திருப்பரங் குன்றில்விழாக் கொண்டாடு

மோசையும், மகளிர் கூட்டம் தமது கூந்தல் தம்கணவர் மாலையுடன் சேரும்படி புதுப்புனலாடும் ஓசையும் ஒருபால் வானில் ஒலிக்கும். பலவகைப் பட்ட ஓசைகளோடு பறவைகள் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும்படி மீன்களை அழுங்கின்ற பாணர் வீடுகளில் எழும் பாடல் ஓசையும் சேர்ந்து ஒலிக்கும்.

முல்லை நிலம்

முல்லை நிலத்தே வெள்ளிய முசுட்டைப்பூவும் முல்லைப் பூவும் பாறைகள்மீது உதிர்ந்து பரந்து கிடக்கும். கரிய காலினையுடைய வரகும் எள்ளின் காயும் முற்றியிருக்கும். ஒருபால் மக்கள் தினையினை அறுப்பர். அங்குமிங்கும் ஆழ்ந்த குழிகளில் இரத்தினங்கள் கிடந்து விளங்கும். பள்ளங்களில் நிற்கும் நீரில் நெய்தல் பூத்திருக்கும்.

குறிஞ்சி நிலம்

குறிஞ்சி நிலத்தே ஐவன நெல்லும் தோரை நெல்லும் வளர்ந்திருக்கும். ஒருபால் தினையிடத்தில் கிளியை ஓட்டுமோசையும், ஒருபால் அவரையைத் தின்னும் ஆமாவை ஓட்டும் ஓசையும், ஒருபால் குறவன் ஆண் பன்றியைப் பொறிக் கிடங்கில் வீழ்த்திக் கொன்றதினால் உண்டான ஓசையும் எழும். ஒருபால் வேங்கைப் பூவைப் பறிக்கும் மகளிர் புலி புலி என்னும் ஆரவாரமும், ஒருபால் பன்றியைக் கொல்லும் புலியின் ஆரவாரமுமாகிய இவ்வோசைகளெல்லாம் மலையிடத்து எதிரொலி செய்யும்.

அருவிகளில்லாத அழகு குன்றின பாலை நிலத்து ஊகம்புல் வைக்கோல் போற் காய்ந்திருக்கும். மலை முழைஞ்சுகள் சூறுவளியை முகந்து கொள்ளும். அதனால் வேனிற் குன்று கடல் போல் ஒலிக்கும். இலையால் வேய்ந்த குடிசைகளில் வாழ்வோரும், மான்தோலாகிய படுக்கை

பாலை நிலம்

யையும், தழை விரவின மாலையையும் உடையோருமாகிய இளையோர் ஆறலை கள்வரைக் காக்கும்படி அரசர் ஆணையால் சுரத்தே வில்லோடு செல்வர்.

நெய்தல் நிலம்

நெய்தல் நிலத்தே மக்கள் முத்தையும் சங்கையும் கடல் தந்த பல்வகைப் பண்டங்களையும் விற்பர். யவன முதலிய நாட்டினர் குதிரை முதலியவற்றைக் கொணர்ந்து கொடுத்து வெள்ளுப்பும் தீம்புளியும் கொழுத்த மீன்களைத் துணித்து உப்பிட்டு உலர்த்திய கருவாடும் என்றிவற்றைக் கொண்டுபோவர்.

மதுரை நகர்ச் சிறப்பு

இவ்வைந்திணைப்பாங்கும் அழகுறப் பெற்றுப் பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவில் திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர் என்னும் நான்கும் கூடுதலால் நான்மாடக்கூடல் எனப் பெயர் பெற்ற மதுரை மாநகரம் உள்ளது. அது பூமாதின் அழகிய முகம்போல் பொலிவு பெற்றிருக்கும். வையை ஆற்றங்கரையில் வானளாவி உயர்ந்து நெருங்கிய மரக்கிளைகளில் மந்திகள் தாவி விளையாடும்; மயில்கள் இருக்கும்; மலை உச்சிகளினின்றும் குதிக்கும் நீர் கொண்டுவந்து குவித்தமணல் குவிந்து குன்றுகளாகக்கிடக்கும். இவ்வாறு மரங்களாலும் மணற் குன்றுகளாலும் சிறப்புடையது ஆண்டுள்ள சோலைகள். நீராடுங் கரைகளிலே மரங்கள் உதிர்த்த மலர்கள் மாலை போல வையை ஆற்றறிற் செல்லும். அவ்வாற்றின் கண்ணுள்ள துறைகள்தோறும் பாண் சாதியினர் குடியிருப்புகளுண்டு. நகரைச் சூழ்ந்த அகழி, பெரிய செல்வமுடைய மானவிறல்வேளின் அம்பி ஊரை ஒத்து நாடுகளைப் பறிகொடுத்த அரசர் படை எடுத்து வந்து

புறங்காட்டி ஓடுவதற் கேதுவாக மண்ணுற ஆழ்ந்திருக்கும் நகரைச் சூழ்ந்த மதில்கள் சுரங்கவழியுடையனவாய் வானுற ஓங்கி நிற்கும். நெய் பூசுதலால் கருமை எய்திய நெடிய நிலைகளையும், திண்ணிய கதவினையுமுடைய வாயின் மீதமர்ந்த மாடங்கள்மேக முலாவும் மலைபோல் உயர்ந்திருக்கும். மாந்தரும் மாவும் இடையறாது போக்குவரத்துச் செய்தலின் கோட்டைவாயில் இடையறாது ஓடுகின்ற வையை ஆற்றினைப் போன்றிருக்கும். வாயிலைக் கடந்த அளவில் அகன்ற தெருக்களும் அவற்றின் இரு புறங்களிலும் சாளரங்கள் பலவமைந்த வீடுகளும் உயர்ந்து தோன்றும்; அவ்வீடுகளும் வீதியும் ஆறும் அதன் இரு கரையும்போல் தோன்றும். கடைவீதியில் பல மொழிகள் பேசும் மக்களின் மிக்க ஆரவாரம் எழும். ஒருபால் முரசை ஒலித்து விழாவைச் சாற்று மோசை காற்றால் கொந்தளிக்கும் கடலொலிபோல் முழங்கும். நீரைக் கையால் குடைந்து விளையாடுதல் எழும் ஓசையுடைய வாத்தியங்களின் ஒலியைக் கேட்டோர் தெருக்களில் நின்று ஆடி ஆரவாரஞ் செய்வர். அங்காடித் தெருவிலே கோயில்களுக்கு விழாக்களை நடத்திக் கட்டின அழகிய கொடிகளும், படைத்தலைவர் பெற்றவெற்றியின் பொருட்டு எடுத்த வெற்றிக் கொடிகளும், கட்கடைகளில் கள்ளின் களிப்பு மிகுதியைச் சாற்றுகின்ற கொடிகளும் பெரிய மலையிடத்து அருவி அசையுமாறு அசைந்து கொண்டிருக்கும்.

பனைமீனும் சங்கும் உலாவுகின்ற கடலில் பாய்மரம் அடியோடு முறியும்படி காற்றடிக்கையினால் மரக்கலங்கள் நங்கூரக்கற் கட்டிய கயிற்றுடனே நின்றுலாவி நீர்ச் சுழியிலே அகப்பட்டு நின்று சுழலும். அரசனுடைய யானைப்படை அம்மரக்கலங்களை ஒப்பக் கோபம் மிகுந்து

சுழன்று குத்துக் கோற்காரரைக் கொன்று பாகரை
எறிந்து காலிற் சங்கிலியைப் பிணித்திருக்கும் கட்டுத்
தேர்ப்படை
தறியை முறித்தனவும் முன்னும் பின்னும்
சங்கொலிக்கப் படுவனவுமாகிய மதயானை
களை உடையது. தேர்ப்படை, காற்றைப் பிளந்து
ஞாயிற்றை அடையவேண்டுமென விரும்பிப் பறக்கும்
குதிரைப் படை
சிறந்த காலையுடைய அன்னச் சேவலை
ஒத்த வெண்ணிறக் குதிரைகள் பூட்டப்
பெற்றுக் காற்றெனச் செல்லும் தேர்களை
யுடையது. குதிரைப்படை வட்டமாகவும் நேராகவும்
ஓடும் கடுஞ் செலவினையுடையது. காலாட்படை கள்
ளுண்டு மயங்கி யானைபோற் செல்லும் வீரரையுடையது.
இவ்வியல்புடைய யானையும் தேரும் குதிரையும் வீருமா
கிய நாற்படைகள் வந்து மீள்கின்றமையால் இனிய உண
வுப் பண்டங்களை விற்பாரும், பொற்பூக்கள் சூடியதலையின
நாற்படையின் செலவுக்குப் பண்ணியம் விற்போர் அஞ்சியிருத்தல்
ரும் வீரக்கழலணிந்த காலினருமாகிய வீர
ரின்முன் நின்று கொட்டப்படும் வீரமத்
தளத்தினது கண்போன்று வட்டமான
பூந்தட்டிலே இட்டு வந்த பூவினை விற்பா
ரும், சுண்ணம் விற்பாரும், சுண்ணம்புடன்
வெற்றிலையும் பாக்கும் விற்பாரும் இன்னு
யிரஞ்சி ஏங்கியிருப்பர்; நாற்படைகளும் அகன்றபின்னர்
வருத்தம் நீங்கி, மாட மாளிகை கூட கோபுரங்களின்
குளிர்ந்த நிழலிலே இருந்து இளைப்பாறுவர்.

இளமகளிர் அழகும் சிவந்தநிறமும் ஆடவரை வருத்
தும் கண்களும், நாருரித்த ஆம்பற்றண்டு போன்ற நிறமு
முடையராயிருப்பர்; நேரிய கூர்த்த பற்களுடைய வாயும்,
தொய்யிற் குழம்பால் கொடி எழுதப் பெற்றவும்
நெகிழ்ந்து சிந்துவதுபோன்று அழகு தேமல் பரந்தவு

மாகிய இளைய தனங்களும், மையொழுகினாற் போன்ற நெருங்கிய கூந்தலும், மயிலின் சாயலும், மெல்லிய பேச்சுமுடைய நல்லியல்பினர். அவர்கள் தம்மைக் கோலஞ் செய்து மெத்தென நடந்து கையைத் தட்டி, காமநுகர்ச்சியன்றி வேறொன்றுங் கல்லா இளைஞரோடு மகிழ்ந்து சேர்வர்.

அங்காடி மகளிர்

சங்குபோல் நரைத்த மயிரினைக் கோதிப் பின்னே முடிந்த கிழப்பெண்டிர் அவ் வின்பம் நுகரும் அழகினையுடையார் விரும்பும் பொருள்களை நறும்பூவுடன் ஏந்திச் சென்று மனைகடோறும் உலாவி விற்பர். மேகம் முகப்பவும் ஆறுகள் பெருகவும் கடலின் நீர் கூடுதல் குறைதல் இன்றியிருக்கும். அதுபோல அங்காடித் தெருவில் பலர் வந்து கொள்ளக் கொள்ளக் குறையாமலுங் கொண்டு வரக் கொண்டுவரப் பண்டங்கள் மிகாமலும் இருக்கும்.

மாலைக்காலத்தே பூத்தொழிலுடைய பட்டாடைகளை உடுத்து அரையிலே உடைவாளைச் செருகித் தோளிலே மேலாடைதரித்து, வீரக்கழலும் வேப்பமாலையும் மாணிக்க மாலையும் செங்கழுநீர் மாலையும் அணிந்த செல்வர் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் காலாட்கள் சூழ வீதிகளில் செல்வர்.

விழாக்காணும் பெண்களின் முகம் அசையும் கொடிகளிடையே தோன்றுதல்

மாடங்கள்தோறும் நிலாமுற்றத்து நின்று விழாக்காணும் பொன்னுபரணங்களையும் பூத்தொழிலுடைய வளைகளையும் சிலம்பையும் அணிந்த மகளிரின் முகங்கள், கொடிகளின் மீது மந்தமாருதம் பட்டு அசைதலால் அவற்றின் இடையே மேகத்தில் மறையும் திங்கள் போல ஒருகால் தோன்றி ஒருகால் மறையும்.

செல்வர் தமது அழகிய உடலிற் றடவியிருக்கும் புனுகு முதலியவற்றின் நறுமணம் தெருக்களிற்

கமழும். பெண்களின் மதியை ஒத்த முகங்கள் மறு வின்றித் தோன்றும். சிவனை ஏனைக்கடவுளரினும் மேலாகக் கொண்டு, வாடாத பூக்களையும் இதழ் குவியாத கண்ணினையும் அவியாகிய உணவினையு முடைய மாயோன் முருகன் முதலிய தெய்வங்கட்குப் பலி கொடுத்தற்கு அந்திக் காலத்திற்குச் சிறிதுமுன்பு தொடங்கிய விழாவில் வாத்தியங்கள் ஒலிக்கும். பௌத்தமதக் கொள்கையினராகிய இளமகளிர் தாமரைப் பூவைப் பிடித்தாற் போலச் சிறு பிள்ளைகளை எடுத்துக் கொண்டு, தங்கணவரோடு பூசைக்கு வேண்டும் பூவினையும் தூபங்களையும் கைகளில் ஏந்திச்சென்று வணங்கும் பௌத்தப் பள்ளிகள் ஓரிடத்து விளங்கும். சிறந்த வேதங்களை ஓதி யாகாதி கருமங்களைச் செய்து பிரமங்கள் தாங்களேயாய் வீட்டின்பத்தை இவ்வுலகில்தானே அடைகின்ற பிரம வித்துக்கள் இருப்பிடம் ஒருபால் தோன்றும். மலைக் கூட்டம் போல மாட மாளிகைகள் உயர்ந்து தோன்றும் நகரில் பூக்களைக் கையிற் கொண்டு விரதங் காப்போர் துதிக்கின்ற அமணப் பள்ளியிடத்து மூன்றுகாலமும் மூவுலகின் செய்தியும் முழுதுணரும் சமணமுனிவர் உறைவர். அப்பால் துலாக் கோல் போன்று நடுவு நிலையுடைய தருமத்தைக் கூறும் அறங் கூறவை தோன்றும். யாகங்களைப் பண்ணிப் பெரிய சுவர்க்கத்தை ஏறப்போகும் அந்தணர் அரசனை அடக்குவர். அரசன் தன்னிடத்துள்ள நன்மையும் தீமையும் நெஞ்சத்தாலே கண்டு அத்தீங்குகளை ஆராய்ந்து அவற்றிலே ஒழுகாமல் தான் அடக்கும் சுற்றத்தினையுடையன். காவிதிப்பட்டம் கட்டப் பெற்றவரும், தலைப்பாகை தரித்தவரும் அரசனை

மாலைக் காலத்துக் கடவுளருக்கு விழா எடுத்தல்

பல வேறு சமயத்தவர் உறையுமிடங்கள்

அறத்தினின்றும் திறம்பாமல் பாதுகாப்பவருமாகிய அமைச்சர் இருக்கை அப்பால் தோன்றும். இதற்கு அப்பால், பருந்துகள் இளைப்பாறியிருந்து பின்பு உயரப் பறக்கும் தன்மையவும், பல தொழில் மாட்சிமைப் பட்ட வும், பிறநாடுகளினின்றும் வந்து செல்வர்களான வணிக ருடைய மனைகள் மலைகள் போன்று தோன்றும்.

இடை விடாது மழை பெய்கின்றமையால் விளை வுடைய மோகூரிடத்துக் கோசர் விளங்கினாற் போல பழையன் என்னும் குறுநில மன்னனுடைய, புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதர், ஒற்றர் என்னும் நால்வகைப் பெரிய கூட்டத்தினரும் விளங்குவர்.

சங்கை அறுத்து வளையல் முதலியன செய்வோரும், மணிகளைத் துளையிடுவோரும், பொற்கொல்லரும், பொன் வாணிகரும், ஆடை விற்பாரும், செம்பை நிறுத்து வாங்குவாரும், பூக்களையும் சாந்தையும் விற்பாரும், ஓவியக்காரரும், நெய்தற் றொழில் செய்வோரும் பிறருங்கூடி அந்திக் கடையில் ஒருவர்க்கொருவர் கால் நெருங்கும்படி நிற்பர். அவ்வாரவாரம் பனங்குருத்து மாலையணிந்த சேர னுடைய பெரிய நாளோலக்க இருப்பிலே அறிவுடையோர் கூடித் தருக்கங்களைக் கூறும் ஆரவாரம் போன்றிருந்தது.

அந்திக் கடை

அறக்கூழ்ச் சாலையில் பலாப்பழம், வாழைப்பழம், முந்திரிகைப்பழம் முதலிய பழங்களையும், பாகற்காய், வாழைக்காய், வழுதுணங்காய் முதலிய காய்களையும் இலைக்கறிகளையும் கண்ட சருக்கரைத் தேற் றையும், இறைச்சியுடைய சோற்றையும், கிழங்குகளுடனே பால் முதலியவற்றையும் பரிமாறுவோர் கொண்டுவந்து பசிதாகங்களால் வருந்து

அறக் கூழ்ச் சாலை

வார்க்கும் வறியவர்க்கும் இடுவர். மரக்கலங்கள் கொண்டு வந்த பண்டங்களைப் பறிப்பதால் பட்டினத்தே பெரிய ஆரவாரம் எழும். பண்டங்களை இறக்குவதால் பல்லிடங்களிலும் எழும் ஓசை குஞ்சுக்கு இரையைக் கவர்ந்து பறந்து செல்கின்ற பல்வகைப் பறவைகளின் ஆரவாரத்தை ஒத்திருக்கும்.

மரக்கலங்களிலிருந்து பண்டங்களை இறக்கும் ஓசை

ஞாயிறு மேற்கு மலையில் மறைந்ததும்; நிறை சூலாத் தோன்றும் போது பெரிய நகரிடத்துவாழும் பெண்ணைப் பெண்காமுறும் அழகிய மகளிர் ஒளியுடைய விளக்கை ஏற்றுவார்கள்; தாம் காதலிக்கும் இனிய கணவரைச் சேர்தற்கு நெடிய கூந்தலிற்றடவிய மயிர்ச் சாந்தை அலைத்து நீக்குவார்கள்; கத்தூரியையும் நறிய சந்தனத்தையும் தடவுவார்கள்; மெல்லிய நூலாற் செய்த ஆடைக்கு அகிற்புகை ஊட்டுவார்கள். இவ்வாறு மாலைக் காலம் ஓசை உடையதாயிருக்கும். கணவரைப் பிரிந்து கூட்டத்தை விரும்பியிருந்தார்க்கு நோய் செய்யும் முன் யாமம் கழிந்தது.

மாலைக் காலத்து மகளிர் செயல்கள்

நீல ஆகாயத்தே விளையாடும் தெய்வமகளிர் வருத்துமாறுபோலத் தம்மைக் கண்டோருடைய நெஞ்சை வருத்திப் பொருள் வாங்கும் பரத்தையர் விளக்கின் ஒளியில் பலரும் ஒன்று சேரக்கூடுவர். கடற்கரைத் துறையில் குவிந்தமணலில் யாழ் வாசித்து மத்தளங் கொட்டி ஆடுவர். அதனை வெறுத்துக் குவளை மலரால் தொடுத்த மாலையை ஆடையின் விளிம்பிலே படும்படி அணிவர். வெள்ளிய பூக்களாற் கட்டிய மாலைகளை ஆகாயத்தில் சென்று நாறும்படி கொண்டையில் வைத்து முடிவர். தமது வடிவழகை விரும்பிவந்த

விலை மகளிர்

உள்ளூராரும் பிறநாட்டாருமாகிய செல்வ இளைஞரைப் பல வஞ்சனையுடைய தம் மொழிகளால் கூட்டிச் சென்று அவர்கள் மார்பு தம்மார்பிற் படும்படி முயங்குவர். பொருள் பெறுமளவும் அன்புடையார் போல வஞ்சனையாகத் தழுவி அவர்களின் செல்வம் எல்லாவற்றையும் வாங்குவர்; பூவிரிகின்ற காலமறிந்து அதன் நுண்ணிய தாதை உண்டு தாதற்ற வறிய பூவைப் பின் நினையாமல் நீங்கும் வண்டுகளைப்போல் தம்மைக் கலந்தாருடைய நெஞ்சு கலங்கும்படி அவருடைய கூட்டத்தைக் கைவிடுவர்; முற்பட்ட பலரைச்சேர்ந்த சேர்க்கையால் குலைந்த ஒப்பனைகளைப் பின்னும் அழகு செய்வர். அரும்புகள் அலரும் செங்கழுநீர்ப் பூவையும் ஏனைய மலர்களையும் மழைக்கு மலர்ந்த சிறிய புதரைப்போல் தோன்றும்படி தமதுகூந்தலே வேய்ந்துகொள்வர்; அலரும் பருவமடைந்து மலர்ந்த அப்புதிய விடுபூக்கள் தெருக்களெங்கும் கமழும். வளையணிந்த கையுடைய அவ்விலைமாதர் கை வீசி நடந்து மனைகடோறும் சென்று பழமரத்தைத் தேடிச் சென்று அதன் பழங்களை உண்ணும் புள்ளினம் போலப் பொருள் கொடுத்தற்குரிய இளைஞரோடு விளையாடுவர். அவுணர் கூட்டத்தை வென்றவரும் பொன்னாற் செய்த மாலை யணிந்தவருமாகிய திருமால் பிறந்த ஓணநாளில் ஊரிடத்து விழா நடக்கும். போர்த்தினவுடைய மறவர் கள்ளுண்டு ஒருவரோடொருவர் பொருது நெற்றியிலே காயம் பட்டவர்களாய்த் தோன்றுவர்.

திருமால் பிறந்த ஓணநாள் விழா.

போர் பழகும் யானை ஓட்டுதலால் ஓடுகின்ற யானையைப் பரிக்கோற்காரர் சென்று பிடிப்பர்; அதனைப் பிடிக்குமளவும் போர் யானை அணுகாதபடி நிலத்துணியில் வைத்திருக்கும் * கப்ப

* இரும்பாற் செய்த ஆனை நெருஞ்சிக்காய்.

ணத்தைச் சிதறுவர்; கப்பணங்கள் காலைத்துளைக்கவும் அஞ்சாதவர்களாகிய மறவர் நெற்றியிற்பட்ட காயங்களுடன் திரிவர்.

ஈன்றணிமை நீங்கிய செல்வ மகளிர் தெய்வத்தினருளால் ஓர் இடுக்கணுமற்றுக் குளத்து நீரிற் குளிப்பர். அப்போது முதற் சூற்கொண்ட மகளிர் இவ்வாறே இடுக்கணின்றிப் புதல்வரைப் பயத்தல் வேண்டுமென்று தெய்வத்தைப் பரவுவர்; பின்பு தமது சுற்றத்துடன் பூசைக்கு வேண்டும்பொருள்கள் பலவற்றுடன்§ தேவராட்டியரோடு யாழிற் செவ்வழிப் பண்ணை வாசித்து முழவு கொட்டிச் சிறுபறை ஒலிப்ப மயில் போல மெத்தென மெத்தென நடந்து கையாற்றொழுது பாற்சோறு முதலியவற்றை உண்பர்.

குழந்தையை ஈன்று இடுக்கண் நீங்கிய மகளிர் நீராடிக் கடவுளைப் பரவுதல்

கார் காலத்தே பூத்த குறிஞ்சிப் பூவைச் சூடிய மகளிர் கடப்ப மாலையைச் சூடுகின்ற முருகனை மெய்யிடத்தே நிறுத்தி வழிபட்டுக் கைகோத்து மன்றுகடோறும் குரவையாடுவர். இவற்றோடு சேரிகடோறும் எழும் பாட்டுக்களுங் கலத்தலினாலே வெவ்வேறு ஆரவாரம் ஒலிக்கும். நன்னன் கொண்டாடும் பிறந்த நாளிடத்துச் சேரியிலுள்ளார் கொண்டாடுகின்ற விழாவால் ஆரவாரம் உண்டானாற் போலக் கம்பலை நிறைந்த முதற்சாமம் கழிந்தது. பதினைந்து நாழிகைகொண்ட பாதி இரவில் இரண்டாஞ் சாமத்துக்கும் நாலாம் சாமத்துக்குமிடையில் தெய்வங்கள் உலாவும். சங்குகள் ஆரவாரமின்றிக் கிடக்கும்; மடப்பத்தினையும் களிப்பினையும் ஒள்ளிய அணிகலன்களையுமுடைய மகளிர் துயில் கொள்வர். இனிய பாகோடு

யாமத்தில் தெய்வங்கள் இயங்குதல்

§ தெய்வமேறப் பெற்றவர்கள்.

சேர்த்துக் கரைத்த மாவை வைத்திருக்கும் அப்பவாணிகர் இருந்து உறங்குவர். திருநாளிலே கூத்தாடும் கூத்தர் கூத்து ஒழிந்து உறங்குவர். பேய்களும் தெய்வங்களும் உறவுகொண்டு சுழன்று திரியும்.

நகர் காவலர் புலிபோல் வீரமுடையர்; துயில் கொள்ளாத கண்ணர்; அஞ்சா நெஞ்சர்; களவுத் தொழிலையும் தந்திரங்களையும் கண்டறியும் நுண்ணறிவினர்; குறி தப்பாத அம்பினர்; தெருக்களில் நீர் பெருக்கெடுத்தோடும் காரிருள் மூடிய யாமங்களிலும் ஊர் சுற்றிவரும் இயல்பினர்; கறுத்த உடலினர்; கரிய உடையினர்; வாள்கைக் கொண்ட கையினர்; மெல்லிய நூலேணி சுற்றிய அரையினர்; விழித்தகண் இமைக்கு முன் மறைந்தோடும் வலியுடைய கள்வரையும் கடிதிற் பிடிக்கும் ஆற்றலுடையர். இவ்வியல்பினராகிய காவலர் உலாவிக் காவல் புரிதலால் எங்கும் ஒலியின்றி அடங்கிய கடலைப்போல் அடங்கியிருக்கும். படுக்கையில் துயில்வோர் இனிது துயில்வர்.

நகர் காவலர்

வைகறைக் காலத்தே வேதத்தை முற்ற ஓதுகின்ற அந்தணர் அவற்றிலுள்ள துதிகளைப் பாடுவர். பரிக்கோற்காரர் யானைகளுக்குக் கவளத்தைத் தீற்றுவர். தேரிற் பூட்டும் குதிரைகள் பந்தியில் நின்று புல்லை மெல்லும். பண்டம் விற்பார் பல்வேறு பண்டங்களுடைய தமது கடைகளை மெழுகுவர். கள் விற்போர் களிப்பினையுடைய கள்ளுக்கு விலை கூறுவர். திண்ணிய சுவர்களுடைய வீடுகளின் கதவுகள் திறப்பதாலும் மூடுவதாலும் ஒலி செய்யும். கள்ளை உண்டு களித்தோர் முழங்குகின்ற மழலை வார்த்தைகளைக் கூறுவர். நின்றேத்துவார் நின்று வாழ்த்துவர். * வைதாளிகர் தத்தமது துறைக்குரிய பாடல்

* வைதாளிகர் - பள்ளி எழுச்சி பாடுவோர்.

களைப் பாடுவர். நாழிகை சொல்வோர் சொல்லப் பள்ளி எழுச்சி முரசு ஒலிக்கும். பொறியினையுடைய கோழிச் சேவல் விடியற் காலத்தை அறிவித்துக் கூவும். சேவற் பறவைகள் தத்தம் பெடைகளை அழைத்து நின்று தீங்குரல் செய்யும். கூட்டில் உறைகின்ற கரடி புலி முதலிய விலங்குகள் முழங்கும். பிடியோடு கூடிய யானைகள் பிளிறும். போரில் முதுகு காட்டிய வீரரதும் வெட்டுண்ட வீரரதும் யானைகளும், பகைவர் ஊரைச் சுடுகின்ற விளக்கிலே பார்த்து நிரை காத்து நின்ற வீரரைமாள வெட்டி வேல்கோலாக அடித்து வந்த பசுத்திரளும், தோற்ற வேந்தர் திறையாகக் கொண்டு வந்த ஆபரணங்களும் அரண்மனையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும். இவ்வாறு கங்கையாறு கடலிற் கலந்தாற் போல உலகிற் பொருள்களெல்லாம் மதுரையை அடையும்.

வைகறையில் நிகழ்வன

இம்மாநகரில் கோயில் கொண்டு செங்கோல்செலுத்து கின்ற பாண்டியன், விளங்குகின்ற அணிகலன்கள் பூண்ட மகளிர் பொன்னாற் செய்த வட்டில்களிலே வார்த்த நறுமணம் வீசும் கள்ளைக் கொடுக்கக் கொடுக்க அதனை உண்பான்; உண்டு சிறந்த கற்பும் அழகிய தேமலும், மணிகளழுத்திய பொன்னணிகளும், மாந்தளிர் போன்ற நிறமும், கூரிய எயிறும், விளங்குகின்ற மகரக்குழை பொருந்திய காதும், மலர்ந்த செந்தாமரை போன்ற முகமும், வளைகளுமுடைய அரசியின் தோளில் முயங்குவான். தூங்கு மாலைகள் தொங்கும் படுக்கையில் துயில் கொள்ளுவான். தான் செய்யும் "நல்லறனும் ஒண் பொருளும் சிந்தித்து" வைகறை யாமத்துத் துயிலெழுவான்; எழுந்து காலைக்கடன்களை முடிப்பான்; மார்பிலே மாலை

அரசன் துயிலெழுந்து செய்வன

தரித்து, கையிலே வீரவளையையும் விரலிலே கணையாழியை யும் செறித்து, கஞ்சியிட்ட துகிலை உடுத்து, அதன் மேல் அணியும் அணிகலன்களை அழகுற அணிந்து கொலு மண்டபத்தில் வீற்றிருப்பான். இருந்த அளவிலே ஏனாதிப் பட்டம் முதலிய சிறப்புப் பெற்ற படைத்தலைவர் அவனது வெற்றித் திறத்தை வாழ்த்துவர். பின்பு அவன் தான் நாடு நகர் பெறும்படியாகவும் வெற்றி சிறக்கும் படியாகவும் உதவிய வீரரை எல்லாம் அழைத்தும் பாவலருடனே பாணர் பாட்டியரை வரவேற்றும் யானை தேர் என்பன போன்ற பரிசுகள் அளிப்பான். அவ்வாறு அவன் பற்பல பொருள்களைக் கொடுத்தலால் அந்நாட்டில் வாழும் குடிமக்கள் செல்வ வளம்பெற்றிருப்பர். இவ்வா றெல்லாம் சிறப்புற்றிருக்கும் வேந்தே! வாழ்க.

அரசன் ஓலக்க மண்டபத்தி லிருந்து வீரர்க் கும் பிறர்க்கும் பரிசளித்தல்

இவ்வுலகிற் புகழுடைய பற்பல வேந்தர் வாழ்ந் தார்கள். புகழ் செறிந்த வேந்தர் செல்வவருவாயினை யுடைய தமது நகரிலிருந்து யாழ் வாசித்தாற்போன்று பாடும் விறலியர் அணியும்படி வளைகளை நாடோறும் நல்கி னர். கொழுத்த இறைச்சியைத் தின்று சோற்றை வெறுத் துக் கள்ளருந்தி அவற்றாலும் ஆசை தணியப் பெறாத பாணர் மகிழும்படி பல பிடியானைகளையும், தமது சுற்றத் தினர் மகிழும்படி பகை அரசர் அரண்களை அழித்துக் கவர்ந்த பொருள்களையும் வழங்கினர். விடியற் காலையில் வந்து பாடும் * சூதர்க் குத் தேருடன் குதிரையைக் கொடுத்த னர். பெரிய குப்பிகள் வற்றும்படி கள் ளுண்டு வஞ்சி சூடிப் பூசிப் புலர்ந்த சந்த னத்தை யுடையோரைத் தமக்குப் படைத்தலைவராகக்

இவ்வுலகில் புகழ் ஓங்க வாழ்ந்த மன்னர் மாண்டனர்

---

* புகழ்ந்து பாடுவோர்.

கொண்டனர்; தம்மை வழிபட்டோர் ஏவல் கேட்டு வழி படாதோர் நாடுகள் திறை அளித்து ஏவல் கேட்கும் படி போர்மேற் சென்றனர்; உயரப் பறக்கும் பருந்து களும் பறக்கலாற்ருத உச்சியுடைய அரண்களுடைய பாசறை யிடத்தே விடியற்காலத்தே நாள் முரசம் ஒலிக்கும்படி தங்கினர். பகைவர் படைக்குக் கேடுண்டாக வென்று எண்ணிப் பின்னும் அழிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி நிலங்களை அழித்தனர். இவ்வகை வலியினையும் வெற்றி முரசினையு முடையராய் விளங்கினர். இவ்வாறு புகழ் விளங்கும்படியும் உலகம் ஏவல் கேட்கும்படியும் வாழ்ந்து பிறப்பற முயலாது மாண்ட மன்னர் கடற் கரை மணலினும் பலராவர். அண்ணலே! அப் பயனின்மையாலே நீயும் அவ்வாறு கழிதல் ஆகாதென்று இவ்வாழ்விற் பெரியதாயிருப்பதொரு பொருளையான் கூறு கின்றேன். அஃது என்னுற் காட்டுதலரிது. அதனைக் கண்ணனைப் போன்றவும் யாகசாலை முது குடுமியைப் போன்றவும் தொல்லாணை நல்லாசிரியரிடத்திற் கேட்பா யாக; கந்தழியிடத்திற் கண்ட வியப்பையும் பின்பு பெற்ற அமைதியையும் தலைமை பெற்ற பலர் சொல்ல நீ கேட்பா யாக. பெருமானே! நல்ல ஊழிக்காலத்தே இத்துணைக் காலமிருத்தியெனப் பால்வரை தெய்வத்தாலே வரையப் பட்டு நீ அறுதியாகப் பெற்ற நாள் முழுதும் இனிதாகப் பேரின்பத்தை நுகர்ந்திருப்பாயாக. அதனை நுகராது ஐம்பொறிகட்கும் முன்னிற்கப் படுவனவாகிய இந்நுகர் பொருள்கட்கு நின்னோடு என்ன உறவுண்டு. இனி உன்னிடத்து உண்டாகிய மாயை கெடுவதாக.

பருவம் பொய்யாத முகில்கள் மேருவை வலமாக வந்து உலகம் குளிரும்படி மழைபெய்தன. மந்தைகளை அடித்து ஓட்டும் கோலைக் கையிலுடைய இடையர் வெள்ளத்தை வெறுத்தவர்களாய் ஏறுகளுடைய மந்தைகளை மேயும்படி மேட்டுநிலத்தே விட்டனர். அவர்கள் மார்பிடத்தணிந்த காந்தள் இதழ்களாற் கட்டிய மாலைகள் மழைத்துளிகள் வீழ்தலால் அழகு அழிந்தன. குளிரால் வருந்தும் இடையர் கையிடத்தே நெருப்பைக்கொண்டு அலகுடன் அலகு சேர்ந்து பற்பறை கொட்டும்படி நடுங்கினர். விலங்குகள் மேயாது நின்றன. குரங்குகள் குளிரால் நடுங்கின. காற்று மிகுதியால் பறவைகள் மரங்களினின்றும் நிலத்தில் வீழ்ந்தன.

கூதிர் காலத்தின் இயல்பு

பசுக்கள் கன்றுக்குப் பால் கொடாது காலால் உதைத்தன. புதர்களில் நின்ற முசுட்டை வெண்ணிறமலர்களை மலர்ந்தது. பீர்க்குப் பொன்னிறப் பூவைப் பூத்தது. விரைந்து பாயும் நீருக்கெதிரே கயல் மீன்கள் நீந்திச்சென்றன. மழை ஓய்ந்ததும் பசியகாலுடைய கொக்குத்திரளும் வரியுடைய நாரைக்கூட்டமும் பரந்த கரிய வண்டலும் சேறும் பரந்த ஈரமுமுடைய வெண்மணலிலிருந்து மீன்களை உண்டன. வானில் எழுந்த வெள்ளிய முகில்கள் துளிகளைச் சிதறின. வயல்களில் நீருக்குமேல் உயர்ந்து வளர்ந்த நெற் பயிர்களீன்ற கதிர்கள் முற்றி விளைந்திருந்தன. பருத்த அடியினையுடைய கமுகின் நீலமணி போன்ற தலையினையுடைய

காய்கள் உள்ளே நீர் நிறைந்தாற் போல் திரண்டு முற்றி யிருந்தன. மலர்கள் நிறைந்த சோலையிடத்துள்ள மரங்கள் கிளைகளிலே தங்கிய நீரைச் சொரிந்தன. உயர்ந்த மாடங் களும் செல்வமும் மலிந்த பழைய ஊரிடத்து அகன்று நீண்ட தெருக்கள் ஆறு கிடந்தாற் போல் காட்சியளித் தன. தழைவிரவித் தொடுத்த மாலைகளைக் கழுத்தில் அணிந்தவரும் வண்டு மொய்க்கின்ற கள்ளை உண்டு களிப்பு மிகுந்தவர்களும் முன்னும் பின்னும் தொங்கும்படி உடை அணிந்தவர்களும், முறுக்கேறிய உடம்பினரு மாகிய மிலேச்சர் மழைத்துளிக்கு அஞ்சாதவர்களாய் தெருக்களிலே திரிந்தனர். மாடப் புறாக்கள் இராக்கால மும் பகற்காலமும் அறியாது மயங்கின; சேவற் புறா தனது பேட்டுடன் வெளியிற் சென்று இரைதேடி உண் ணாது பலகை மீது இருந்து கடுத்தகால்கள் ஆறும்படி காலை மாற்றி மாற்றி இருந்தது.

வேலை புரிவோர் காவலுடைய வீடுகளில் சாந்தரைக் கும் அம்மியிலே கத்தூரி முதலிய பசிய கூட்டை அரைத்த னர். ஆகவே, வடநாட்டார் கொண்டுவந்த வெள்ளிய சந்தனக் கற்களும் தெற்கே கிடைக்கின்ற சந்தனக் கட்டைகளும் பயன்படாது கிடந்தன. குளிர் மிகுதியால் கூந்தலிடத்து மாலையைச் சூடி முடியாத மகளிர் அத னிடத்துச் சில மலர் வைத்து முடிக்க விரும்பிச், சந்தனக் கட்டையை எரித்து அதனிடத்தே அகிற் கட்டையையும் செவ்வரக்கையும் இட்டுப் புகைத்தனர். கைதேர்ந்த கம்மியரால் அழகு பெறச் செய்யப்பட்ட செங்கிற ஆலவட்டங்கள் சிவந்த உறைகளில் இடப்பட்டும் சிலந்தியின் வெள்ளிய நூலாற் சூழப்பட்டும் வளைந்த முளைகளில் தொங்கின.

மகளிர் கூந்த லுக்கு நறும் புகை ஊட்டுதல்

படுக்கையிடத்தில் இளவேனிற் காலத்துக் குளிர்ந்த தென்றற் காற்றை வீசுகின்ற சாளரங்களில் உலாவுவாரின்மையால் அவைகளின் இரண்டு கதவுகளும் சேரும்படி தாழிட்டடைக்கப்பட்டிருந்தன. வாடைக் காற்றுக் கல்லென்னும் ஓசையுடைய சிறு திவலைகளை எங்கும் பரப்பிற்று. இளையோரும் முதியோரும் குளிர் மிகுதியால் குவிந்த வாயுடைய கரகத்தில் நீருண்ணாது தீச்சட்டியிலுள்ள நெருப்பில் குளிர் காய்ந்தனர். ஆடும் மகளிர் தாம்பாடுகின்ற பாடல்களைக் கரியதண்டினையுடைய யாழில் வாசித்தற்கு நரம்புகளைத் தமது தனங்களிடத்தே தடவி வெப்பம் ஊட்டி யாழைப் பண் நிற்கும் முறையில் நிறுத்தினார்கள். இவ்வாறு கார்காலம் மழை மிகுந்து கூதிர் காலமாக நிலை பெற்றது. சித்திரைத்திங்களின் மத்தியில் ஒரு நாளில் பதினைந்தாவது நாழிகையில் அரசனுடைய மனை அமைப்பதற்கு நாள் குறிக்கப்பட்டது. சிற்பநூலோர் அம் முகூர்த்தத்தில் நூலை நேரே பிடித்துத் திசையை அறிந்து அத்திசைகளுக் குரிய கடவுளரை வழிபட்டனர்; பின்பு அரசனுக்கு வேண்டிய மனைகளையும் வாயில்களையும் மண்டபங்களையும் வகுத்தனர். அவைகளைச் சுற்றி மதில் இடப்பட்டது. மதிலின் வாயில் இரும்பினால் அமைக்கப்பட்டுச் செவ்வரக்குப் பூசப்பட்டது. அதன் கதவுகள் சேர்த்துத் தாளிடும்படி இரண்டாக அமைக்கப்பட்டன. *உத்தரக் கற்கவியில் பலமரங்கள் இடை வெளியின்றிச் செருகப்பட்டன. உத்தரக் கற்கவியின் நடுவே இலக்குமியும் இருபுறத்தும் செங்கழுநீர்ப் பூவுமாகிய வேலைப்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. நிலைகள் மீது நெய்

இளையோரும் முதியோரும் தீக் காய்ந்தனர்

சிற்ப நூலார் அரசனுக்கு மாளிகை அமைத்தல்

* நிலையைத் தாங்கும் சுவரின் பகுதி.

பூசிச் சிறுவெண்கடுகு அப்பப்பட்டிருந்தது. வாயில் மலையை இடையே திறந்தாற் போன்று யானைகள் வெற்றிக் கொடியுடன் செல்லும்படி உயரமுடையது. அதனிடத்தே கவரிமாவும் அன்னப்புள்ளும் தாவித்திரிந்தன. முற்றம் வெண்மணல் பரப்பப்பட்டு இலக்குமி தங்கும் சிறப்புப் பெற்றிருந்தது.

பந்தியில் நின்று வெறுத்தனவும் பிடரிமயிரினை யுடையனவுமாகிய குதிரைகள் புல்லை அதக்குதலால் ஓசை எழுந்தது. நிலா முற்றத்தில் நீர் வந்து கொப்பளிக்கும்படி அமைக்கப்பட்ட குழாய் மீனின் அங்காந்த வாயைப் போன்றிருந்தது. குழாயினின்றும் விழுந்த நீர் நிறைதலினாலே கலங்கி ஓடும் அருவி ஓசை செய்தது. அதன் பக்கத்தே மயில்கள் கொம்பு வாத்தியத்தின் ஒலி போல் ஆரவாரிந்தன. இவ்வோசைகளெல்லாம் மலைகளில் எழுகின்ற ஆரவாரத்தை ஒத்தன. கோயிலின் அந்தப் புரத்தேயுள்ள தூண்கள் நீல மணியால் அமைக்கப் பட்டவை போன்று கருமையும் திரட்சி சியும் பெற்றிருந்தன. உயர்ந்த சுவர்கள் செம்பினாற் செய்தாற் போன்ற பல வேலைப்பாடுகளுடை யனவாயிருந்தன. சுவரின் பல விடங்களில் பல பூக்களை யுடைய கொடிகள் விளங்கும்படி செஞ்சாந்தினால் எழுதப் பட்டிருந்தன. அவை பல நிறமுடையனவாகத் தோன் றின. கோயிலின் அந்தப் புரத்தே யவனர் செய்த பாவை விளக்கின் நெய் நிறைந்த தகளியில் பெரிய திரிகள் கொளுத்தி எரிய விடப்பட்டிருந்தன. அரசி இருக்கும் அந்தப்புரம் விளக்கில் நெய் வற்றி ஒளி மழுங்கியகாலத்துப் பாண்டியனல்லது வேறு குற்றேவல் செய்யும் ஆண்கள் திரியைத்தூண்டாத அரிய காவலையுடையது.

அந்தப்புரம்

பள்ளியறையிலே பாண்டிமாதேவி பள்ளி கொள்வாள். அவள் பள்ளி கொள்ளும் கட்டில் வட்டவடிவினது; நாற்பதியாண்டு நிறைந்து போர்க்களத்தே பட்ட களிற்றின் தானாக வீழ்ந்த மருப்பினைச் சீவிக் கம்மியரால் மூட்டுவாய் தெரியாமல் பொருத்தி அமைக்கப்பட்டது. தச்சர் தமது உளிகளால் இலையின் வடிவங்களை அதன் இடையே செதுக்கியுள்ளார்கள்; பல நிற மயிர்களை * உள்ளே வைத்து அவற்றின் மேலே சிங்கம் முதலியவற்றை வேட்டையாடுகின்ற வடிவாகச் செய்த தகடுகளை வைத்தும், முல்லைப் பூக்களையும் பிறபூக்களையும் அமைத்தும் சாளரங்களாகத் திறந்த வெளிகளை ஆணிகளால் தைத்தும் பல வேலைப்பாடுகள் செய்துள்ளார்கள். நூலிற் கோக்கப்பட்ட முத்து மாலைகள் கட்டிலைச் சூழ்ந்து தொங்கும்படி தூக்கப்பட்டன. நடுவேயுள்ள வெளி புலியின் நிறமுடைய நாடாவினாற் பின்னப்பட்டது. கால்கள் சூல் கொண்ட பெண்களின் தனங்கள் போன்று திரண்டு ஓரிடத்தில் சிறுமையும் ஓரிடத்தில்பருமையும் தோன்றும்படி வேலைப்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. இவ்வியல்பினதாகிய படுக்கைமீது பேட்டுடன் சேர்ந்த அன்னச் சேவலின் தூவியைப் பரப்பி அதன்மேல் கஞ்சி தோய்த்த வெள்ளைத் துகிலினை விரித்து அதன் மீது செங்கழுநீர் முதலியவற்றின் பூவிதழ்கள் பரப்பப்பட்டன. இராசமாதேவி அப்படுக்கை மீது கிடந்து அரசனது பிரிவாற்றாமையால் துயர் உழந்து தனது அணிகலன் முதலியவற்றை வெறுத்தாள். முத்துக்களைக் கோத்துச் செய்த கச்சுச் சுமந்த தனங்கள் மீது தாலி நாண் ஒன்றுமே கிடந்தது; பொன்வளைகள் கிடந்து தழும்பேறிய கையில் வலம்புரிச் சங்காற் செய்த வளைய

அரசி பள்ளி கொள்ளும் கட்டில்

* புலி முதலியவற்றின் வரி தோன்ற.

லும் காப்பாகக் கட்டிய நூலுமே கிடந்தன; பூத்தொழி லுடைய பட்டாடை உடுத்த அரையில் நூலாற் செய்த மாசேறிய ஆடை கிடந்தது; கையினுல் தடவாமையால் உலர்ந்த மெத்தென்ற மயிர்கள் சிதைந்து நெற்றியிற் படும்படி கிடந்தன. இவ்வாறு கூதிர் காலத்து நடுயா மத்தே அரசி துயிலின்றிக் கிடந்தாள். அப்பொழுது அவள் தோழியர், "உனது மனதுக்கினிய வர் இப்பொழுதே வருவர்" என்பன போன்ற பொருளோடு புணராப் பொய் மொழியும் மெய் மொழியுமாகிய உரைகள் பலவற்றைச் சொல்லித் தேற்றினர்; அவள் அவைகளைக் கேட்டும் தேருளாயினுள். மெழுகு பூசிவழித்த கட்டிலின் மேற் கட்டி மேலே புதிதாக எழுதிய திங்களின் பக்கத்தே இருக் கும் உரோகிணியைப் பார்த்து, "இது போன்று யாமும் பிரிவின்றியிருக்கப் பெற்றிலேமோ" என்று சிந்தித் துப் பெருமூச்செறிந்தாள். கண்களினின்றும் ததும்பு கின்ற நீரைத் தனது * முடக்கு மோதிரம் அணிந்த சிவந்த விரலால் எடுத்துத் தெறிந்தாள். மாந்தளிர் போன்ற மேனி யும் அம்மேனியின் இடையே பரந்த சுணங்கும், மூங்கில் போற் றிரண்ட மெல்லிய தோளும், கச்சினுல் வலித்துக் கட்டப்பட்ட தாமரை முகைபோன்ற தனங்களும், ஒடுங்கி வளைகின்ற இடையும், மெத்தென்ற தன்மையும் உடைய ராகிய தோழியர், அவளது செம்பஞ்சு ஊட்டப்படாத அடிகளைத் துயில் உண்டாகுமாறு மெல்ல வருடினுர்கள். நிறங்கள் ஊட்டி எழுதப் பெருத வடிவுடைய ஓவியம் போன்றவளாய் தனிமையோடு கிடக்கும் அன்புமிகு கின்ற அரிவைக்குக் கொற்றவையை நோக்கிப் பரவு கின்றவள் கூறுகின்றுள்.

தோழியர் அரசியைத் தேற்றுதல்

---

* முடக்கு—மீனின் அவென்ற வாய் போன்ற மோதிரம்

அம்மா! கேட்பாயாக. சேரன், செம்பியன், திதியன், எழினி, எருமையூரான், இருங்கோவேண்மான், பொருநன் முதலிய எழுவரோடு பொருதல் குறித்துச் சென்ற அரசன் மாற்றாரின் பாசறையிடத்துள்ளான்.

கொற்றவையைப் பரவும்தேவராட்டி கூறுகின்றாள்

நெற்றிப் பட்டத்தையுடைய யானைகளைக் கொன்ற வீரர் மாற்றாரின் விளங்கும் வாளால் வெட்டிக் காயப்படுத்தப்பட்டனர். அரசன் அவர்கள் புண்களைப் பரிகரித்தற்கு நடுயாமத்தே நித்திரை கொள்ளாதவனாய் வெளியே போந்து திரிவான். வாடைக்காற்று வீசுந்தோறும் விளக்குகள் தெற்கு நோக்கிய தலையுடையனவாய் எரியும். வேப்பமாலையைத் தலையிலே கட்டிய வேலுடன் முன்னே நடந்து செல்கின்ற படைத்தலைவன் புண்பட்ட வீரரை முறையே காட்டுவான். அரசன் அவர்களின் அகம் மலரும்படி முகமலர்ந்து இன்னுரை கூறுவான். ஆங்காங்குக் கட்டி நிற்கும் குதிரைகள் தம்மீது விழும் மழைத்துளிகளை உதறும். அரசன் வாளெடுத்தற்குத் தோளிலே வைத்த வலக்கையனாய் இடத்தோளினின்றும் நழுவி வீழ்கின்ற உத்தரியத்தை இடப்பக்கத்தே அணைப்பான். முத்துமாலை கட்டப்பட்ட வெற்றிக்குடை மழையை மறைக்கும். இவ்வாறு பாசறையிலிருந்து போர் செய்கின்ற தொழிலில் அரசனுக்கு வெற்றியுண்டாகி இனிது முடிவதாக.

[இது தோழி நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நின்றதாகச் செய்யப்பட்ட பாடல். அறத்தொடு நிற்ற லென்பது களவை வெளிப்படுத்தல். தலைவி பாங்கிக்கு அறத்தொடு நிற்கும், பாங்கி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்கும், செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நிற்கும், நற்றாய் தந்தை தன்னையருக்கு அறத்தொடு நிற்கும்.]

தோழி நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நிற்றல்

தாயே! வாழ்வாயாக; அன்னாய்! யான் கூறுவதை விரும்பிக் கேட்பாயாக. விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய எனது தோழி தன்னுயிரைத்தான் வைத்திராமைக்குக் காரணமாகிய தாங்குதற்கரிய ஓர் எண்ணத்தை மறைத்து வைத்திருக்கின்றாள். அந்நினைவினால் அவளது ஆபரணங்கள் நெகிழ்ந்தன. மருந்தினால் மாற்றற் கரிய அவளது நோயை உனக்குச் சொல்லுதல் எளிதன்று; ஆகவே அதனை நான் என்னுள்ளே அடக்கி வைக்கலாயினேன். அவளுடைய அழகு கெட்டது; தோள்கள் மெலிந்தன; வளைகள் கழன்றன. இவ்வாறு நிகழும்படி அவள் தனிமையால் வருந்தும் வருத்தத்தைக் கண்டும் அது நேர்வதற்குரிய காரணம் யாது என அறியும் அறிவு இல்லையாயினை. நீ வருத்த மடைந்து ஊரிடத்துக் கட்டினாலும் கழங்கினாலும் அறிந்து குறி சொல்லு

* இஃது ஆரிய அரசன் பிரகத்தனுக்குத் தமிழறிவுறுத்தற் பொருட்டுக் கபிலர் பாடியது. காலம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு.

வாரை வினவினர். அவர் அது தெய்வத்தால் நேர்ந்த வருத்தம் எனக்கூறினர். ஆதலினால் நீ பன்னிற மலர்களும் தூபங்களும் சந்தனம் முதலியவும் கொடுத்துப் பல தெய்வங்களை வழிப்பட்டனை. அதனால் அந்நோய் தணியாமை கண்டு வருத்த முற்று வருந்தினாய். யான் அவளிடத்துள்ள ஆற்றுதற்கரிய நோய் யாதெனக் கேட்டேன். அவள் என்னை நோக்கி, "முத்தாலும் மணியாலும் பொன்னாலும் செய்த அரிய அணிகலன்கள் தொலைந்தனவாயினும் அவை பின் கிடைக்கவும் பெறும். அதுபோலன்றிக் குணங்களின் அமைதியும், மேம்பாடும், ஒழுக்கமும் கெட்டால் அக்குற்றத்தைக் கழுவி முன் போலப் புகழை நிறுத்துதல் குற்றமற்ற அறிவினையுடைய முனிவர்க்கும் முடிவதன்று எனப் பழைய நூல்களை உணர்ந்த அறிஞர் கூறுவர். தலைவரும் யானும் காதல் மணஞ் செய்து கொண்டோமென்பதை நாம் இருவரும் தாய்க்குத் தெரிவித்துக் கொள்வோமாயின் நமக்குப் புகழ் இன்றிப் பழி வருவதில்லையாகும். இவ்வாறு நாம் நம் காதல் மணத்தை வெளிப்படுத்தியபின்பு, தமர் தலைவர்க்கே நம்மைக் கொடுக்கநேர்ந்திலராயினும் நாம் உயிர் போகும்வரையும் இவ் வருத்தத்தைப் பொறுத்திருந்தால் நமக்கு மறுமையில் இக்கூட்டம் வருவதாகும்" என்று கூறினாள்; மான் போன்ற பார்வையின்றி மயங்கிய நோக்கங்கொண்டு செயலொழிந்து அயர்ந்து ஆற்றமுடியாத நோய் உடையளாயினாள். நினக்கும் இவள் வருத்தத்துக்கும் அஞ்சி இரண்டு பெரிய அச்சத்தாலே யானும் இருபகை அரசரைச் சந்து செய்விக்கும் சான்றோரைப் போல வருந்துகின்றேன். இருகுடிகளும் ஒத்திருத்தலையும் குணத்தையும் சுற்றத்து உதவிகளையும் ஒத்து நோக்கி இக்களவு மணத்தைச் செய்தோம். முன்பு அது நிகழ்ந்த வகையைச் சொல்ல விரும்

பினேன். தாயே! அதனைக் கேட்டுக் கோபம் கொள்ளா திருப்பாயாக.

தலைவியும் தோழியும் தினைப்புனத்தே கிளி ஓட்டுதல்

"பெரிய கதிர்களையுடைய தினையுள் வீழ்கின்ற கிளிகளை ஓட்டிப் பகற்பொழுது கழியாமுன் வீடு சேர்வீராக" என்று எங்களைப் புனத்தே போக்காநின்றாய். யாங்களும் சென்று மரத்தினுச்சியிலே அமைக்கப்பட்ட பிரம்பினால் பின்னி அமைத்த பரணில் ஏறி இருந்தோம்; இருந்து கவணும் தட்டையும் பிறவுமாகிய கிளியோட்டும் கருவிகளை முறையே கையில் எடுத்து, "ஆயோ" என்னும் சொற்களை நடுவே சொல்லிக் கிளிகளை ஓட்டினோம். வெய்யில் மிகுந்த பகற்காலத்தே பறவைகள் தாம் விரும்பும் சேக்கைகளுக்குச் சென்றன. கடலிடத்தே நீரை உண்ட மேகம் குறு முழக்கஞ் செய்து முருகக் கடவுளின் வேல் போல் விளங்கும்படி மின்னி மலையிடத்து மழையைப் பொழிந்தது. மலைச்சிகரத்தினின்றும் வெள்ளிய அருவி குதித்தோடிற்று. பளிங்கைக் கரைத்து ஊற்றினாற் போன்ற நீரிடத்து

நாங்கள் சுனை ஆடினோம்

விருப்புடையேமாய் அதனிடத்தே விளையாடி நமக்கு விருப்பமாகிய பாடல்களைப் பாடினோம். பொன்னிலே அழுந்தின நீலம் போன்று முதுகிலே தொங்கும் கூந்தலின் நீரைப் பிழிந்தோம். எங்கள் கண்கள் சிவந்திருந்தன. பின்னர் அம்மலைச் சாரலிடத்துள்ள சிவந்த பூக்களையும் மலை எருக்கு, சிவந்த கோடல், ஆம்பல் அனிச்சம், செங்கழுநீர், குறிஞ்சி, வெட்சி, செங்கொடுவேரி, தேமா, செம்மணி, பெருமூங்கில், எறுழ், மராமரம், கூவிரம், வடவனம், வெள்ளிய வெட்டப்பாலை, பஞ்சாய்க் கோரை, வெண்காக்கணவம், கருவிளம், பயினி, வானி, குரவம், பச்சிலை, மகிழ், காயா,

ஆவிரை, சிறு மூங்கில், சூரை, சிறுபூளை, குன்றி, முருக்கிலை, மருது, கோங்கு, மஞ்சாடி, பாதிரி, செருந்தி, புனலி, கரந்தை, காட்டுமல்லிகை, மா, தில்லை, பாலை, முல்லை, கஞ்சா, பிடவம், செங்கருங்காலி, வாழை, வள்ளி, நெய்தல், தெங்கின் பாளை, செந்தாமரை, ஞாழல், மௌவல், கொகுடி, பவழக்கான் மல்லிகை, சாதி கருந்தாமரைக் கொடி, வெண்கோடல், தாழை, சுரபுன்னை, காஞ்சி, கருங்குவளை, ஓமை, மாவம், இண்டம், இலவம், கொன்றை, அடம்பு, ஆத்தி, அவரை, பகன்றை, பலாசம், அசோகம், வஞ்சி, பிச்சி, கருநொச்சி, தும்பை, திருத்துழாய், தோன்றி, நந்தியாவட்டம், நறை, புன்னை, பருத்தி, பீர்க்கு, குருக்கத்தி, சந்தனம், அகில், நாரத்தம், நாகம், இருவாட்சி, குந்தம், வேங்கை, ஒண் செங்காந்தள் முதலியவற்றின் விரும்பப்படும் பூக்களை எல்லாம் பறித்து மழையினற் கழுவப்பட்ட பாறைமீது குவித்தோம்; ஆயோ என்று இடையிடையே ஒலித்துக் கிளிகளை ஓட்டினேம்; தழைகளைக் கொய்து அரையிலே தழை உடையை உடுத்தோம்; மெல்லிய மலர்களை மிருதுவான கரிய கூந்தலில் அழகுபெறச் சாத்தினேம்; பின்னர் நெருப்புப் போன்ற நிறத்துடன் விளங்கும் அழகிய தளிருடைய அசோகின் பூந்தாது உதிர்கின்ற குளிர்ந்த நிழலில் போயிருந்தோம். அப்பொழுது ஓர் அழகிய தோன்றல் வந்தான். அவன் மயிரிடத்து மயிர்ச் சாந்தைப் பூசி உலர்த்தி, அகிற்புகை ஊட்டி, அகில் நெய் தடவி முடிந்த நீலமணி போன்ற கொண்டை உடையன். அவன், மலையிடத்தும் நிலத்தும் மரக்கிளைகளிடத்தும் சுனைகளிடத்தும் பூத்த பன்னிற மலர்களால் தொடுத்த மாலைகளையும் தாழம் பூவையும் முடியில் அணிந்து

பூக்களைப் பறித்துப் பாறையில் குவித்தோம்

முருகன் போல் விளங்கினான்; சந்தனம் பூசிய அவனது மார்பிடத்துப்பல ஆபரணங்கள் விளங்கின; சென்னியிலே சுற்றிய பிச்சிமாலையும் காதிற் செருகிய அசோகந்தளிரும் அழகு செய்தன. அவன் ஆடையின்மேல் துலங்கும்படி கச்சுக் கட்டியிருந்தான். பூண் இறுகப் பெற்ற கையில் வில்லையும் அம்பையும் ஏந்தி நின்றான். அவன் தன்னோடெதிர்த்த ஏறுகளை எல்லாம் வென்று புதிய ஆவைக்காணும் ஏறுபோல நம்முன் தோன்றினான்.

அழகிய தோன்றல் அவ்விடத்தே வந்தான்

மூங்கில் முளை போன்ற வெள்ளிய பற்களுடைய நாய்கள் இமை கொட்டாது எங்களைப் பார்த்து வளைந்து வரலாயின. யாம் மிகுந்த அச்சம் அடைந்தேமாய் வேறு இடத்தே செல்லாநின்றோம். அப்போது அப்பெருந்தகை யாம் வெருவுதற்கு அஞ்சி இனிய மொழிகளைச் சொல்லி எமது அழகைப் புகழ்ந்துரைத்தான். பின்னர். "இளையீர்" என எம்மை விளித்து, "இவ்விடத்தே கணைக்குத் தப்பி வந்த யானையைப் பார்த்ததுண்டோ?" என்று கேட்டான். அதற்கு யாம் பதில் எதுவும் கூறாது நின்றோம். அதுகண்டு அப்பெருந்தகை "மெல்லியலீர் தப்பி ஓடி வந்த விலங்கைக் காட்டித்தாரீராயினும் என்னுடன் ஒரு வார்த்தை பேசுதல் நுங்கட்குப் பழியாகுமோ" என்று கூறினான்; தழை பரந்த பூக்களுடைய கொம்பரை முறித்துப் பரிக்கோலை மதியாத மதயானைபோல ஓச்சிக் கல்லென்னும் ஓசைபடக் குரைக்கும் வேட்டை நாய்களின் ஓசையை மாற்றி யாங்கள் வார்த்தை சொல்வதோர் காலத்தை எதிர்பார்த்து நின்றான். இஃது இவ்வாறாகக் குறிய கால்களையும் தினை வைக்கோலினால் வேய்ந்த கூரையையும் உடைய குடிசையிலிருக்கும் குறமகன் பிணைபோன்ற நோக்கையுடைய மனைவி தானே சமைத்த

கள்ளை எடுத்துக்கொடுக்க அதனை உண்டு தினைப் புனத்தைக் காவல் செய்ய மறந்தான். ஆகவே யானை தினைப் புனத்தை அழித்தது. அதனைக்கண்டு வருத்தம் மிகுந்த வருகிய குறவன் பாம்பின் வடிவினதாகிய வில்லை வளைத்து அம்பை எய்து தட்டையைத் தட்டி வாயை மடித்துச் சீழ்க்கை அடித்து யானையைப் புனத்தினின்றும் வெருட்டினான். கோபம் மிகுந்த யானை மரங்களை முறித்து இடியேறுபோல் ஆரவாரஞ் செய்து கையை நிலத்தில் அடித்து எமனைப்போல எங்கள்மீது நெருங்கி வந்தது. நாம் அதனைக்கண்டு நடுக்கமுற்று உயிர் பிழைக்கும் ஓரிடத்தைப் பெறவேண்டி நாணைக் கைவிட்டு வளைகள் ஒலிப்ப அக்குரிசிலைச் சார்ந்து தெய்வமேறின மயில்போல நடுங்கி நின்றோம். அக்குரிசில் வில்லை நன்றாக வளைத்து யானையின் முகத்தில் அம்பைச் செலுத்தினான். புள்ளியினையும் புகரினையுமுடைய மத்தகத்தில் அம்புபட்டு உருவின புண்ணிலிருந்து, முருகனால் வருத்தமுற்ற மகளிர்க்கு வெறியாடு களத்தில் குருதி குதிக்குமாறு இரத்தம் பெருகிற்று. அவ்வேழம் அவ்விடத்தில் நிற்றல் ஆற்றாது புறங்கொடுத்து ஓடிற்று. அதன்பின் நாம், முருகவேளுக்கு மலையிலுறையும் தெய்வமகளிர் கைகோத்தாடுவது போன்று கடம்பின் அரையினை நெருங்கச் சூழ்ந்த மாலைபோல் கை கோத்துக்கொண்டு ஆற்றின் பெருக்கிலே குதித்து விளையாடினோம். இடிகரையினின்ற வாழை மரத்தை இழுப்பது போல ஆற்றோட்டம் எங்களை இழுத்துச் சென்றது. அது கண்டு அழகிய மாலை அணிந்த ஆண்டகை விரைந்து வந்து எங்களை எடுத்துத் தலைவியைப் பார்த்து, "நினது அழகிய நலத்தை நுகர்

அவன் நம்மை யானையினின்றும் காத்தான்

ஆற்றோட்டம் எங்களை இழுத்துச் சென்றது

வேன், நின்னை நீங்குவேனெனச் சிறிதுமஞ்சாதே" என்று சொன்னான்; அவளின் ஒளி பொருந்திய நெற்றியைத் துடைத்து நெடுநாள் இக்களவொழுக்கம் நிகழவேண்டு மென நினைத்து என் முகத்தை நோக்கிச் சிரித்தான். அங்ஙனம் அவன் அணுகிய போது அவளுக்கு இயல்பாகிய நாணமும் அச்சமும் அவ்விடத்து வந்து தோன்றுகையி னாலே விரைய அவனிடத்தினின்றும் நீங்க முயன்றாள்; அவன் விடாதவனாய் அங்ஙனம் நின்ற நிலையிலே கையாலே அணைத்து இவள் மார்பு தன் மார்பிலே ஒடுங்கும்படி தழு வினான்.

மிளகு பழம் சிந்திக்கிடக்கும் நீண்ட பாறையிடத்து மாம்பழங்களும் பலாப் பழங்களும் உதிர்ந்து கிடக்கும். இவற்றின் சாற்றினால் முற்றிய கட்டெளிவை நீரெனக் கருதி மயில்கள் உண்ணும்; உண்டு ஊர் களின் நடுவே கொண்டாடும் விழாக்களில் வாத்தியங்கள் ஒலிப்பக் கயிற்றிலே ஏறி ஆடுகின்ற மகளிர் தாளத்தினால் தளருமாறு போலத் தளரும். இவ்வியல்பினதாகிய மலை

மயில்கள் கயிற்றில் ஏறி ஆடுமகற் போல் தளரும் மலை நாடு.

நாட்டையுடையவன் தான் முயங்குதலால் இவள் உள் ளத்து விரும்புவது மேல் வரைந்து கொண்டு இல்லறம் நடத்துவதாயிருக்கு மென்று உட்கொண்டான்; பலரும் வந்து உண்ணும்படி அகன்ற கதவு திறந்து கிடக்கின்ற வாயிலையுடைய செல்வமிக்க நகரிடத்து மிடாக்களில் வருவார்க்கெல்லாம் இடும்படி சோறு சமைக்கப்பெறும். அது போலச் செல்வமிக்க மனை பொலிவு பெறும்படி உயர்ந்த எமது சுற்றத்தினர் விருந்துண்டு எஞ்சிய நிண மொழுகும் நெய்மிக்க சோற்றை நீ இட நாணுண்டல் உயர்ந்ததாகும்" என்று கூறினான்.

அவன் மலையிடத்துள்ள முருகனைக் கை தொழுது பிரியேன் எனக்கூறி அவ்விடத்துள்ள தெளிந்த அருவி நீரைக் குடித்துச் சூள்உறவு செய்தான். தேவர்களும் விரும்பும் குகைகளிலுள்ள பூஞ்சோலையிலே களிறு கூட்டின கூட்டத்தை அன்றைப் பகற் பொழுதெல்லாம் போக்கினன். ஞாயிறு ஏழு குதிரை பூண்ட தேரை யேறிப் பகற் காலம் கழியும்படி மேற்கு மலையில் மறைந்தது. மான் கூட்டம் மரத்தடியிற் திரண்டது. பசுக் கூட்டங்கள் கன்றுகளை அழைக்கும் குரலுடையனவாய் மன்றுகள் நிறையும்படி புகுந்தன. கொம்பு போன்ற வளைந்த வாயையுடைய அன்றில் உயர்ந்த பெரிய பனையின் உள் மடலிலேயிருந்து பேட்டை அழைத்தது. பாம்பு தான் மேய்தல் காரணமாகத் தன்னிடத்துள்ள மாணிக்கத்தை ஈன்றது. இடையர் பல இடங்களினின்றும் ஆம்பல் என்னும் பண்ணினையுடைய அழகிய இனிய குழலிடத்துத் தெளிந்த ஓசையைப் பலகாலும் பரப்பினர். ஆம்பலின் அழகிய இதழ்கள் முறுக்கவிழ்ந்தன. பார்ப்பார் அந்திக் காலத்துச் செய்யும் தொழில்களைச் செய்தனர். செல்வமுடைய மனைகளில் வளைகளை அணிந்த மகளிர் விளக்கை ஏற்றி அந்திக்காலக் கடமைகளைச் செய்தனர். காட்டில் வாழ்வார் விண்ணைத்தீண்டும் பரணிலிருந்து தீக்கடைகோலாலே நெருப்பைப் பிறப்பித்து எரிந்தனர். மேகம் பெரிய மலையிடத்தைச் சூழ்ந்து கறுத்தது. காட்டிலுள்ள விலங்குகளெல்லாம் கல்லென்னும் ஓசையுடையவாய் ஒன்றற்கொன்று மாறிக் கூப்பிட்டன. பறவைகள் காடுகளிலிருந்து ஒலித்தன. இவ்வாறு கோபித்த வேந்தனுடைய போரைப் போல இருண்ட மாலைக்காலம் வந்தது.

மாலைக் காலம்

"விளங்குகின்ற பூணியினையுடையாய்! உனது சுற்றத்தார் உனது முன்கையைப் பிடித்து நமக்குத்தர நாட்டிலுள்ளார் எல்லாரும் அறியும் நல்ல கலியாணத்தைப் பின்பு நிகழ்த்துவோம். களவொழுக்கத்தாற் பெறும் பேரின்பம் பெறுதற்கு இங்ஙனம் சில நாள் ஒழுகினேம் என்று நினைந்து நெஞ்சு கலங்காதிருப்பாய்" என அவள் நெஞ்சில் வருத்தந் தீரும்படி சொன்னான்; சொல்லிப் பசுவோடு நிற்கும் கன்றுபோல விடாமல் எம்மோடு கூட வந்து நம்மூர் வாயிலிலுள்ள நீருண்ணும் துறையில் எம்மை விட்டு மீண்டான். அச்சேர்க்கை தொடங்கிய அந் நாட்டோன்றிய விருப்பத்தோடே எந்நாளும் அவன் இரவுக் குறியிடத்தே வருவான். அங்ஙனம் வரும் போதெல்லாம் ஊர் காவலர் கடுகிக் காத்தாராயினும், கோபமுடைய நாய் குரைத்ததாயினும், நீ துயிலுணர்ந்தாயாயினும், நிலவு வெளிப்பட்டு எறித்ததாயினும், மூங்கிலை ஒத்த அவள் மெல்லிய தோளில் பெறும் இனிய துயிலைப் பெறாது போவான். நாம் செய்யாத குறியைக் குறியெனக் கருதித் தலைவியை எதிர்படாது சென்றாலும் அவன் மறுபடியும் நமது மனைக்கு வருவதற்கு வெறுப்படைய மாட்டான். அவன் இளமைப் பருவத்தைக் கடந்தவனும் அல்லன்; நற்குணங்கள் மாறுதற்குரிய செல்வச் செருக்கால் தன் குலத்துக்குரிய நற்குணங்களில் எந்நாளும் நீங்கியதுமிலன். பிறர் கூறும் பழிமொழி முதலியவற்றால் இரவுக் குறியிலே கூடுதற்கு வருதல் ஒழுக்கமன்றென்று நினைத்து அவன் வரைந்து கொண்டு இல்லறம் நடத்துதலே நல்லொழுக்கமென்று தலைவி துணிந்தாள். அதனால் இவளுடைய மதர்த்த கண்கள் கலங்கின. பின்னர் இவள், அவர் வருகின்ற மலையிடம் புலி, யாளி

தலைவி வரைந்து போவதை விரும்பினாள்

முதலியன துன்பம் செய்வனவாயிருக்குமென்று நினைத்தாள். அப்போது அவள் வலையிலகப்பட்ட மயிலைப் போலத் தனது நலம் போம்படி மெலிந்து, கண்களில் வீழ்கின்ற நீர் நாள்தோறும் மார்பிலே துளிப்பக் கலங்காநின்றாள். இதுகாண் நல்வினை நிகழ்ந்தவண்ணம். [இவ்வாறு தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றாள்.]

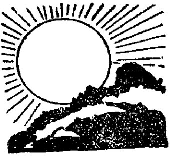

குற்றமில்லாத புகழையுடைய காவிரியாறு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிற் றோன்றிக் கடலிடத்தே பாயும். வெள்ளி என்னும் விண்மீன் தான் நிற்றற்குரிய வடதிசையில் நில்லாது தென் திசைக்கண் சேரினும் தன்னைப் பாடுகின்றதும் துளியாகிய உணவை உடையதுமாகிய வானம்பாடி மழைத்துளியைப் பெறாது புலரும்படி வானம்பொய்ப்பினும் பொன்கொழிக்கும் காவிரியிடத்தில் நீர் வறளாது. இவ்வகைச் சிறப்பமைந்த ஆற்றின் கரையிடத்தே சோழ வளநாடுள்ளது.

காவிரி ஆறு வற்றாத வளமுடையது

மருத நிலத்தே ஒன்றற்கொன்று அண்மையிலுள்ள ஊர்களுண்டு. வயல்கள் மிக்க விளைவைக் கொடுக்கும். ஆங்காங்கு இடப்பட்டுள்ள கருப்பஞ்சாறு காய்ச்சும் கொட்டில்களில் எழுந்த தீம்புகை படுதலால் வயலிடத்தேயுள்ள நெய்தற்பூ வாடும். செந்நெற் கதிரை உண்டு வயிறு பருத்த எருமைகள் ஆங்காங்கு கிடக்கும் நெற்குதிர்களின் நிழலில் உறங்கும். விளைவு நீங்காத அகன்ற கழனிகளில் குலைத்தெங்கும், குலை வாழையும், காய்க்கமுகும், மணநாறும் மஞ்சளும், பல இன மரங்களும், குலைகளையுடைய பனையும், பரந்த அடியினையுடைய சேம்பும், முளையினையுடைய இஞ்சியும் நெருங்கி வளரும்.

மருத நிலம்

---

* இது கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் கரிகாற் பெருவளத்தானைப் பாடியது. காலம் கி. பி. 60—90.

சிறார்களிடத்தே மனைகளின் முற்றத்து உலரவைத்த நெல்லைக் கோழி தின்னாதபடி ஒள்ளிய நுதலும் அழகுமுடைய சிறு பெண்கள் காவலாக இருப்பர். அவர்கள் நெல்லைத் தின்னும் கோழிகளைத் தமது பொன்னாற் செய்த மகரக் குழைகளால் எறிந்து ஓட்டுவர். காலிடத்தே தண்டை அணிந்த சிறார் குதிரை பூட்டாமற் கையாலுருட்டும் மூன்று உருளைகளுடைய சிறு தேர்களை முற்றத்தே உருட்டி விளையாடுவர். அம்மகரக் குழைகள் அத்தேருருள்களை உருளாதபடி தடுக்கும்.

முற்றத்தே சிறுவர் தேருருட்டி விளையாடுவர்

சோழநாட்டின் பல ஊர்களிலும் சென்று உமணர் விற்ற உப்பின் விலையாகப் பெற்ற நெல்லை ஏற்றிவந்த படகுகள் பந்தியிலே நிற்கும் குதிரைகளைப்போலக் கழி சூழ்ந்த நெய்தல் நிலத்தே கட்டி நிற்கும். புது வருவாயுடைய தோப்புகளுக்கு வெளியே பூஞ்சோலைகள் காணப்படும். அச்சோலைகளிலுள்ள பொய்கைகளில் திங்களைச் சூழ்ந்து மகம் என்னும் விண்மீன் விளங்கினாற் போன்று மணங் கமழும் பன்னிற மலர்கள் நிரம்ப மலர்ந்திருக்கும். காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் இம்மையிலும் மறுமையிலும் காமவின்பத்தைத் கொடுக்கும் ஏரிகள் எங்கும் காணப்படும்.

நெய்தல் நிலத்தே நெல்லேற்றிய படகுகள் கழிகளில் கட்டி நிற்கும்

உணவு அடும் அடுக்களைகளுக்குப் புலியின் வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டனவும் பலகைகளைப் பொருந்திச் செய்யப்பட்டனவுமாகிய கதவுகள் உண்டு. அதனைச் சுற்றியுள்ள மதிலின் வாயிலில் திருமகளின் வடிவம் தீட்டப்பட்டிருக்கும். அடுக்களையிற் சமைத்த மிக்க சோற்றை வடித்தலால் ஒழுகிய கஞ்சி ஆற்றின் வெள்ளம் போலப் பெருகி ஓடும்.

அடுக்களையி னின்றும் பெருகிய கஞ்சியைக் குடிக்கச் சென்ற மாடுகள் போரிடும்

அதனைக் குடிக்க விரும்பிச் சென்ற எருதுகள் ஒன்றோடு ஒன்று சண்டையிடுதலால் அது மண் கலந்து சேறாய்ப் பின் தேர்கள் ஓடுதலால் புழுதியாய் எழும்; எழுந்து பலவேறு ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்ட வெள்ளிய அரண்மனை மீது படியும். அதனால் அதன் சுவர்கள் வெண்ணீற்றிற் புரண்ட களிற்றியானையின் தோற்றம் போல விளங்கும்.

அமணப் பள்ளி

குளிர்ந்த சிறிய குளங்களை உடைய முற்றத்தையும், பெரிய எருத்திற்கு வைக்கோலிடும் பல சாலைகளையு முடைய தவஞ் செய்யும் அமணப் பள்ளிகளும் ஆங்காங்கு காணப்படும்.

ஓமஞ் செய்யும் முனிவர்

விளங்குகின்ற சடைமுடியுடைய முனிவர் தாம் தங்கும் இளமரக் காவிலே நெருப்பில் நெய் பெய்து ஓமஞ் செய்வர். அப்புகையினைக் கண்டு முகிலென அஞ்சிய குயிற் சேவல்கள் அச்சோலையில் இருத்தலைவெறுத்துத் தம் பெடைகளோடும் அவ்விடம் விட்டுச் செல்லும்; பூதங்கள் காவலாயிருத்தலாற் புகுதற்கரிய காளி கோட்டத்திற் சென்று கல்லைத்தின்னும் புறாக்களோடு ஓர் ஒதுக்கிடத்தே தங்கியிருக்கும்.

பனையிலிருக்கும் பறவைகள் அஞ்சும்படி கல் எறிகின்ற கவண்களை உடையவர்களும் வலிய தொழில்களைச் செய்கின்றவர்களுமாகிய பரதவர், இறால் மீனின் சுட்ட தசையையும், புழுக்கிய வயலாமை இறைச்சியையும் உண்பர்; வயலிலே படர்ந்த அடம்பின் பூவை மாலையாகக் கட்டித் தலையில் அணிவர்; நீரில் நின்ற ஆம்பற் பூவைப்

பறித்துச் சூடுவர். ஆகாயத்தே வலமாக எழுகின்ற விண்மீன்களைப்போல அகன்ற மன்றிலே கூடுவர்; ஆட்டுக்கடாக்களையும் கவுதாரிகளையும் போர் செய்ய விட்டுவிளையாடிப் பொழுது போக்குவர். அவ்வாறு போர் செய்வித்தலினாலே மாறுபட்டு எழுந்த சினத்தால் வாரடித்த கருமணலுடைய மணல் மேடுகளுள்ளதும் முதிய கிளைத்த மரங்கள் நிற்கப் பெறுவதுமாகிய வெளியிடத்தே செல்வர்; சென்று கல்லிடத்தே நின்று தெய்வமானவனை யும் அவனுக்கு வைத்த கிடுகையும் வேலையும் போலத் தமது கிடுகையும் வேலையும் ஊன்றி முதுகு கொடாமல் கையால் குத்தியும் படைக்கலங்களால் வெட்டியும் ஒருவர் உடம்போடு ஒருவர் உடம்பு முட்டும்படி கலந்து பொழுது போக்காகப் போர் செய்வர். பாக்கங்களி லுள்ளவர் இவ்வகையான பகையை அல்லது பிறப்கையை அறியார்.

பரதவர் ஆட்டுக் கடாக் களையும் கவு தாரிகளையும் போர் செய்ய விட்டு விளை யாடுவர்

குட்டிகளுடைய பன்றிகளும் கோழிகளும் சிறிய கிணறுகளுமுள்ள செம்படவர் புறச் சேரியில் செம்மறிக் கடாக்களோடு கௌதாரிகள் விளையாடும். அழகற்ற தலைப்பினையுடைய பரதவர் பூரணைக்காலத்தே கரிய கடலிடத்தே மீன் பிடிக்கச் செல்லாது மனைகளில் தங்கி யிருப்பர்; பசிய தழை உடையணிந்த கரிய நிறத்தினராகிய தமது மகளிரோடு நெடிய தூண்டிற் கோல்கள் சார்த்திக் கிடக்கும் குறிய இறப்பினையுடைய வீடுகளின் நடுவே இருளைப்போல வலைகள் கிடந்து உலரும் மணலுடைய முற்றத்தே கூடுவர்; அங்குச் சினைச் சுறவின் கொம்பை நடுவர். அதனிடத்து ஏறிய தெய்வத்தை வழிபடுதல் காரணமாக விழுதுடைய தாழையின் அடியிடத்தே

நின்ற வெண்டாளியின் குளிர்ந்த பூவாற் கட்டிய மாலையை அணிவர். மடலையுடைய தாழையின் பூவைச் சூடுவர். மேலே கரகரப்புடையதாகிய பனையிலிருந்து இறக்கிய கள்ளையும் நெல்லாற் சமைத்த கள்ளையும் குடித்துக் களித்து விளையாடுவர். பின்பு எல்லோரும் புலால் நாற்றத்தையுடைய மணலிடத்தே பூக்களையுடைய கடற்கரையிற் கூடி இருந்து, தெளிந்த நீருடைய கடலிடத்தே கலங்கிய நீருடைய கவிரியாறு, கரிய மேகஞ் சூழ்ந்த செக்கர் வானம் போலவும் * தாய்முலையைத் தழுவிய குழவி போலவும் கலக்கின்ற ஒலியுடைய புகார் முகத்தே தமது தீவினைபோகும்படி நீராடுவர். ஆடியபின் அவ்வுப்பு நீங்க ஆற்று நீரிலே குளித்தும் நண்டுகளைப் பிடித்தாட்டியும், பரந்து வருகின்ற திரைகளைக் காலால் மிதித்தும் மணலினுற் பாவைகளைச் செய்தும் ஐம்புலன்களால் நுகரப்படுவனவெல்லாம் நுகர்ந்து மயங்குவர். அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் நீங்காத விருப்புடையராய்ப் பகற் பொழுதை இவ்வகை விளையாட்டுகளிற் போக்குவர். இராக்காலத்தே அழகிய பெண்கள் சுவர்க்கத்தை ஒத்த உயர்ந்த மாடங்களிலிருந்து பாடல்களைக் கேட்டும் நாடகங்களைக் கண்டும், நிலாவிடத்தே பெறும் இன்பத்தை நுகர்ந்தும் கள்ளுண்டலைவிட்டு உயர்ந்த மதுவகைகளைப் பருகியும் மகிழ்ந்திருப்பர். பட்டாடையைக் களைந்து வெண்துகில் உடுத்துத் தம் கணவரைச் சேர்ந்த மகளிர் கள்ளின் மயக்கத்தால் தங்கணவர் சூடிய மாலையைத் தமதென்றெடுத்துச் சூடுவர் ; காதலர் தங்காதலியர் சூடிய மாலையைத் தமதென்றெடுத்தணிவர். இவ்வாறு இன்பம்

பரதவர் சுருக் கொம்பு நட்டு வருணனை வழி படுவர்

பெண்கள் உயர்நிலை மாடத்தே மகிழ்ந்திருப்பர்

* சிறிய பொருள் பெரிய பொருளோடு சேருதற்குவமை.

நுகர்ந்த ஆடவரும் மகளிரும் கண்ணுறங்கிய கடையாமத்தே மாடங்களில் விளக்குகள் எரியும். வைகறைக் காலத்தே கட்டுமரங்களிற் சென்ற பரதவர் மாடங்களில் எரிகின்ற விளக்குகளை எண்ணுவர்.

காலையில், அகன்ற கடைத்தெருவிலே பலருந் தொழுந் தெய்வங்களுக்குப் பாடுமகளிரின் பாடல்களோடு புல்லாங்குழல், யாழ், முழவு, முரசு முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க விழாக்கள் நடைபெறும்.

வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களையுடைய தாழைகள் நிற்கும் கடற்கரையிலுள்ள பரதவர் வாழும் அகன்ற தெருவிடத்தே காவலுடைய பண்டசாலையுள்ளது. கப்பல்களில் ஏறறும் பொருட்டு உள்நாடுகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மிகுந்த பண்டங்கள் சுங்கம் மதித்துப் புலிமுத்திரையிட்டுப் பண்டசாலை முற்றத்தே அடுக்கிக் கிடக்கும். மரக்கலங்களால் இறக்கப்பட்ட பண்டங்கள் புலிப்பொறி இடப்பெற்றனவாய்ச் சுங்கம் மதித்தற் பொருட்டுப் பண்டசாலை முற்றத்தின் ஒருபக்கத்தே குவிந்து கிடக்கும். இவ்வாறு நிலத்திலிருந்து கடலிற் பரப்புவதற்கும், கடலிலிருந்து நிலத்திற் பரப்புவதற்கும் காத்துக் கிடக்கும் பண்டங்கள், மேகம் தான் முகந்த நீரை மலையிடத்தே சொரிவதற்காகவும் மலையிடத்தே சொரிந்த நீரை மீண்டும் கடலிடத்தே பரப்புவதற்காகவும் பெய்கின்ற தன்மைபோல் இருக்கும். அரசனுடைய பொருளைப் பிறர் கொள்ளாமற் காக்கும் பழைய புகழினையுடைய சுங்கங் கொள்வோர் எரிகின்ற கடிய கிரணங்களையுடைய பகலவன் தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளைப் போல ஒருகாலும் ஓய்வின்றி நாடோறும் குறையாது சுங்கங் கொள்வர். மலையிடத்தே உலாவுகின்ற வருடைமான் போன்றவும் கூரிய

அரசினர் கடற்கரைப் பண்டசாலை

நகங்களை உடையனவும் ஆண்நாயகளும் ஆட்டுக் கடாக்களும் பண்டசாலை முற்றத்தே கிடக்கும் மூடைகளில் ஏறிக்குதிக்கும்.

அணுகிய படிகளுடைய ஏணிகள் நாற்புறத்தும் சார்த்தப்பட்ட வீடுகளுக்குப் பெரிய வாயில்களும் படிக்கட்டுகளும் நடைபாதைகளும் உண்டு. வானைத் தீண்டும் மாடங்களில் சிவந்த அடியினையும், தூசு போன்ற உடையினையும், பவள நிறத்தினையும், நெருங்கிய துடையினையும்; பசிய ஆபரணங்களையும், பெரிய அரையையும், மான் போல் நோக்கையும், கிளிபோல் மழலை மொழியையும், மயிலின் சாயலையுமுடைய அழகிய இளம் மகளிர் உலாவுவர்; தென்றற் காற்று வீசும் சாளரங்களின் எதிரே நின்று அங்காடித் தெருவிடத்தே மாதர் பாட, புல்லாங்குழல் ஊத, யாழ் வாசிக்க, முழவு கொட்ட, முரசு ஒலிப்ப விழாக் கொண்டாடப்படும் வெறியாடுதற்குரிய முருகக்கடவுளையும், பிறப்பறுத்தற்குக் காரணமான பலருந் தொழுந் தெய்வங்களையும் வளைகள் நெருங்கிய செங்காந்தள் மலர் போன்ற கைகளைக் குவித்து வணங்குவர்.

அழகிய மகளிர் மாடங்களிலிருந்து முருகன் விழாவையும் பிற கடவுளர் விழாக்களையும் காண்பர்

இல்லுறை தெய்வங்கள் மகிழும்படி வாயில்களில் கொடிகள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கும். கடைத்தெருவின் இருமருங்குகளிலும் எடுத்த துகிற் கொடி காட்டாற்றங் கரையினின்ற அழகு பொருந்திய கரும்பின் பூவைப் போன்று விளங்கும். தானியங்களை நிரப்பித் தாழிடப்பட்ட தானிய அறைகளிலே நாட்டிய கொடிகளும் தானிய அறைக்கு முன்னே சாணியால்

அங்காடியில் கொடிகள் நாட்டப்பட்டிருக்கும் காட்சி

மெழுகி வெள்ளரிசியைப் பலியாகத் தூவிய கவிந்த பந்தரின் கால்களில் மாட்டிய கொடிகளும் அசையும். பல நூல்களை முற்றக்கற்ற ஆசிரியர் பிறர்க்கு மெய்ப்பொருள் தெருட்டுதற்கு நாட்டிய அச்சந்தரும் கொடிகளும், அசையாத கம்பத்தை அசைக்கும் யானைகளைப் போலக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ள துறைமுகத்தே நிற்கும் மரக்கலங்கள்மீது எடுக்கப்பட்ட கொடிகளும் விளங்கித் தோன்றும். கள்விற்றற்கு அடையாளமாகக் கொடிகள் உயர்த்தப்பட்ட கட்கடைகளின் முற்றத்தே சிலர் மீன்களையும் இறைச்சியையும் அறுத்துப் பொரிப்பர். இக்கொடிகளோடு வேறுவேறு கொடிகளும், அழகாற் சிறந்த பெருங் கொடிகளும் நிறைந்தமையால் அவற்றின் நிழலாலே ஞாயிற்றின் கிரணங்கள் வீதியில் நுழைய மாட்டாவாயின.

வீடுகளிலும் கடைகளிலும் பிறவிடங்களிலும் நாட்டிய கொடிகள்

கடவுளரது பாதுகாவலினாலே, காற்றின் உதவியால் ஓடும் மரக்கலங்களிற் கொண்டுவந்த குதிரைகளும், மிளகு பொதிகளும், மேருவிலே பிறந்த மாணிக்கமும் பொன்னும், பொதியின் மலையிற் பிறந்த சந்தனமும் அகிலும், தென்றிசைக் கடலிற் பிறந்த முத்தும், கீழ்த்திசைக் கடலிற் பிறந்த பவளமும், கங்கையாற்றில் உண்டாகிய பொருளும், பர்மா தேசத்திலுண்டான நுகரும்பொருள்களும், சீனம் முதலிய இடங்களினின்றும் வந்த கற்பூரம் பனிநீர் முதலியனவும், காவிரியிலுண்டான பொருள்களும், இலங்கையிலுண்டாய உணவுப் பொருள்களும் இவையல்லாத பிற பொருள்களும் புகார்நகரிலும் துறைமுகத்தும் குவிகையினால் தெருக்கள் மதித்தறியமுடியாத செல்வமுடையன

பல நாடுகளினின்றும் கொண்டுவந்த பண்டங்கள் கடைவீதியில் குவிந்து கிடக்கும்

வாய் விளங்கும். பற்பல நாடுகளினின்றும் போந்த பல வேறு மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தே தங்கியிருப்பர்.

வலைஞர் முற்றத்தே மீன்கள் பாய்ந்து திரியும். ஊன் விற்பார் குடிசையிலே ஆடு முதலிய விலங்குகள் திரண்டு நிற்கும். அறத் தொழில் முட்டுப்படாத இல்வாழ்க்கையுடைய வேளாண் மக்கள் இவ்வாறு முதற்கண் மக்களிடையே கொலைத் தொழிலைப் போக்கினர். பின் களவு செய்வாரை அக்களவினின்றும் விலக்கினர். இன்னும் அந்தணர்க்குண்டாகும் புகழினை நிலை நிறுத்தினர். பெரிய புண்ணியங்களைப் பண்ணி அவற்றைச் செய்ய மாட்டாதார்க்குத் தானங்களை ஈந்தனர்; அரிசி, கறி முதலியவற்றை அவர்க்கு உண்ண அளித்தனர்.

வேளாண் மக்கள் அருள் ஒழுக்கம்

வணிகர் மேழித் தொழிலுடைய உழவரது நுகத்தில் தைத்த பகலாணி போல நடுவுநிலை யென்னுங் குணம் நிலைபெற்ற நெஞ்சினையுடையர்; தம்முடைய பல சரக்குகளையும் பிற சரக்குகளையும் கொள்முதலுக்கேற்ப இலாபத்தை ஆராய்ந்து, பார்த்துத் தம் குடிக்கு வடுவாமென்றஞ்சி மெய் சொல்லி விற்குமியல்பினர்; தாம் கொள்ளுஞ் சரக்கையும் தாம் கொடுக்கும் பொருட்கு மிகையாகக் கொள்ளார்; தாம் கொடுக்குஞ் சரக்கையும் தாம் வாங்கும் பொருட்குக் குறையக் கொடாமல் மெய்சொல்லி விற்பர். அவர்களிடத்தே கொள்ளப்பட்ட பழைய பண்டங்கள் மிக்கிருக்கும்.

வணிகரின் இயல்புகள்

கூரிய நகங்களையுடைய புலி கூட்டிலே அடைபட்டு நின்று வளர்ந்தாற்போலக் கரிகாற்சோழன் பகை

வருடைய சிறையிலிருந்து வலிமிகும்படி வளர்ந்தான். சிறையினின்றும் வெளியேற விரும்பிய அவன், குழியிலே அகப்பட்டயானை சுவரின் கரைகளை கொம்பாற் குத்தித் தூர்த்துப் பிடியிடத்தே சென்றாற்போலக், காவலாய் நின்றோரை வாளாற்றுணித்து அவ்விடத்தினின்றும் அகன்றான். அகன்று தனது அரசுரிமையை முறையாற் பெற்றான். அவன், அங்ஙனம் பெற்ற அரசுரிமையினால் நிறைவு அற்றவனாய், முடியுடைய கரியதலைகளை உருட்டும் முன் காலில் நகங்களும், பகை அரசரின் மதிற் கதவுகளை முறித்து அரணை அழித்த கொம்புகளும் உடைய யானைகளோடும், மணிகட்டிய குதிரைகளோடும் போர் வேட்டுப் பகைப் புலஞ்சென்றான் பாசறையிடத்தே பேயின் கண்ணை ஒத்த முரசு முழங்கிற்று: வானிடத்தே பருந்து உலாவும்படி பகைவர் தூசிப்படையை அழித்தான். முதலைகள் நெருங்கித் திரியும் பொய்கைகளுடையதும் கரும்புடன் நெல்லும் குவளைகளினிடையே நெய்தலும் வளரப் பெற்றதுமாகிய மருத நிலத்தேயுள்ள குடிகளை ஓட்டினான். அதனால் வயல்களும் வாவிகளும் நீர் அற்றன. அவ்விடங்களில் கோரையும் அறுகும் பூளையும் வளர்ந்தன; ஆற்றின் கருமணல் பிரண்ட கொம்புடைய ஆண் மானோடு பெண் மான் துள்ளி விளையாடிற்று.

கரிகாலன்ன் புகழ், மிக்க வீரம் முதலியன

பூக்களைச் சூடிய அருட்டறி நிறுத்தப்பட்ட அம்பலம், சிறையாகப் பிடித்து வந்த பகை நாட்டு மகளிர் நீராடுந் துறையிலே சென்று முழுகிவந்து மெழுகிய மெழுக்கத்தினையும், அந்திக் காலத்திலே அணையாது கொளுத்தின விளக்கத்தினையுமுடையது. அதனிடத்தே பிறநாட்டவர் பலருஞ் சென்று வணங்குவர். அவ்வகையான

அம்பலத்தில் நாட்டிய அருள்தறி

அம்பலத்தினிடத்துள்ள தூண்கள் சாய்ந்துகிடக்க அவற்றில் களிறுகளும் பிடிகளும் தமது உடம்பைத் தேய்த்தன. தெருக்களில் பூக்களைத் தூவி மத்தளங் கொட்டி யாழ் ஒலித்துத் திருநாள் கொண்டாடப்படும் மன்றங்கள் விழாக்களை மறந்தன. அவ்விடத்தே சிறிய பூக்களையுடைய நெருஞ்சிற் பூண்டும் அறுகம் புல்லும் நெருங்கி வளர்ந்தன : அகன்ற வாயையுடைய நரிகள் ஊளையிட்டன ; அழுங்குரலாய்க் கூப்பிடும் கூகைகளோடு கோட்டான்களுமிருந்து எதிர் கூவின ; ஆண்பேய்த் தொகுதியுடனே மயிரை அவிழ்த்துத் தொங்கவிட்டு இருந்து பிணத்தைத் தின்னும் வளைந்த காலையுடைய பெண் பேய்கள் கூடியாடின.

அடுக்களை, விருந்தினர் மாடத்தே நீண்ட தலைவாயிலில் கூடி இருந்து பின்பு உள்ளே சென்று உண்டபின் மிக்கிருக்கின்ற பெரிய சோற்றையுடையது. இவ்வகையான அடுக்களைகள் பொருந்தப்பெற்ற சாந்திட்ட வீட்டின் உயர்ந்த திண்ணைகளிலே பசிய கிளிகள் இருந்து இனிய சொற்களைப் பேசும். இவ்வாறு செழுமைமிகுந்த நகரத்தே வளைந்த வில்லையுடைய வேடர் செருப்பிட்ட அடியினையுடையராய்த் துடியொலிப்பத் திரண்டு சென்றுகொள்ளை கொண்டமையால் வறிதாய்ப்போன நெற்கூடுகளின் மேல் கூகைகள் நண்பகற் காலத்தே இருந்து குழறின. இவ்வாறெல்லாம் அரிய காவலையுடைய மதிலையுடைய பகைவர் வீடுகள் அழகழியவும் அவர்கள் குலமின்றாகவும் நாட்டைப் பாழ் செய்தான். பல அரசர்கள் எதிர்த்து வரினும் தான் ஒருவனாய் நின்று போர்கொடுக்க வல்லனென்று அஞ்சினங் கூறிய நாற்படையை யுடைய பாண்டியனை வென்ற கொற்றத்தாலும் இவன் மகிழ்ச்சி எய்தானாயி

கரிகாலனின் பகைவர் நாடுகள் பாழாயின

ளுன். இவன் தெய்வத்தன்மை உடையவனுதலின், இம்மலை களையெல்லாம் அகழ்தலைச் செய்வன். கடல்களையெல்லாம் தூர்த்தலைச் செய்வன்; தேவருலகைக் கீழ் வீழச் செய்வன்; காற்றை இயங்காமல் விலக்குவன்; என உலகத்தார் மீக் கூறும்படி தான் நினைத்தவற்றை அங்ஙினைத்தவாறே துறைபோக முடிக்கவல்லவனுயினுன். ஆனமையாலே ஒளிநாட்டார் பலரும் வந்து தாழ்ந்து ஒடுங்கவும், அருவாளநாட்டினரசர் இவன் ஏவிய தொழிலைச் செய்தற்கு அவன் சொற்கேட்கவும், வடநாட்டு அரசர் வாடி நிற்கவும், குடநாட்டார் மன வெழுச்சி குன்றவும், புல்லிய இடைய அரசரது கிளைமுழுதுங் கெட்டுப்போகவும், இருங்கோவேள் சுற்றத்தார் அழியவும் காட்டை எல்லாம் அழித்து நாடாக்கிக் குளங்கள் அகழ்வித்துப் பல்வளங்களும் பெருகச் செய்தனன். விளங்கும் மாடங்களுடைய உறையூரிடத்துக் கோயில்களையும் குடிகளையும் நிலைபெறச் செய்து, சிறுவாயிலும் பெருவாயிலும் அமைத்து மதில்களில் அம்பெய்யும்* ஞாயில்களில் அம்புக் கட்டுகளை வைத்தான். இவனைப் பணிய வந்த வாரிறுக்கின முழவினையுடைய மற்றை அசரர் தம் ஒளிமழுங்கப் பெறுராயினர். அவர் இவன் அருள் நோக்கத்திற்குத் தக்க ராகல் வேண்டி இவனைப் பணிதலால் அவர் முடிகளிற் பதித்த மணிகள் வீரக் கழல்கள் அணிந்த கால்களில் உரைஞ்சும். ஒள்ளிய பூணினையுடையவனும் சிங்கேற்றைப் போன்று பகைவர்க்கு வருத்தத்தைச் செய்பவனுமாகிய கரிகாற் சோழனது மார்பிடத்தேயுள்ள செஞ்சந்தனக் குழம்பு பொற்காப் பணிந்த தம் புதல்வர் ஓடி விளையாடவும் தொழில் முற்றுப் பெற்ற அணிகலன்களணிந்த மனைவிமாரின் கொங்கைகள் தழுவவும், கலைந்திருக்கும்.

* அம்பெய்து மறையுமிடம்.

இப்பெற்றியனான அங்வேந்தன் பகைவர்மேல் ஓச்சிய வேலைக் காட்டிலும் யாம் போதற்கு எழுந்த கானம் கொடியதாயிருந்தது. இவள் அகன்ற மெல்லிய தோள்களோடு அவன் செங்கோலினுங் குளிர்ந்தனவாயிருக்கின்றன. ஆதலின் இவ்வகையான சிறப்புடைய காவிரிப்பூம் பட்டினத்தையே எனக்குரித்தாகப் பெறினும் நெஞ்சே! நீண்ட கரிய கூந்தலினையும் விளங்குகின்ற பூணினையுமுடைய என் காதலி ஈண்டு தனியளாயிருப்ப இவளைப் பிரிந்து வருதற்கு உடன்படேன்.

செல்வமிக்க காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைப் பெறுவதாயினும் காதலியைப் பிரிந்து செல்லேன்

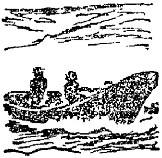

ஆகாயத்தில் முழங்கும் ஓசைபோல் ஒலிக்கும் மத்தளம் வலித்து இறுக்கிய வார்க்கட்டுடையது. கஞ்சதாளம் வெண்கலத்தை உருக்கித் தகடாகத் தட்டிச் செய்யப்பட்டது. கொம்பு மயிலிறகுந்தழையுங் கட்டப்பெற்றது. நெடுவங்கியம் யானையின் தும்பிக்கை போன்று கணுக்களிற்றுளைகளுள்ளது. குறிய தூம்பு இளி என்னும் நரம்பின் ஓசையைத் தன்னிடத்தே தோற்றுவிற்கும் இயல்பினது. இனிய குழல் பாட்டின் சுருதி குன்றாமற் மேற்கொண்டு நிற்கும். கரடிகை மத்திமமாகிய ஓசையைச் செய்யும். எல்லரி தாளத்தைக் கொண்டு ஒலிக்கும். ஒருகண் மாக்கிணை மாத்திரை அறிவிக்கும் தாளத்தையுடையது. இவற்றோடு சிறு பறையும் இன்னும் கூறாதொழிந்த வாத்தியங்களும் இடுதற்குரிய உறைகளிலிட்டுச் சுருக்கிடப் பெற்று, பலாக்காய்க் கொத்துகள் போன்ற தோற்றத்தை உடையனவாயிருக்கும்.

கூத்தரின் வாத்திய வகைகள்

கூத்தர் இவ்வகைப் பல வாத்தியங்களைத் தூக்கியவர்களாய் காட்டுவழியே செல்லா நின்றனர். முட்செடிகள் வளர்ந்த பக்க மலையிடத்தே கற்களைப் பதிற்தாற் போன்ற அழுத்தமாகிய பாறைகள் கிடந்தன. அப்பாறைகளின் பக்கத்தே, நிலத்தே கிடக்கின்ற வழியை எடுத்து நிறுத்

* இது நன்னனை இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப்பெருங் கௌசிகனார் பாடியது. காலம். கி. பி. 100—130.

திணைற் போன்று மலையை இடித்து அமைத்த அரிய ஒடுங்கிய வழியுண்டு. வில்லிடத்தே தொடுத்த அம்பினராகிய கானவர் தமது மனைவியருடன் அரசர் ஆணையால் அவ்விடத்தே காத்து நின்று வழிச்செல்வோரை ஆறலை கள்வர் வருத்தாமற் பாதுகாத்தனுப்புவர். செல்லுதற்கரிய இவ் வழியிடத்திற் போதலைக் கூத்தர் அஞ்சுவாரல்லர்.

கூத்தர் மலைகளைக் கடந்து செல்லுதல்

பெரிய ஓசையையுடைய பேரியாழ் பெண்கள் கையிலணியும் வளையல் போன்று ஒன்பது வார்க் கட்டினையுடையது. நூல்களிற் சொல்லிய இலக்கணம் அமையும்படி வடித்து முறுக்கின அதன் நரம்புகள் வெண்சிறுகடுகளவேனும் கொடுமுறுக்கு விழாதபடி உருவி ஓசை ஓர்ந்து பார்த்துக் கட்டப்பெற்றவை. ஒலித்தலமைந்த பத்தல் வரகின் கதிர் ஒழுகின தன்மைபோல நுண்ணிய துளைகள் செய்து துளைகள்நிரம்பும்படி சுள்ளாணிகள் இறுகத் தைத்து யானைக் கொம்பாற் புதிதாகச் செய்த [1]யாப்பை வலிபெற இறுக்கப்பட்டது; பிசிறேடு சேர்ந்த தோலாகிய புதிய போர்வை பொன்னிறமுடையது. [2]உந்தி, தனது கூந்தலிலே இருந்த வண்டுக்கு

பேரியாழ்

[1]**யாப்பு:** என்பது, பத்தரின் குறுக்களவே நீளமாகச் சிறுவிரற் பருமனுக யானைத் தந்தத்தினலே செய்யப்பட்டு நரம்பு தொடுப்பதற்கும் நரம்பின் இசையைப் பத்தரிலே தாக்கி ஒலியைப் பெருக்குதற்கும் அமைந்ததோர் உறுப்பு. இது பத்தருள் செறிக்கப்படும்.

யாப்பு

[2]**உந்தி:** யென்பது போர்வைத் தோலிற்கும் யாப்புறுப்புக்கும் இடையே அமைந்து நிற்பதோருறுப்பு. இது உயர்ந்து வளைந்து

கலியாணஞ் செய்தவளுடைய மணத்தைக் கொடுக்கின்ற மடந்தையின் மார்பிடத்தே சென்று மறையும் மயிரொழுங்கு பெற்ற அழகிய வயிற்றை ஒத்தது. வளைந்து ஏந்திய தண்டு களாப்பழத்தின் நிறமுடையது. பாணர், நால்முறையிற் செய்யப்பட்ட யாழை அவைக்களத்தே அரசர் கேட்டு மகிழுமாறு துறைபோகக் கற்று விளங்கினர்.

விறல்படப் பாடியாடும் மகளிரின் கல்போன்ற சிற்றடிகள் மலையிடத்தே ஓடி வலிகெட்ட நாயின் நாக்குப் போன்றன. பலவகை வாத்தியங்களுடன் பாணரும் விறலியரும் சூழ்ந்திருப்பத் தலைமை பெற விருந்த கூத்தர் தலைவனை, நன்னனிடத்தே பரிசில் பெற்று வந்தானொரு கூத்தன் எதிர்ப்பட்டுக் கூறுகின்றான்: குளத்திலே புகுந்

பொல்லம் பொத்தலின் கீழே போர்வைத் தோலினைத் தாங்கி நிற்பது. யாப்பு நரம்புகள் இதனூடே வருவதாதலின் இதன் ஒரு பகுதி பகுக்கப்பட்டிருக்கும்.

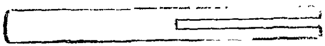

உந்தி

"**மருப்பு:** கோடானது கருங்காலியினாற் செய்யப்பட்டு அழுத்தம் பண்ணப்பட்டநாய்ப் பாம்பு படமெடுத்தாற் போன்று தலை தூக்கி நிற்குமென்பது பெறப்பட்டது,

பழமை பொருந்திய சீறியாழ் பேரியாழிலே 'மாடகம்' எனப் பிற்காலத்து வழங்கிய முறுக்காணி அமைக்கப்படவில்லை. நரம்புகளைத் துவக்கும் வார்க்கட்டாகிய திவவு அவை தம்மை வலித்தல் மெலித்தல் செய்தற்கும் பயன்பட்டது......கோட்டின் மீது கட்டப்பட்ட திவவானது கரிய நிறமுடைய பெண்ணின் கையிலணியப்பட்ட வளையல் போலவும் வடிவு பெற்றிருந்ததென அறிகின்றோம். கவைக்கடை என்பது பேரியாழினை நிறுத்துவதற்குத் தக்கவாறு அதன் பின்னே அமைக்கப்படுவதோருறுப்பு. சிறுபாணாற்றுப்படையில் அளகம் என்றது பத்தரினை." (யாழ்நூல்)

தாலொத்த குளிர்ந்த நிழலிலே வழிநடந்த வருத்தந் தீர்ந்திருக்கும் கூத்தர் சுற்றத்துக்குத் தலைவனே! மலை உச்சியினின்றும் இழிந்த நல்ல பூக்கள் செறிந்த ஆறு கடலை நோக்கிச் சென்றாற்போல யான் நன்னனை நோக்கிச் சென்று சில பரிசில்களைப்பெற்று வருகின்றேன் பழங்களைச் சொரிகின்ற காட்டில் அவற்றைச் சுற்றத்தோடே சென்று தின்னற்கு விரைந்து பறக்கும் பறவைத்திரளையொப்ப நன்னன் மகனாகிய நன்னனிடத்தே நீ விரும்

பாணன் கூத்தனை நோக்கிக் கூறுதல்

செல்வீராக. அவன் அழகிய மாலையை மார்பிடத்தே அணிந்துள்ளான். அவன், அழகிய தனங்களையும் மூங்கில் போற்றிரண்ட தோளையும், பூப்போல் குளிர்ந்த கண்ணினையுமுடைய மகளிர்க்குக் கணவன். நாஏர் உழவர்களாகிய புலவர்களுக்கு வேண்டிய காலத்துப் புதுப் பெருக்காய் வந்த நீர் போலப் பொருளளிப்போன்; தன் ஆக்கத்தினை உணரும் நினைவினையும், விற்றொழில்விற் பயின்ற கையினையும்பேரணி கலன்களையுமுடையன். அவன் தரும் பரிசில்கள் இவை என்று ஓர்ந்து அப்பரிசில்களை விரும்பி நீவிரும் அவன்பால் செல்வீராக. என்னை எதிர்ப்படுகையினாலே நீவிர் புறப்பட்ட நேரம் நன் முகூர்த்தத்தோடே நன்னிமித்தமும் உடையதாயிருந்தது. அவனை அடைதற்குச் செல்லும் வழியின் நன்மையினளவும், தீமையின் அளவும், நீர் தங்கும் நல்ல இடங்களின் தன்மையும், பிறநாட்டாருக்குக் கொடுக்கும் அவன் நாட்டில் விளையும் உணவுகளும், அவன் நாட்டின் மலைகளின் தன்மையும், சோலைகளின் தன்மையும், விலங்குகள் விரும்பித்திரியும் காட்டின் தன்மையும் கூறுவேன். இன்னும் பகைவரிடத்திருந்தும் கொள்ளை கொண்ட பேரணி கலன்களை முற்பட அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்துப் பின்

அவர்க்குச் சொரியும் பொன்மழையின் தன்மையையும் இகழ்ந்திருக்கும் பகைவரை அரசு கொடாமல் சுருக்கும் அறிவின் வலிமையையும் நவிலுவேன். சூதர், மாகதர், பாணர், கூத்தர் முதலியோருக்குத் தான் வென்ற பகைவரரசைக் கொடுப்பதோடமையாது அத்தாணி மண்டபத்தே இருந்து பல பரிசில்களை அளிப்பான். தாம் கற்றவற்றைச் சொல்லும் வன்மையுடைய கற்றோர் குழுமியிருக்கும் அவனது அவைக்களத்தே, வந்த அறிவுடையோர் தாங்கற்றவற்றை எடுத்து விளக்கும் வன்மை இலராயின் அக்கற்றோர் அவ்வறிவுடையோரின் மாட்டாமையை மறைத்துத் தாம் பொருளைச் சொல்லிக் காட்டி எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அறிவித்து நடத்துவர்.

நன்னன் கொடைச் சிறப்பு

புலவர்களின் தண்ணளி

கடல்சூழ்ந்த உலகத்தவர் அஞ்சி நடுங்கும் நஞ்சை ஊணாக உடைய இறைவன் 'நவிர' மென்னும் மலையிடத்தில் இருப்பான். ஞாயிறு இருளைக் கடிவதுபோல நன்னன் தன் பகையாகிய இருளைக் கடிந்த தன்மையையுடையன். அவனது முன்னோர், பகைவர் தேயம் தூரத்திலுள்ளதாயினும் அவ்விடத்தே சென்று முன்னணியிலுள்ள காலாட்களைக் கொன்று யானைப்படையிற் சென்று வேற்போர் புரிந்த வீரர்க்கு நாடு ஊர் முதலியவற்றைக் கொடுப்பர். அவனது புகழ் பரந்த பழைய ஊர் இரையைத் தேடி உலாவும் வளைந்த காலினையுடைய முதலைகளோடே திரையுண்டாக ஆழ்ந்த அகழியையும், மலையை ஒத்த உயரமுடைய வானைத் தீண்டும் மதிலினையும் உடையது.

இப்பொழுது நீவிர் நன்னனைக் கருதிச் செல்கின்ற திசையைக் கேட்பீராக. நிலத்தே இட்ட விதைகளெல்

லாம் விளையவேண்டுமென்று ஆண்டுள்ளார் விரும்பினாற் போல விளையும்படி மேகம் மின்னி மழையைப் பெய்யும். மழைபெய்த கொல்லை நிலத்துப் புல்லிய கொடியினையுடைய முசுண்டை ஆகாயத்தில் கார்த்திகை மீன் போல் வெள்ளிதாக மலர்ந்திருக்கும். வயல்களிலே முளைத்த பல கிளைகளையுடைய எள்ளுப் பயிர்கள் நீலமணிபோன்று விளங்கும். நீர்ச்சாலை ஒத்த நிறைந்த சுனைகளையுடைய காட்டிடத்தே மிகுந்த துளிபடுகையினாலே எள்ளுப் பயிர்களின் தடிகள் முற்றிச் சிவந்த நிறத்தை அடையமாட்டா. முற்றிக் கறுத்து நிறைந்த நெய்யுடைய விதைகளையுடைய எழு காய்கள் ஒரு பிடியில் அடங்கும்படி கொழுத்திருக்கும். விளையாடிப் பொருகின்ற யானைக் கன்றுகளின் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்த கைகளை ஒத்த கதிர்களையுடைய தினை முற்றி அறுக்கும் பருவத்தை அடைந்திருக்கும். தினை அரிந்த தாள்களில் அரிவாளின் வாயை ஒத்த காயைக் கொண்ட அவரையின் தயிர்த்துளிபோன்ற பூக்கள் உதிர்ந்து கிடக்கும். எருமை கிடந்தாற் போன்ற பாறைகளுடைய வழியிடத்தே, தர்க்கிக்கின்றவனது இணைத்தகை விரல்களையொத்த இரட்டித்த கதிர்கள் முற்றி வளைந்த வரகின் தாள்களை அறுப்போர் அரிவாளால் அரிவர். மலர்களையுடைய காட்டிடத்துள்ள தோரைநெல்முற்றி அவலிடிக்கும்|பருவத்தை அடைந்திருக்கும். உழாது மண் வெட்டியால் கொத்திய தோட்டங்களில் விதைத்த வெண் சிறுகடுகு நெருங்கி விளைவெய்தியிருக்கும். ஓவியனால் வரையப்படாத இயற்கை ஓவியம் போன்றமைந்த இஞ்சிக் கிழங்கு உறைப்புப் பெற்றிருக்கும். கொழுவிய கொடிகளையுடைய கவலை குழிகளிலே யானையின் மடித்த

நன்னனது நாட்டுக்குச் செல்லும் வழியிடத்தே காணப்படும் காட்சி

முழந்தாளைப் போன்றவும் மாவுடையவும் கிழங்குகளை வீழ்த்தும். மலைகளைச் சூழ்ந்து நெருங்கி வளர்ந்திருக்கும் வாழைகளின் பொத்திகள் யானையைக் குத்தும் பிடியில் இறுக்கிய வேல்களைப்போல் மலைப் பக்கங்களைக் குத்தும். நெருங்கிய காய்களையுடைய வாழைக் குலைகள் பழுத்திருக்கும். நெல் முற்றிய பெரிய மூங்கில்கள் அசைந்து கொண்டிருக்கும். மரங்கள் காலமன்றியும் நிலநலத்தாற் பயனைக்கொடுக்கும். காற்று அசைதலினால் நாவல் கரிய பழங்களைப் பாறையில் உதிர்க்கும். விடாய்த்தகாலத்து வாய் நீரூறுதற்குக் காரணமான உயவைக்கொடி நீரைப் போலப் படரும். கூவைக்கிழங்கு நீறு பூத்து முற்றிக் கிடக்கும். உண்பாரை வேறொன்றிற் செல்லவிடாமற் தடுத்துக்கொள்ளும் பழங்கள் மாமரங்களிற் றூங்கும். நீண்ட அடியை உடைய பலாவின் பழம் வெடித்து உள்ளுள்ள விதையைச் சிந்தும். மலைப்பக்கத்தே பேராந்தைப் பேடுஞ் சேவலும் மாறிமாறி அலறும். அசைகின்ற கிளைகளையுடைய பலாவின் கீழிடங்களிலும் மேலிடங்களிலும், வழிப்போகும் கூத்தருடைய மத்தளம் போன்ற காய்கள் தூங்கும். ஐவன நெல்லும் வெண்ணெல்லும் ஈன்றகதிர்கள் பால் கட்டிக் காற்றலைபட்டு நன்றாய் விளைந்திருக்கும். இனிய கரும்பின் தண்டு பாத்தி தெரியாதபடி திரண்டிருக்கும். இலைகள் கவிழ்ந்து வேற்படைகள் ஒன்றோடொன்று சார்ந்தாற்போல் காற்றடித்தலாற் சாய்ந்த கரும்புகள் ஆலையிலிடுவதற்கு அறுக்கப்படும். மிகுந்த செல்வமுடைய புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே புதிய தன்மையை அடைந்த அவ்வழியின் தன்மை இதுவாகும். நெருப்பை ஒத்த விளங்குகின்ற செங்காந்தளின் மழை பெய்தலால் செருக்கி வளர்ந்த முகைகளைக் கபில நிற முதுகையுடைய கழுகு தசை எனக் கருதி எடுக்கும்; எடுத்து

தசை அல்லாதபடியால் அவற்றைப் பாறையிலே சிந்தும் படி போடும். அப்பாறைகள் நெருப்பை ஒத்த பல இதழ்கள் பரந்த வெறியாடுகளனை ஒக்கும். மணஞ் செய்த மனைபோல் பரிமளிக்கும் பெரிய மலைப் பக்கத்திற் சிறு குடியிலுள்ள கானவர் தேனையும், கிழங்கையும், தசை நிறைந்த கூடையையும், சிறிய கண்ணையுடைய பன்றியின் இறைச்சியையும், மற்றும் தசைகள் நிறைந்த பனை ஓலையால் முடைந்த கடகங்களையும், தம்மிற் பொருதுபட்ட யானையின் கொம்பைக் காவுமரமாகக் கொண்டு காவிச்செல்வர். வளவிய புதுவருவாயினை யுடைய அவர்களது சிறிய ஊரிலே தங்குவாயாஞல் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அவ்வுணவுகளை உண்ணும் படி பெறுகுவை. அவற்றைப் பெற்று இளைப்பாறி அற்றைநாள் இராப்பொழுதும் அவர்களுடனே பொருந்தி அவ்விடத்தே தங்குவீராக. விடியற்காலத்தே எரிகின்ற நெருப்புப்போன்ற ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களைச் சூடித் சிவந்த அசோகமரத்தையுடைய நல்ல வழியே செல்வீராக. அரிய வழிகள் இழிகின்ற மூங்கிலொலிக்கும் சிலம் பிடத்தே யுள்ள சீறூர்களைச் சேர்ந்து 'வெற்றியுடைய நன்னனுடைய கூத்தர் யாம்,' என்று கூறுவீர்களாக. மலை களிலுள்ளோர் நும்மை உள்ளே அழைத்துத் தூரத்தில் நின்றும் வந்த வருத்தந் தீரும்படி இனிய மொழிகள் கூறி நெய்யிற் பொரித்த இறைச்சியுடன் தினைச் சோற்றை உண்ணும்படி தருவர்.

மலையின் உச்சியிலேயுள்ள நன்னனுடைய நாடு யான் கூறிய தன்மைத் தன்று; மிக்க சிறப்பமைந்தது. ஆண்டுப் பெறுவனவற்றைக் கேட்பீராக. அவ்விடத்தே பெண் நாய் ஓடிக் கடித்த உடும்பின் இறைச்சியோடு கடமானின் கொழுவிய தசைகளையுங்கலந்து தின்று இடையே மூங்கிற்

குழாய்க்குள் இருந்து முற்றிய தேனாற் செய்த கட்டெளி வைக் குறைவின்றி நிரம்ப உண்ணப் பெறுகுவிர். பின்னர் நெல்லாற் சமைத்த கள்ளையும் உண்டு களிக்கும்படி பெறுகுவிர்.

நறிய மலரைச் சூடின நாறுகின்ற கரிய மயிர் முடியினையுடைய குறமகள் சுனைநீர் கொண்டுவந்த பலாப் பழத்தின் வெள்ளிய விதையின் மாவையும் புளியம் பழத்தின் புளியையும் மோருக்கு அளவாகக் கலப்பாள்; கலந்து மூங்கிலரிசியைச் சுரபுன்னை நெருங்கிய மரச்சாரல் எல்லாம் கமழும்படி துழாவி ஆக்குவாள்; ஆக்கிய வெள்ளிய சோறாகிய உணவை, நெஞ்சு நிறைந்த மகிழ்ச்சியுடையராய் விருந்தினரைப் பெற்றேமென்னும் ஆசையோடே நெஞ்சு கலந்து தத்தம்பிள்ளைகளைக் கொண்டு முறை சொல்லித் தடுத்துத்தர, கள்ளுண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற நும்முடைய மதம் தீரும்படி விடியற்காலத்துப் பெறுகுவிர். இன்னும் மலை உச்சிமலையிலே ஏறிக்கொண்டுவந்த விளங்குகின்ற பண்டங்களையும் பெறுகுவிர். அங்ஙனம் பெற்றதாலே போரைச் செய்கின்ற வலிமையுடைய நன்னனிடத்துப் பெறக்கருதிய பரிசிலை மறந்து நீடித்திருப்பினும் இருப்பிர். நிறைத்த இதழையுடைய குவளையைத் தெய்வம் விரும்புதலால் நறுமணம் பொருந்திய பூக்களைக் கிட்டினும், ஆண்டுவரையர மகளிருடைய இருப்பைக் காணினும் வெதும்பி நடுங்கவும்பெறுவிர். ஆகையால் பல நாள் தங்காது அவ்விடத்தைவிட்டுச் செல்வீராக.

மலைநாட்டார் வரவேற்று இனிய சோறளிப்பர்

முற்றின தினைப்புனத்தைப் பன்றி அழிக்கையினால் அதற்கஞ்சி வைக்கப்பட்ட கற்பொறிகள் வழிகளிலுண்டு. ஆகையினால் செறிந்த இருட்காலத்தே அவ்விடத்திற்

றங்கியிருந்து விடியற்காலத்தே போவீராக. மிகுதியாகப் பலரும் போகாத வழியே போகத் துணிவீராயின் மேட்டு நிலத்தேயுள்ள கற்களுடைய பள்ளத்திற் வெடிப்புகளில் பாம்பு மறைந்து கிடக்கும் குழிகளுள. அப்பள்ளத்தைக் கவனித்து, மரங்களிலேறி அவற்றில் அடித்து விலங்கு களைப் பார்ப்பீராக. விறலியர் பாம்பு மகிழும்படி கையாற் றொழுது வாழ்த்த விலங்குகள் கிடக்கும் வழியை அகன்று வலப்பக்கத்தே உள்ள வழியை நமக்கு நெறியாகக் கொண்டு செல்வீராக. யானைகள் தினைப்புனத்தை அழி யாதபடி குறவர் உயர்ந்த பரணில் ஏறி இருந்து காவல் காப்பர்; காத்து குறிய காட்டிடத்தே நிற்கும் யானை கள் நிலைகுலையும்படி கவணுற் கற்களை எறிவர். அக்கற்கள் கூற்றுவனைப்போல் உயிர்போக்குந் தன்மையன. அவை, குரங்கும் அதனது குட்டியும் ஓசை அடங்கும்படி பெரிய மூங்கிலின் கோலைக் கடந்து விசைகெடாது வரும். அவற் றுக்கு மரங்களின் பின்னே ஒதுங்கி நின்று செல்வீராக. காட்டாறு வலிய யானையை விழுங்கும் வலிய முதலைகள் தங்கும் இராக்காலத்தை ஒத்த இருள் செறிந்த காவற் காட்டையும், ஆழ்ந்த நீரறுத கிடங்குகளையுமுடையது. அவ்வாறு அகழியிலே இறங்கினுற்போன்று ஏறுதற்கும் இறக்குதற்கும் அரிய தன்மையுடையது. அவ்வாற்று வழி வழுக்கும் கரையுடையது. அவ் வழியிற் செல்லும் போது செம்மறியாட்டை யொத்த செம்மட்டை மயி ருடைய நும் பிள்ளைகளோடே மரங்களிற் சுற்றிக் கிடக் கும கொடிகளைப் பிடித்துக் கால் வழுக்காதபடி ஒருவரை ஒருவர் பாதுகாத்துச் செல்வீராக. அசையும் செவ் வெருக்கு வளரும் பக்கமலையில் வீழ்ந்தோரைக் கொல் லும் ஆழ்ந்த குளங்களுக்கு அருகே நிலத்தை மறைத்துப் பாசி யிருக்கும். அதனிடத்தே மிதிக்கின் ஊன்றிய

அடியைச் சறுக்கப்பண்ணும். அதனால் அவ்விடம் போதற்கு அருமையுடையது. அதற்குப் பரிகாரமாக வழி முழுதும் பின்னி வளர்ந்த நுண்ணிய கோல்களை யுடைய சிறு மூங்கிலோடே கொறுக்கைப் புல்லையும் பற்றுக் கோடாகப் பிடித்துப் போவீராக.

முகபடாத்தையும், நெடுமையையுமுடைய மலை போலும் போர்க்களிற்றினையும், மழைபோல் வில்லிடத்தி னின்றும் புறப்படும் அம்பினையுடைய தூசிப்படையையும் பெற்றுப் பொலிவு எய்திய பழைய மதில் உடைய ஊரி டத்துப் பூக்களையுடைய மடுவுடைய ஆற்றங்கரையில் ஓர் வழியுண்டு. அதனிடத்தே துதித்தற் கரிய முறைமை யினையுடைய கடவுளைக் கண்டீராயின் நீவிர் வணங்கிப் போதலல்லது வாச்சியங்களை ஒலியாதிருப்பீராக. அதற் குக் காரணம் யாதெனில், அவனது வளவிய நவிர மென் னும் மலை மயங்கின துளியையுடைய மழையை இடை விடாமற் பெய்யும். அதனால் வாச்சியங்கள் நனைந்து நுமக்குப் போதல் அரிதாகும்.

அக்காட்டிடத்தே மயில் கலாபத்தினது பாரத்தாலே ஆடி யிளைத்து நிற்கும். நெடிய மூங்கிலின் கவடுகளிலே கூத்தருடைய பிள்ளைகளை ஒத்த கடுவன் பாயும். தெய்வம் விரும்பும் நெடிய பக்க மலையிலே தேன் கூடுகள் காணப்படும். அவற்றை விரைந்து பாராது நெறியின் கண் செல்வீராக. அவ்வாறு செய்யாவிடின் நீவிர் வழி தப்பி விடுதல்கூடும். மலையைச் சேர்ந்த வழியினையுடைய காட்டிடத்தே செல்லுமிடத்து, கானவர் யானை முதலிய வற்றுக்கு எட்டாத பரணிலிருந்து எய்ததலினால் மார் பிலே புண்பட்டு அம்புடன் வழியைக் கடந்து சென்று

நவிர மலை யிடத்தே காட்டுவளம்

வீழ்ந்த தேய்ந்த கொம்பினையும் வெள்ளிய நிணத்தையும் ஒப்புரவில்லாத கழுத்தையும், கரிய நிறத்தையுமுடைய பன்றியைக் காண்பீர்கள். கண்டு மூங்கிலிடத்துப் பிறந்த தீயினால் அதைவாட்டி மயிர் போகச் சீவித்தின்று குவளை வளரும் பசிய சுனையில் பளிங்கு போன்ற தெளிந்த நீரை வழியிடத்து இளைப்புத் தீரும்படி உண்பீராக. பருத்த தசை முழுவதையும் உண்ணுமல் மீதியைப் பொதியாகக் கட்டிக்கொண்டு *வளை கையினின்றும் நீங்குதற்குக் காரணமாயிருந்த பிள்ளைகளுடனே அவ்விடத்தினின்றும் போகாது நும்மில்லிலே புக்கா லொத்த மலை முழைஞ்சுகளில் இராக்காலத்துத் தங்குவீராக. இராக்காலத்தே எல்லோரும் கூடி இளைப்பாறி விடியற்காலத்தே துயிலெழுந்து நல்ல காட்டுவழியே செல்வீராக. அகன்ற படத்தினையும், அழகிய கண்ணினையும், வலிமிகுந்த சினமுடைய யானையை விழுங்கத்தக்க பெருமையையும் பெருமரங்களை ஒத்த வடிவையுமுடைய பெரும் பாம்புகள் கிடக்கும் வழியை விலகிச் செல்வீராக. தூரத்தே மணங்கமழ்கின்ற பூவையும், உண்டவர் மறந்து உயிர்வாழ்தலாற்ருத பழங்களையும் தெய்வங்களன்றி மானிடர் நுகரார். ஆகையினாலே நீண்ட காம்புடைய அப்பூக்களையும் பழத்தையும் குளத்தைக் கண்டாற் போலும் குளிர்ச்சியுடைய மரக் கூட்டத்தையும், யான் கூறியதனை நினைத்து அவற்றின் குறிகளை அறிந்து இடத்தினும் வலத்தினும்பார்த்து அவற்றை அணுகாமற் போவீராக. பழங்களையுடை கிளைகளில் பலவாச்சியங்களொப்ப ஒலி செய்யும் பறவைக் கூட்டத்தையுடைய ஆல மரங்கள் நிற்கும் நாடுகளை மெல்ல அடைவீர்கள். அப்பால் நிழல்மரங்கள் நெருங்கின குறுங்காடிருப்பதால் வெய்யில் நுழையாததும், இராக்காலத்தே வேட்டையாடுங் குற

* பிள்ளையைப் பெற்ருல் வளையல் அணியா ரென்பது.

வரும் திசை தெரியாமல் மயங்குகின்ற குன்றிடத்தே செல்லுங்கள். சென்று வழியிடத்தே போகாது அகன்ற பாறையிலே இருந்து கல்லென்னும் ஓசைபட நம் முடைய வாச்சியங்களை ஒலிப்பீர்களாக. இனிய ஓசை யுடைய அருவிகளுடைய உச்சி மலையிலே காட்டைக் காத்திருக்கும் கானவர் பலருளர். அவர்கள், துறை தப்பி ஆழத்திலே சென்று வலியழிந்து புனலிலே அழுந்துகின்றவரைக் கண்டு விரைந்து எடுப்பாரைப் போல நீவிர் திசைதெரியாத மயக்கத்தால் அறிவழிந்த வருத்தம் தீரும்படி ஓடிவந்து சேர்ந்து உண்டற்கினிய பழங் களையும் சூடுதற்கினிய பூக்களையும் தருவர். பின்னர் இடை யூறு மிக்க வழியிடத்து நமக்கு முன்னே துணையாக வழி காட்டிச் செல்வர். அதனாலே நம்முடைய சுற்றத்தோடே மனமகிழ்ச்சி எய்துவீராக. பக்கமலை புதியமாந்தர் கண் ணுற் காணினும் தலைமயக்கும் தன்மையது. திசை காட்டுவார் கூறிய திசையை அறிந்து குறியவும் நெடியவு மாகிய பக்க மலைகளை முறையே கடந்து, பூப்பரந்த பல வரிகளையுடைய நிழலிலே இளைத்திருப்பீர்களாயின் பல வகை ஓசைகளைக் கேட்பீர்கள்.

மலையிடத்தே குரங்குகள் பலாப் பழத்தைத் தோண்டுதலால் மலைமுழுதும் தேன் நாறும். அம்மலை உச் சியிலுள்ள பண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு விசையுடன் ஆரவாரஞ் செய்து வருகின்ற அருவியில் ஆடும் தெய்வ மகளிர் கையால்நீர் குடையுந்தோறும் நம்முடைய வாச்சி யங்களைப் போலத் தாளந் தெரிகின்ற இனிய ஓசை பிறக் கும். தினைப்புனத்துப் புகுந்து தின்னும் விளங்குகின்ற ஏந்தின கொம்பையுடைய தன்னினத்தைப் பிரிந்த தலைமையுடைய ஆண் யானையை மலையின் மேலிட்ட பரணில் இருந்து காவல் செய்யும் கானவர் பிடித்தற்கு

விரும்பி வளைத்தலால் ஆரவாரமுண்டாகும். நீண்ட அளையில் தங்கும் முட்பன்றி தனது கூரிய முள்ளால் எய்து கொன்றவர் பொருட்டு அழுகின்றவர்களின் ஆரவாரம் ஒருபால் எழும். தம் கணவர் மார்பிலே புலி பாய்ந்து உண்டாக்கிய நெடிய பிளந்த புண்ணை ஆற்றுதற்குக் காவலென்று கருதி கரிய கூந்தலுடைய கொடிச்சியர் பாடி ஒலியைச் செய்யா நிற்பர். முதனாளிலே பூத்த பொன்போலுங் கொத்துடைய வேங்கைப் பூவைச் சூடுதற்கு மகளிர் புலிபுலி என்று அச்சமில்லாத ஆரவாரஞ் செய்வர். கருப்பமுடைய பிடிக்குக் களிறு கவளந் தேடிக் கொடுத்துப் பாதுகாக்கையால், அதன் போக்கினைக் கவனித்து ஒளித்திருந்த புலி பாய்ந்ததாக, அப்பிடி தன் சுற்றத்தோடே மலையிடத்தில் சத்தமிடும். குட்டியைத் தனது கையால் தழுவ மறந்த மந்தி அக் குட்டி எடுத்தற்கரிய மலைமுழைஞ்சில் வீழ்ந்திறந்ததாகத் தனது சுற்றத்தோடு அதனை நெருங்கியிருந்து துன்பத்தால் ஆரவாரஞ் செய்யும். குரங்குகள் ஏறமுடியாத மலையிடத்தில் ஏணியாகக் கூட்டி நட்ட மூங்கிற் றடிகளின் கணுக்களில் மிதித்தேறித் தேனெடுப்போர் ஆரவாரஞ் செய்வர். அழகிய வேலினையுடைய நன்னனுக்குக் கொடுத்தற்கு இச்சிற்றரண்களிற் கைக்கொண்ட பொருள் போதுமெனக் கருதி அழித்தற்குரிய பகைவர் சிற்றரண்களை அழித்தலால் கானவர் ஆரவாரஞ் செய்யா நிற்பர். விடியற் காலத்தே கள்ளினையுண்ட குறவர் மான்தோல் போர்த்த பறை கல்லென்னும்படி ஒலிக்க வானைத் தீண்டும் உச்சிமலையிடத்தே தம் பெண்டிரோடு கூடிக் குரவை யாடுவர். அழகிய உயர்ந்த தேர்கள் வழியிடத்தே ஓடி வந்த தன்மைபோல் கல்லின்மேல் வரும் ஆறுகள் முழைஞ்சு-

மலையிடத்தே ஆரவாரம்

களிலே வீழ்ந்து இடைவிடாது ஓசையைச் செய்யும். காட்டாற்றின் நீண்ட சுழியில் அகப்பட்ட கொடிய யானை யின் கோபத்தைத் தணியப் பண்ணிப் பெரிய கம்பத்திலே ஆர்க்கும் பாகருடைய ஆரவாரம் ஒருபால் எழும். ஒரு பால் தட்டையைப் புடைத்துப் புனங்கடோறும் கிளிகளை ஓட்டுகின்ற மகளிர் சத்தமிடும் ஆரவாரம் எழும். ஒரு பால் நிரையினின்றும் பெயர்ந்த அசையும் இமிலினை யுடைய இடபமும், போர்த்தொழில்கைவந்த மரைஆனின் ஏறும், முல்லை நிலக்கோவலரும் குறிஞ்சி நிலக் குறவரும் சேரக்கூடி வென்ற தம் வெற்றி தோன்ற முதுகிடாது புண் உண்டாகும்படி முட்டிப் பொரும் ஆரவாரம் எழும். எருமைக் கடாக்கள் காட்டு மல்லிகையும் குறிஞ்சியும் வாடும்படி பொருது ஆரவாரஞ்செய்யும். பலாப்பழங் களின் சுளையை விரும்பினோர் தின்று கீழே இட்டம் எஞ்சிய பழத்தின் விதையைப் பயன்படுத்துதற்குச் சிறு வர் கன்றுகளைப் பிணைத்துத் துடுப்புப்போலும் காந்தளி னது கமழுகின்ற மடலாலே அவற்றை அடித்து ஆர வாரஞ் செய்து கடாவிடுவர். கருப்பஞ்சாற்றைப் பிழிந்து சாறெடுத்தலால் ஆலையிடத்தில் ஓசை எழும். தினையைக் குத்தும் மகளிருடைய இசைமிகுந்த வள்ளைப் பாட்டா லும், சேம்பையும் மஞ்சளையும் விதைத்து வளர்த்த பின்பு, பன்றி கிழங்கை அகழாமற் காப்போர் கொட்டும் பறை யாலும் ஆரவாரமுண்டாகும்.

யான் கூறிய இவ்வோசைகளும், திரண்ட தாழ் வரை யிலும் உச்சிமலையிலுள்ள ஆரவாரமும், இவையல்லாத பல ஒலிகளும் சேர்ந்து நெருங்குகையினாலே **மலையாகிய யானையிடத்** துண்டாகின்ற ஒலி திசைகளெங்கும் ஒலியா நிற்கும். பலநிறம் பொருந்திய மாலையணிந்த மகளிரின் ஆடற்கு ஏற்ற முழவின் ஓசையினால் ஊரிடத்துள்ளோர்

துயிலறியார். இவ்வியல்புடைய ஊரிடத்தே கொண்ட திருநாளைப்போன்ற காண்டற்கினியவற்றைக் கண்குளிரக் கண்டும் கேட்கப்படுவனவற்றைச் செவிகுளிரக் கேட்டும் உண்டற்கினிய பல உணவுகளைக் கொண்டாடி உண்டும் மகிழ்வீராக. மகிழ்ந்து நமக்கு மேலும் இந்நகர்ச்சி உண்டாவதாக வென்று விரும்பிப் பழைய உறவினரைப் போலும் முறைமையினையுடையீராய் அவ்விடத்தே சிலநாள் தங்குவீர்களாக. போர்த்தொழில் மிக்கு நடத்தலால் உலகம் புகழும் திருமகள் தங்கும் மார்பையுடைய நன்னனது இடியேறு முழங்கும் மலைகள் தோன்றும். அவற்றைக்கடந்து செல்வீராக. ;பக்க மலையிடத்தே வியப்பு மிக்க இனிய யாழையுடைய விறலியர் குறிஞ்சியென்னும் பண்ணைப்பாட நீவிரும் ஆண்டுறையும் தெய்வங்களைக் கையாலே தொழுது, 'எங் குறை முடித்தால் நமக்கு இவை தருதும்' என்று பரவுக் கடன்பூண்டு வாழ்த்திச் செல்வீராக.

பின்னிய பஞ்சுபோலச் சென்று கார்காலம் வருமளவும் மலையிற் கிடந்த மேகம் சூல் கொண்டு கையினுற் பிடிக்கத்தக்க அண்மையில் கருமை பெற்று விளங்கும். அது வலியத் தூவிறலொத்த துளிகளைத் தூவாநிற்கும். அதனல் விரைவாக நடந்து செல்லமுடியாத உமது சுற்றத் தோடே காவிச் செல்லும் வாத்தியங்கள் நனையாதபடி கிணறுகள் போன்ற குகைகளிடத்தில் நுழைந்து புகுவீர்களாக. பெரிய பாறைகள் முறிந்து விளங்குகின்ற மலைகளை அடையாதீர். எட்டத்தே நின்று கண்ணினுற் பார்க்கினும், அவை கண்ணினொளியை அழகாலே வாங்கிக்கொள்ளும். இப்பெரிய மலையில் வருத்தத்தைச் செய்யும் குழிகளிடத்துப் பிறக்கும் இடையூறுகள் பல. மண்செறிந்த முழவைத் தூக்கிச் செல்லும் காமரத்தை நுமக்கு

ஊன்றுகோலாகக் கொண்டு அக்குழிகளில் விழாமற் போவீராக. வெயிலுள்ள வழியிடத்தே செல்ல விருப்பின் வெயில்தாழ்ந்த அந்திப்பொழுதிற் போவீராக. அவ்விடத்தே நன்னனது யானைப் படையை உடையவும் பொருதுவந்த அரசர் வலியைக் கெடுப்பவுமாகிய அரண்களுண்டு. அவ்வரண்களிற் பின்னி வைத்தாலொத்த கொடிகளடர்ந்து சிறு காடுகளுடைய சிறு வழிகள் தோன்றும். முன்னே போகின்றவன் எதிரே கிடக்கும் திரண்ட கோல் முகத்தில் அடியாமல் முன்னே தள்ளி விலக்கிச் செல்வான். அவ்விசையுடைய கோல் யாழின் பத்தரையும் முழவின் கண்களையும் கெடாதபடி காத்து அதனைக் கையாற் பிடித்துக்கொண்டு மெல்ல மெல்லச் செல்வீராக. யானைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்து பொருதினாற்போல நெருங்கின குன்றுகளிடத்து மழையினாற் செழுமையுற்ற பல காடுகள் உண்டு. ஏவல் கேளாத பகைவர் போரில் முதுகிட்டனர். அதனைக்கண்ட வஞ்சியார் படை வெற்றிதோன்ற ஆரவாரஞ் செய்தது. அதனைக் கண்டு பொருத புறங்கொடுத்த மறவர் உயிர்கொடுத்தற்கு இது நல்ல காலமென்று நாணத்தினால் மீண்டு வந்து உயிரைக் கொடுத்தனர்.

நடுகல்

அவர்கள் புகழினை எழுதி நட்ட பல கற்களையுடைய முதுகிட்டோடினோரை இகழும் பல வழிகள் அக்காட்டிடத்தே உண்டு. அந்நடுகற்களிலுள்ள தெய்வங்களுக்கு விருப்பமுண்டாகும்படி நுமது யாழை வாசித்து விரைந்து செல்வீர்களாக. வழியறியாமற் தீய நிலத்தே போய்த் திரும்பி வந்தவர்களும், இனி வருகின்றவர்களும் அவ்வாறு போய் மீளாதபடி பல வழி கூடிய சந்தியைக் கையாலே கூட்டி ஊகம்புல்லை முடிந்து அடையாளமாக வைப்பீர்களாக. இவ்வாறு பொருது இறந்த இன்னாண்

என்று அவன் பெயரை உலகம் அறியும்படி எழுதி மராமர நிழலிலே நட்ட வீரக் கற்களின் தெய்வத்தன்மை மிகுந்த கொடுமையால் அக்காடு பிறநாடுகளை இகழ்வது போன்றது.

அதனிடத்துள்ள பலவழிகளில் நன்னனது பகைவருறையும் கொடிய இடங்கள் பலவுண்டு. தம் மூர்களினின்று நினைப்பினும் தலை நடுங்கும் சுரத்து, தேன் சொரியும் மாலையையும் கொடுத்துக் கவிந்த கையினையும் தனக்கென்று ஒருபொருளையும் பேணாத இயல்பினையுமுடைய நன்னனை நாடிச் செல்கின்றேமென்று கூறுவீர்களாக. கூறுவீர்களாயின் அப்பகைப்புலம் நம்மை ஒத்த பரிசிலர்க்கு, செல்வமிக்க நன்னனுடைய உயர்ந்த ஒழுக்கத்தினையுடைய பழைய ஊர்களை ஒக்கும். ஆதலின் அச்சமின்றி அவ்விடத்தே இளைப்பாறிப் போவீராக.

காட்டிடத்தே புலி பாய்ந்து கொன்ற பெண்மானை நினைத்துக் கலைமான் சத்தமிடும்; வில்லின் ஓசைக்கு வெருவின சிவந்த கண்ணையுடைய மரையேறு குறுங்காட்டிலே விரைந்தோடும். வேற்றுப் புலங்களில் சென்று மேய்ந்த ஏற்றையுடைய நிரையிடத்துள்ள சங்குபோல் வெள்ளிய பசுக்களின் இனிய பாலை, வளையணிந்தமகளிர் மனமகிழும்படி நிரையைச் சூழ்ந்து காவல்செய்யும் இடையர் கொண்டுவந்து சொரிவர். அவ்விடத்தே செல்லின் நீவிர் அவர்களின் விருந்தினராகுவிர். பண்டம் விற்றலினாற் பெற்றபல இன நெல்லினைக் குற்றிய அரிசியைப்போல கிடாயுடைய செம்மறித்திரள் வெள்ளாட்டுடனே கலக்கும்; கலந்து கல்லென்ற ஓசையுடைய காட்டிடத்தே கடல்போலொலிக்கும். இவ்வகையான ஆட்டுத்திரள் நிற்கின்ற காட்டிடத்தே இராக்காலத்தே செல்வீராயின், இடையர் நமக்கென்று சமையாது தமக்கென்று

சமைத்த பாற்சோற்றையும் பாலையும் பெறுகுவிர். இடையர் நெருப்பை எரித்து, மெல்லிய தலைமயிரை அடைத்த மெத்தையைப் போன்று, ஆட்டுத் தோலைத் தைத்துச் செய்த படுக்கையிலே துயில் கொள்வர். அந்நெருப்பிடத்தே துணையாக இராத்தங்கிப் போவீராக. அரசன் ஆணையால் நாட்டைக் காத்து நிற்கும் வேடர் கூட்டத்தைக் காண்பீராயின் நன்னனை நினைத்துப் போகின்றோமென்று கூறுவீராக. அவர் கள்ளையும் கிழங்குகளையும் உண்ணும்படி நமக்கு வலிந்து தருவர். அவற்றை நுகர்ந்து அவ்விடத்தே அவர் போகச் சொன்னவழியே செல்வீராக. அக்காட்டின் தன்மை இவ்வகையினதாகும். தேன்துளிக்கும் மெல்லிய மலர்க்கொத்துக்களையும் யானை முறித்த தளிர்களையுமுடைய ஆச்சாவின் பூக்களையும், மரல் நாரினாலே மாலையாகக் கட்டிச் சூடுவீராக. பருக்கைக் கற்களுடைய மேட்டு நிலத்தில் சிறு வழி மழை பெய்து குளிருகையால் அவ்விடத்தே தங்கி நின்ற தெளிந்த நீரைக் குடித்து வழிக்கும் முகந்துகொண்டு போவீர்களாக. சென்று தடிகளால் தெற்றிப் பண்ணிப் புல்லால் வேய்ந்த குடில்களிருக்கும் குடியிருப்பினையுடைய அகன்ற ஊரை அடைவீர்கள். அவ்விடத்துத் தங்குவீராயின் வேங்கைப் பூவின் நிறத்தையுடைய அவரை விதையையும் மூங்கிலரிசியையும் புளி கரைத்த உலையிலே சொரிந்து ஆக்கின குழைந்த புளியங்கூழைக் காட்டிடத்துப் பகல் வழி நடந்த வருத்தந் தீரும்படி இராக்காலத்தே பெறுகுவிர். அவ்விடத்தே சில நாட்டங்குவீர்களாயின் இறைச்சி கலந்த நெய்ச் சோற்றையும் தினைமாவையும் பெறுகுவிர். அவற்றை உண்டு குறங்கொள்ளியை எரித்துப் பனி வருத்தாது நித்திரை கொண்டு விடியற்காலத்தே நிமித்தம் பார்த்துப் போவீர்களாக.

நன்னனுடைய குளிர்ந்த மருத மரத்தையுடைய நாடு காஞ்சி மரத்தையும், நீர்வந்து பொருகின்ற ஆறுகளை யும், மெல்லிய விளைநிலங்களையும், பொழில்களையும், இடைச்சேரிகளையும் உடையது. இவ்வகையான ஊர் களில் ஒரு நாள் தங்கிப்போகினும் பலநாள் நிற்பினும் யாழின் பண்களை மாறி வாசிக்குமிடத்து எவ்வாறு இனிதாயிருக்குமோ அவ்வகை யான நல்ல பல பொருள்களை மாறி மாறி உண்ணும்படி பெறுகுவிர். நண்டுகள் ஆடித்திரியும் வய லுக்கு அருகே உள்ள மேட்டு நிலத்தே மலை ஒத்த போர் களைக் கீழே தள்ளிக் கடாவிடும் உழவர் நெல்லை அள்ளித் தருவர். பகன்றைப் பூவாற் செய்த மாலையணிந்த கள் விற்கும் வலையருடைய மகளிர், வலைவீசுவார் கொண்டு வந்த வாளைமீன்றசையுடன் தூண்டிலிற் பிடித்த பிடியின் கையை ஒத்த சிவந்த கண்ணை யுடையவராலினது உடுக்கின் கண் போன்ற தசையைக் கலப்பர்; கலந்து அசைகின்ற மிடாவினின்றும் வார்த்த நெல் முளையாலாக்கின கட் டெளிவுடன் விடியற்காலத்தே களங்கடோறும் நல்குவர். இன்னும் நன்னனுக்கு உணவாதற்கு அமையுமென்று கண்டோர் மருளும்படி முள்ளைக் கழித்து ஆக்கின கொழுப்பால் வெள்ளிய நிறத்தையுடைய தசையுடைய வெள்ளிய சோற்றை நும் சுற்றத்துடனே உண்பீராக. உண்டு எருத்தை அடிக்கின்ற உழவர் ஓசையோடே கூடும்படி மருதப்பண்ணை வாசித்து இளைப்பாறிப் போவீ ராக. நெல்லறுப்போர் கொட்டும் பறை யோசைக்கு அஞ்சி எருமைத் திரளைப் பிரிந்த கடா நும் மேல் வருவ தைப் பாதுகாத்துக், குயவன் வனைகின்ற மட்கலத்துச் சக்கரம்போலக் குமிழி சுழன்றுதோன்றும் வாய்த்தலை யில் ஒழிவில்லாமல் ஓடும் சேயாற்றங்கரையை வழியாகக் கொண்டு செல்வீராக.

மன்னனின் மருதளவ் நாடு

நன்னனது பழைய மூதூர் பல வண்டுகள் ஒலிக்கும் குளிர்ந்த பொழில்களையும், உயர்ந்த மதிலினையும், திருநாளென்னும்படி மாந்தர் பொருந்திக் கடலெனக் காரென ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தோடு திரியும் பெரிய மாடங்கள் ஓங்கிய அங்காடித் தெருவினையும், பல குறுக்குத் தெருக்களையும் உடையது. இவ்வணகத்தாகிய அவனது வியநகர் சேய்மைக் கண்ணன்று. பல பின்னிய வழிகளையுடைய கோபுரவாயிலில் பகைவரின் கரிய தலைகளைப் பருந்துகள் படிந்து உண்ணும்படி போரை வெல்லும் வாளையுடைய மறவர் கரிய காம்பினையுடைய வேலைச் சார்த்தி வைத்துக் காத்து நிற்பர். அவ்வரிய கோபுர வாயிலை ஐயுறுமற் புகுவீராக. அம்பலங்களிலே தங்குகின்ற தூர தேசங்களினின்றும் வந்த கூத்தர் முதலியோரெல்லாம் நும்மைக் காண்பர். கண்டு வெல்லுகின்ற போரையுடைய முருகனைப்போன்ற நன்னனிடத்துப் பரிசில் பெற வந்தாரென்று அன்பாகப் பார்ப்பர். பார்த்து நீவிர் தனிமையாய் இருக்கும் வருத்தம் நீங்கும்படி தமது விருந்தினராய் உங்களை எதிர் கொள்வர். நீவிர் அவ்விடத்தே தங்கியிருப்பீராக. அரசனது தலைவாயிலினிடத்தே மராமரத்தின் கீழ்க் கிடந்த ஆமானின் குழவியும், யானைக் கன்றும், வளைந்த அடியினையுடைய கரடியின் வாய் திறவாக் குட்டியும், வளைந்த காலினையுடைய எட்டுக் காலுடைய வருடையின் கிடாயும், கிரியும், புலி பாய்ந்து கொன்ற மரையானின் பெரிய செவியுடைய குட்டியும், சிவந்த நிலத்திற் சுக்கான் கல்லின் மேல் தவழும் ஆண் உடும்பும், மலையிடத்தே ஆடும் மயிலும், கோழிப்பேட்டை அழைக்கும் குரலுடைய சேவலும், முழவு போன்ற பலாப்பழமும், இனிய

நன்னனது வளமிக்க நகர்

எட்டு காலுடைய வருடை

மாம்பழங்களும், மணம் பொருந்திய நறைக் கொடியும், காவிக் கொண்டுவந்த நகம் போன்ற நாறைக்கிழங்கும், கருப்பூரமும், மாணிக்கமும், புலியினற் கொல்லப்பட்ட யானைகளின் முத்துடைய கொம்புகளும், காந்தட் பூவும், புன்னைப் பூவும், திலகப் பூவும், பசியமிளகுக் கொத்தும், மூங்கிற் குழாயில் முற்றிய கட்டெளிவும், மூங்கிற் குழாயி லூற்றிய எருமைத் தயிரும், தேன் சொரியும் இறுற்கூடு களையுடைய ஆசினிப் பலாக்கள் நிற்கின்ற மலைகளினின் றும் பிறந்த காவிரி கடலிலே மிக்குச் செல்கின்ற புகார் முகத்தை யொப்ப ஈண்டிக்கிடக்கும். வானைத் தொடும் யானைகளின் இலத்தி கிடக்கும் முற்றத்தே அணுகுவீராக. அவ்விடத்தே, மழை முழக்கம் போன்ற கண்ணையுடைய முழவும் புல்லாங்குழலும் ஒலிப்ப, விறலியர் பழைய முறைமையிற் றப்பாது கடவுளை முதலில் வாழ்த்தா நிற்பர். பின்பு புதிய பாடும் பாட்டுகளைப் பாடி 'பெரிய புகழுடைய நினது முன்னோர் மரபில் வந்த பல உபகாரி கள் இறந்தார்கள். அவர்களைப்போலாவது நின்பேர் இக் காலத்து இவ்வுலகில் நடந்துவிடாது உலகுள்ளளவும் நிற் கும்படி கொடைக்கடனை முடித்தலையுடையவனே' என்று கூறுவீராக. கூறி அவனது வெற்றிப்புகழை அவன் ஐம்புலனும் தன் வசமாகும்படி புகழ்ந்து கூறுவீராக. நும்மனத்திற் சென்ற ஏனைப் புகழ்களை முற்றக்கூறவும் விடாளுய் "என்மேலுள்ள விருப்பங் கொண்டுவருகையி னுலே என்னிடத்தே வந்ததுபோதும், வழிவந்த வருத்தம் பெரிது" எனக் கூறுவான். பின்னர் படைத்தலைவ ரோடே பொலிவு பெற்ற செல்வத்தையுடைய தன் மனை யின் முற்றத்தே உங்களை அழைத்துச் செல்வான். சென்று *சமயத்திருக்கு மண்டபத்தே யிருப்பான்.

* யாவருங் காணுதற்கெளியனாய் வீற்றிருக்கும் மண்டபம்.

இருந்து "உயர்ந்த அரசு உரிமையையும் கொடுமையில்லாத அமைச்சர் முதலியோரையும், அகன்ற நாட்டினையும், உடையராயிருந்தும் சுருங்கின அறிவினையுடையராய் இரந்து வந்தோர்க்கு இல்லை என்று கூறி மறித்த கையினராய்த் தம் பெயரை உலகில் நிறுத்தாமல் இறந்துபோன அரசர் மலையினின்றும் பெருகி ஓடுகின்ற சேயாற்றங் கரை மணலினும் பலராவர். ஆகையினால் நமக்குத் தெய்வம் இத்துணை காலமிருவென எல்லையிட்ட காலம் புகழோடே கழிந்து போவதாக" என்று நினைவான். பின்னர் கொடுக்க விரும்பினவனாய் நம்மை இனிதாக நோக்கி, **இழைபோன விடமறியாத நுண்ணிய நூலாற் செய்த ஆடைகளை அழுக்கேறிய துணிகள் கிடக்கும் அரையிலே உடுக்கும்படி தருவான்.** அவ்விடத்தே நெடுநாள் தங்குவீராயினும் நெல்லரிசிச் சோற்றுடன் பெண்ணாய் வேட்டையாடிக் கொண்டு வந்த கொழுப்புடைய இறைச்சியையும் ஒரு நாட் போலப் பல நாளும் தருவான். மலையினின்றும் வீழும் அருவி வெற்றிக்கொடி போலத் தோன்றும் மலை நாட்டுக் குரியவனும் மழைபோன்ற கொடைத் தொழிலையுடையவனுமாகிய் நன்னன், கொடுக்கக் குறைவுபடாத பல பொருள்களையும், தேரையும், வேழத்தையும், மணி கட்டிய பசுத்திரளையும், பொன்னாற் செய்த சேணத்தையுடைய குதிரைகளையும் நல்குவான். நல்கிக் கூத்தர் தலைவனாகிய நீ பொற்றாமரை சூடவும் விறலி பொன்னாபரணங்களணியவும் செய்து முதல் நாளிலே பரிசில் தந்து அடுத்த நாள் போகும்படி மொழிவான்.

முற்றும்.

The Progressive Printers, Madras 1.

இவ்வாசிரியர் செய்த பிற நூல்கள் சில

			ரூ.	அ.
1.	பழந்தமிழர் (Prehistoric Tamils)	....	2	0
2.	திராவிட இந்தியா	....	1	0
3.	தமிழர் சரித்திரம்	....	3	0
4.	கலித்தொகை வசனம்	....	1	8
5.	அகநானூறு வசனம் I	....	1	0
6.	,, II	....	1	0
7.	,, III	....	0	12
8.	பதிற்றுப்பத்து வசனம்	....	1	0
9.	பரிபாடல் வசனம்	....	1	0
10.	மறைந்த நாகரிகங்கள்	....	1	4
11.	பெண்களும் சமூகமும்	....	0	12
12.	திருமணம்	....	0	10
13.	திருவள்ளுவர்	....	0	8
14.	ஆதிமனிதன்	....	0	8
15.	நமது தாய்மொழி	....	0	8
16.	ஆதி உயிர்கள்	....	0	10
17.	திருக்குறள் தெளிவுரை	....	4	0
18.	அகத்தியர்	....	0	8
19.	நீதிநெறி விளக்கம் உரை	....	0	10
20.	நூலகங்கள்	....	0	8
21.	பெண்கள் போராட்டம்	....	0	6
22.	பெண்கள் புரட்சி	....	0	12
23.	ஆயிரம் கேள்விகளும் விடைகளும்	....	1	0
24.	பெண்கள் உலகம்	....	0	12
25.	சிந்துவெளித் தமிழர்	....	0	10
26.	உலக அறிவியல் நூல்	....	0	8
27.	பாம்பு வணக்கம்	....	0	4
28.	முச்சங்கம்	....	0	8
29.	கலிங்கத்துப்பரணி வசனம்	....	0	12
30.	புறப்பொருள் வசனம்	....	1	0
31.	மரணத்தின் பின்	....	0	8
32.	மரணமென்றால் என்ன?	....	0	6
33.	திராவிடர் நாகரிகம்	....	0	10
34.	தமிழ் ஆராய்ச்சி	....	0	6

கிடைக்குமிடம் :

ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம்

பவழக்காரத் தெரு :: சென்னை 1

விலை ரூ. 1-8-0